

HOOFDREDACTEUR

Frans Buissink

CHEFREDACTEUR

Jan de Rooij

REDACTIE

Maarten Boom

Annemarie Broek

Jan van Erp

Frits van der Heide

Hans Keeris

Anneke van Wissen

Stripweekblad

nr. 29 20 juli 1973

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Aziëweg 1
telefoon 023/31.92.00

verhaal van Ambrosius, heerlijk-heerlijk, ik zit mijzelf te verkneuteren bij het lezen ervan. Alleen die medicijnman, Olf Puf vind ik een zeer geheimzinnig individu met dat sterretje op z'n edele reukorgaan, dat steeds verschijnt en weer verdwijnt. Vertel mij, is dit iets van griezologische betekenis, of is dit gewoon een nalatigheidje van de ijverige Gideon Brugman? Wie geeft mij antwoord op dit duistere raadsel?

Marianne Buss, Haarlem.

Jazeker, dat is een uiterst griezologisch verschijnsel...

Boffen

Ik heb gelezen bij de brievenrubriek, dat er geen Suske en Wiskeverhalen in PEP kwamen omdat er al albums van uit waren. Wat ziet mijn oog in PEP 21 op bladzijde 43, dat Kuifje en het Haaienmeer in PEP komt te staan en dat overigens mooie album heb ik al zo'n vier weken in mijn boekenkast staan. Nu wilde ik vragen: waarom wel Kuifje maar geen Suske en Wiske? Voor de rest heb ik niets te klagen. Voor de rest is PEP o.k.!

David van Suchtelen,
Veendam.

De strip van Kuifje in PEP is volkomen anders, zowel wat betreft de tekeningen als de tekst, in vergelijking met het album. Vandaar.

Grandioso

Vorike week, oé blad PEP komt in mio brievenbus te-

rekt. Grandioso! Fantastissimo! Zelden ziets koets kiezen! Een heerlijke tijdskriefft met ene forza impulsiva (stuwkracht, red. PEP) waarvoor iek mijn pet afneemt! Die dolce speelsheid van onderwerpen, verscheidenheid en de Macaroni's! Iek wakt noe met spanning op die Spaghetti's. PEP keeft mij ene sensazionale formidable divisare! Kraak ik zou willen schrijven ene loflied op oé blad, maar ik ben niet zo moezikaal meer als vroeger...

Giuseppe Verdi, Bunnik

Dat begrijpen we best, hoor!

Steeds beter

PEP wordt steeds beter! Hoe kan dat nou? Ik dacht dat jullie 't hoogtepunt al hadden bereikt, maar dat heb ik dus mooi mis! Zo zie je maar weer, dat zelfs ik me

kan vergissen (Ahum...) Maar alle gekheid op een stokje, ik heb er wel bewondering voor. Weet je, ik zou graag aan zo'n blad als PEP meewerken! Gek, hè?

Evert Gaarenstroom, Ulf

We bereiken constant ons hoogtepunt.

Kritiek

Weet je waar ik een ontzettende hekel aan heb? Aan al die loze kritiek van de PEP-lezers over de inhoud van het blad! Daar kan ik me wel eens bont en blauw aan ergeren! Waarom niets eens positief? Laten ze zelf maar eens zo'n blad maken, moet je eens zien wat er van terecht komt. Geen fluit!

Gerard van den Bergh,
Uithuizermeedum

Maar PEP is ook geen muziekblad.

Blunder

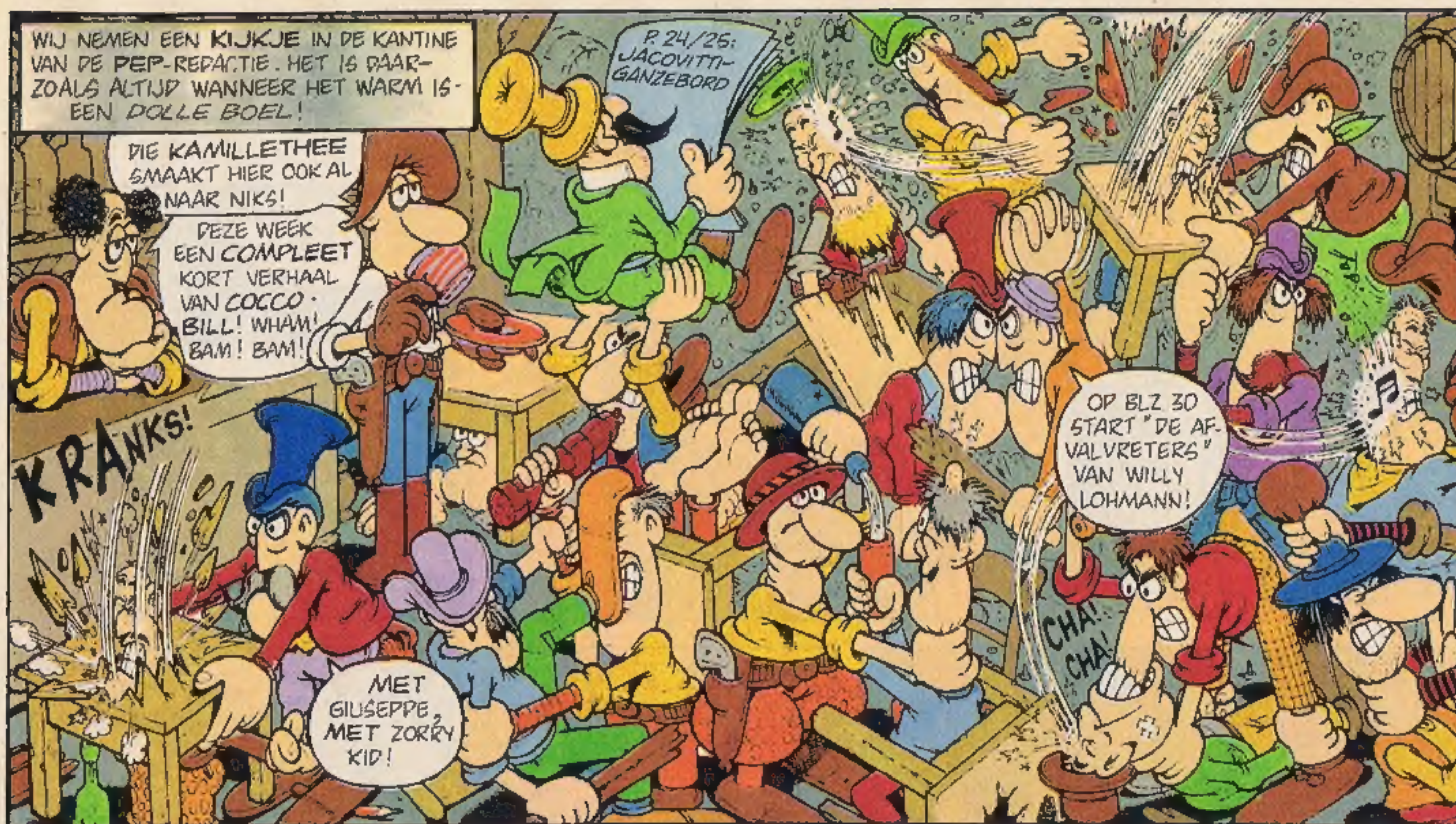
Als „Blunder Jan” moet ik u op een Jantje wijzen. In „Schaakdam” (PEP 18) zegt Blunder, dat de totale graankorrelhoeveelheid 18.446.744.073.709.551.615 is. Dit moet echter zijn: 18.446.744.073.709.420.544. P.S. Dit is geen grapje. Ik heb het nagerekend op een CDC-8000 computer.

J.J. Brouwer, Voorburg.

Sorry. $2^4 - 1 =$
18.446.744.073.709.551.615!
En wij hebben het nagerekend op een Honeywell Bull H 316 computer.

Sterretje

Hartstikke goed blad, dat blad van jullie, van mij geen commentaar, geen kritiek, wel een bedankje voor het waardevolle, griezologische

Knut Andersen

In Knut Andersen (overigens best wel een leuk verhaal, hoor!) brullen en gieren de snelste, duurste en meest flitsende wagens door de strip, bestuurd door grimmige, vastberaden lieden. Ze beleven ook de meest fantastische avonturen. Leuk hoor, zoals ik al zei, maar waarom eens niet een strip waarin b.v. een Lelijke Eend (Deux Chevaux, om duidelijk te zijn) de hoofdrol speelt?

Gerrit van Dam, Heerhugowaard

Dat laten we aan Donald Duck over.

Rode lap

Beste luitjes ginds in Haarlem! Ik schrijf jullie, omdat ik volkomen verbijsterd ben door die fonkelende nieuwe voorplaat zoals die op het omslag van de eerste pagina van PEP 23 prijkt! Preek, bedoel ik, want in-tussen hebben jullie natuurlijk al een nieuw nummer gedrukt. Maar dat heb ik nog niet gezien; niet dat dat

erg is, mijn beurt komt nog wel, en ik vind ook dat de redactie wel IETS mag hebben voor al die moeite die zij zich getroost om ons telkenmale weer te vermaken met koddige spot en krod-dige sport en koerdige sproet. Maar die „Hell's Angels“-omslag is prachtig! Een rode lap, waar ik op aanrende — aanron gelijk enen dollen stier! En ook de inhoud mag er verders wezen, dewijl genoemd rood nummer voor den eerste maal in mijn geschiedenis ZORRY KID van JACOVITTI bevat! Maar laat ik het Pepje Nummertje 23tje eenstje doorbladertje. Drie grote Engelberts! Goed, zo groot! Ik heb eens geschreven of ze groter konden, dat kan dus. Hulde! Het meisje aan de voorplecht van het schip van de brievenpagina bevalt mij wel. Is dat nou jullie Anneke? Miam. Joris is goed! Goed! Ik keek raar op toen ik las dat jullie Kuifje en het Haaienmeer ook gaan plaatsen, maar jullie versie is werkelijk excellent! Dzejngis Khan zie ik niet zo zitten, maar wellicht moet het wennen. Zorry Kid

is eminent, eh? Si, señor! Los Nietos Sinistros biedt een volstrekt uniek beeld van de verhouding tussen arm en rijk in de Derde Wereld. Jullie bedoelen het toch wel satirisch? Kraaienhove heeft een geniale face-lift gekregen, zeg! Blunder is even magnifiek vertaald als altijd. Braaf zo, Frits. Zeg, ik geloof dat PEP weer helemaal terug is op het oude peil... Ja, eigenlijk wel, hè?...

Dick Gorter, Leeuwarden

We zijn al jaren terug.

Worst

Ik heb trek in worst. **WORST w o r s t** **WORST**. Maar geen gewone! Ik heb trek in Jacovitti-worst maar dan niet ééntje, maar een **HELE** lading. Want sinds lang ben ik een fervent fan van deze geweldige en toch geniale tekenaar. Vooral zijn spitsvondigheden op tekengebied zijn voor mij het einde, hoewel de tekst (en de vertaling) er nauwelijks voor onder doen. Ik heb al eerder ge-

schreven, maar mijn brief werd nog nooit geplaatst, deze keer vast ook weer niet. Maar ik blijf hopen.

Joris Pakker, Driebergen

Hoop doet leven.

Dag, redactie!

Ik zit hier in de zon op mijn balkon de Pep te lezen. Wat is dat toch een fijn blad. Ik lees het iedere week met genoegen. Maar ik heb **WEL** een klacht: ik ben al **TIEN** jaar abonnee van uw blad en ik heb nog noooooit een cadeau gehad en dat is niet eerlijk, want trouw moet beloond worden. Of niet soms? Zijn die premies nou alleen voor mensen die een **LID** aanbrengen of is dat gewoon voor **IEDEREEN** die vijf jaar of langer lid is van uw blad?

Dan wil ik graag die meccanodoos! Alvast bedankt,
Hannie Deiman, Schin op Geul

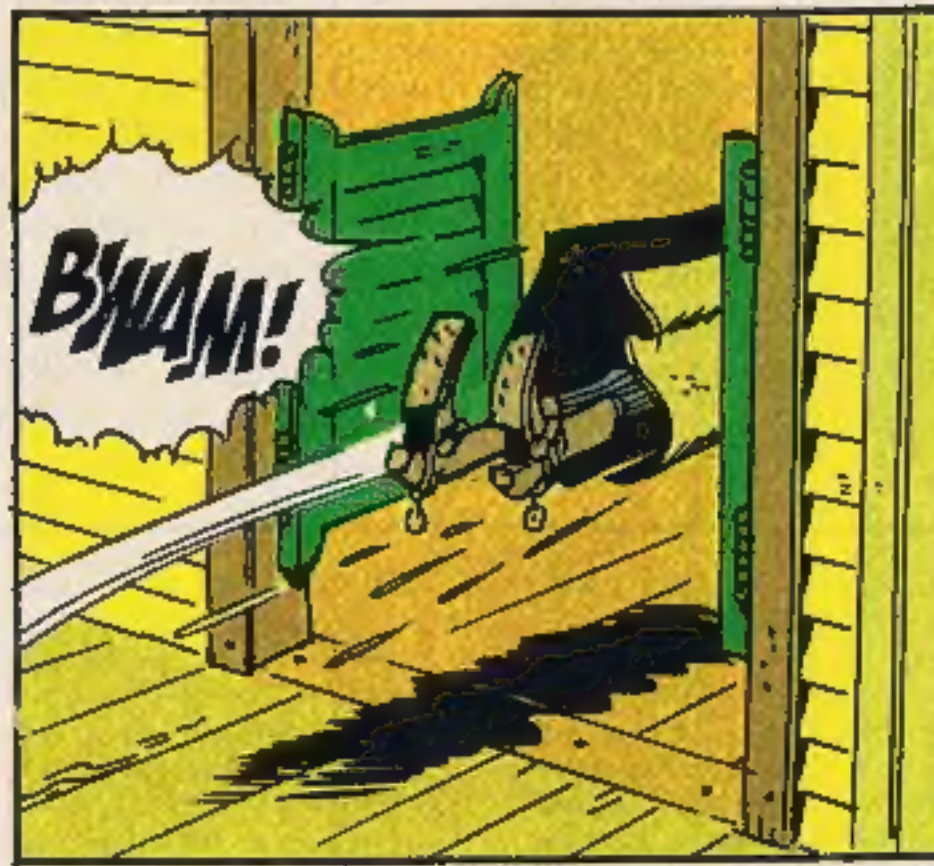
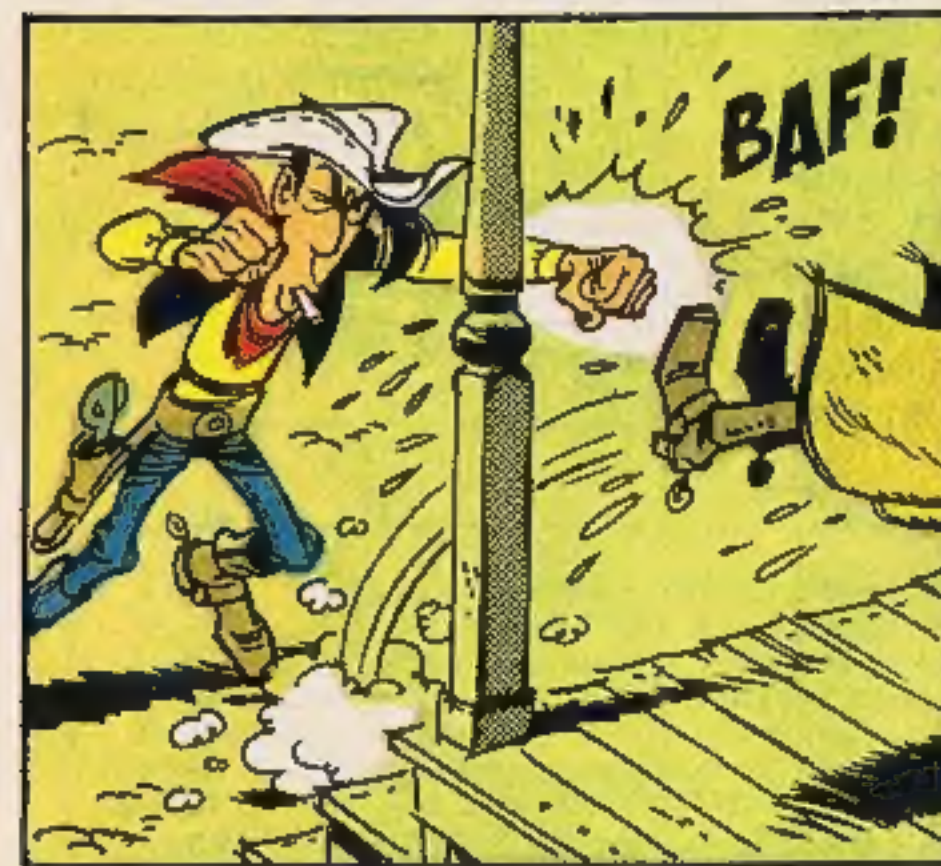
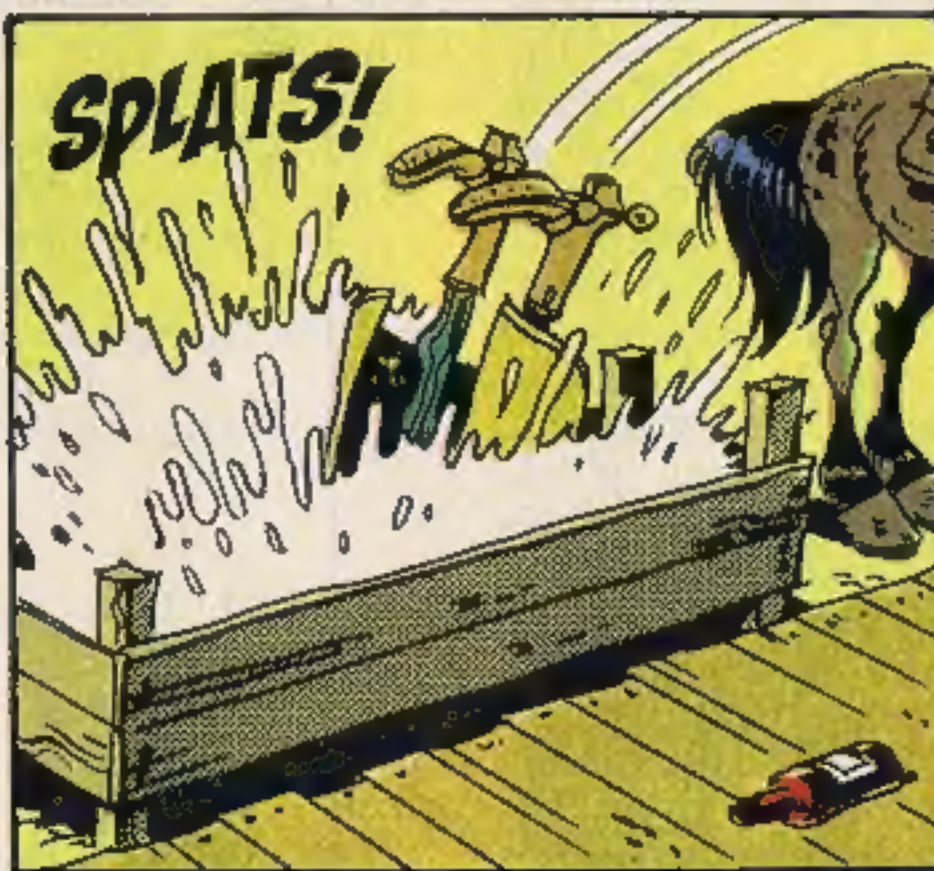
Zeg, maak het nou een beetje.

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

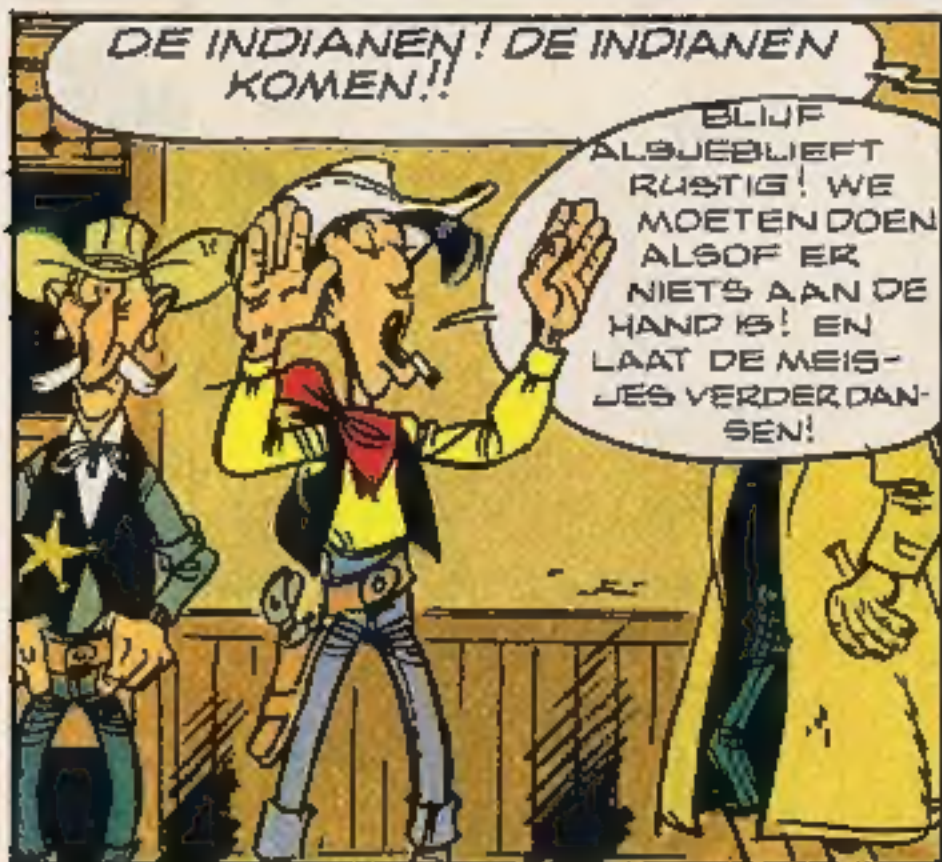
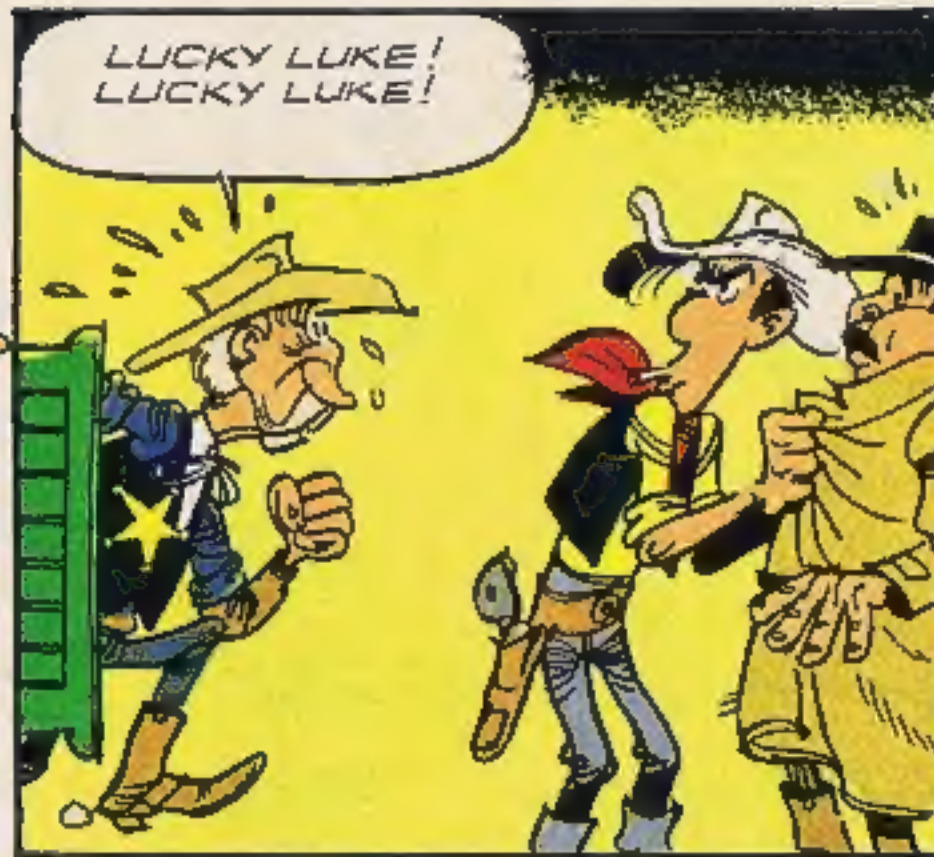
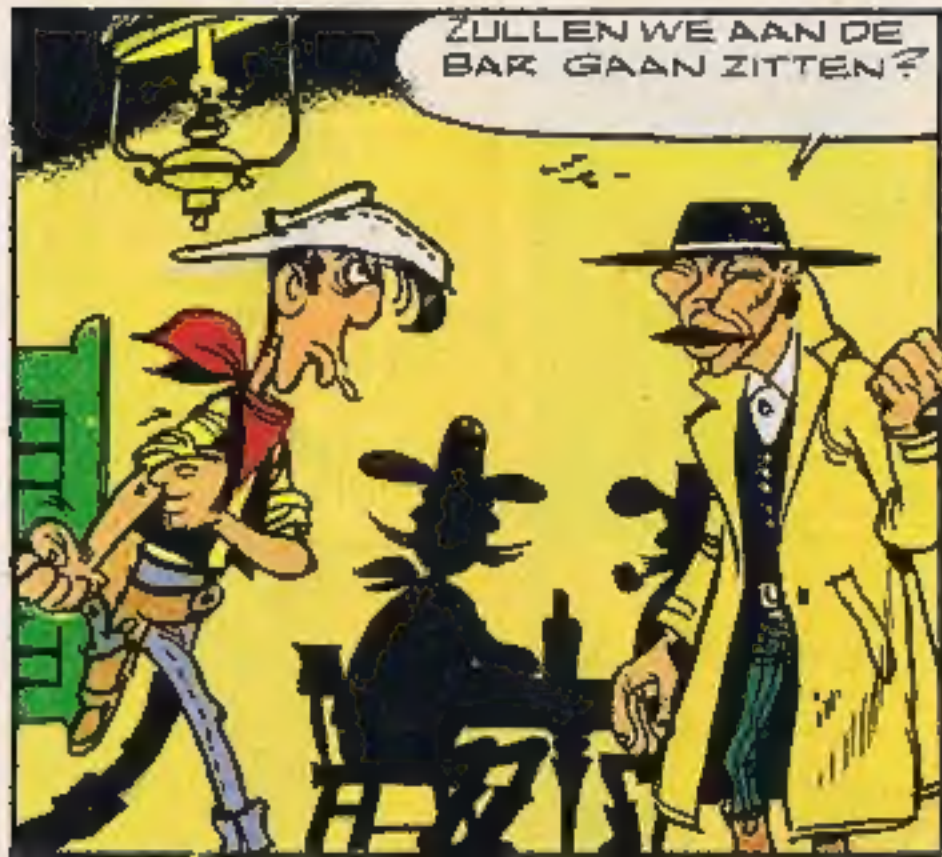
Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Abonnementen 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. Betalingen: Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. Inlichtingen klachten enz. Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. Alkmaar — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. Arnhem — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. Breda — Jorisstraat 20 — tel. 01600-52250-52251. Den Haag — Stationsweg 78 — tel. 070-632944-632947. Eindhoven — Stratumseind 23 h — tel. 040-112625. Enschede — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. Groningen — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650. Leeuwarden — Verlengde Schrans 26 — tel. 05100-26330. Roermond —

Scheepenv. d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. Rotterdam — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132090. Utrecht — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. Vlissingen — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). Advertenties: Admedia B.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. Verdelers voor België: NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405. Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. Halfjaar verzamelbanden (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper á f 6.95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6.95 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 7.95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgeven. Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP“

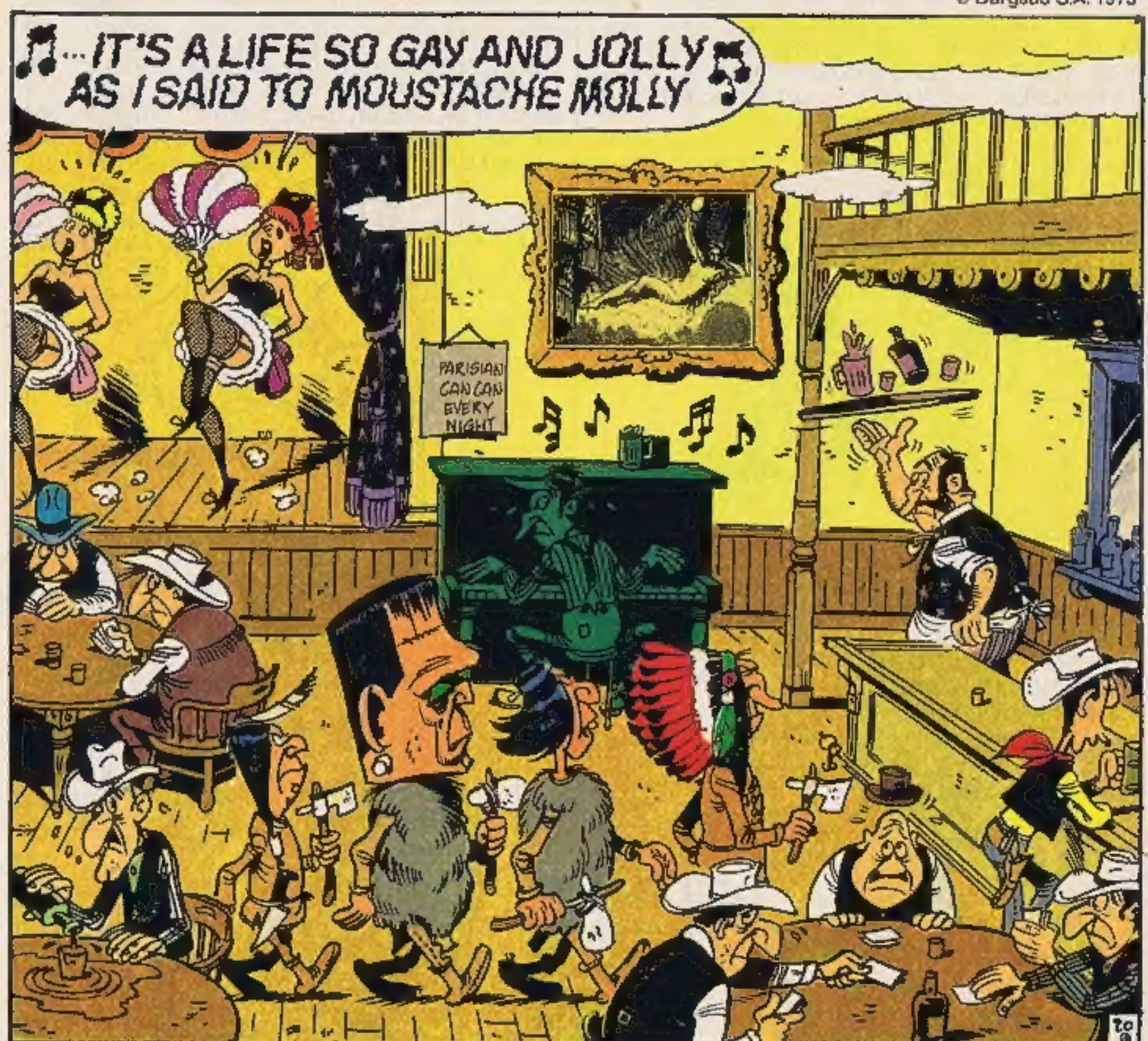
LUCKY LUKE

de premiejager

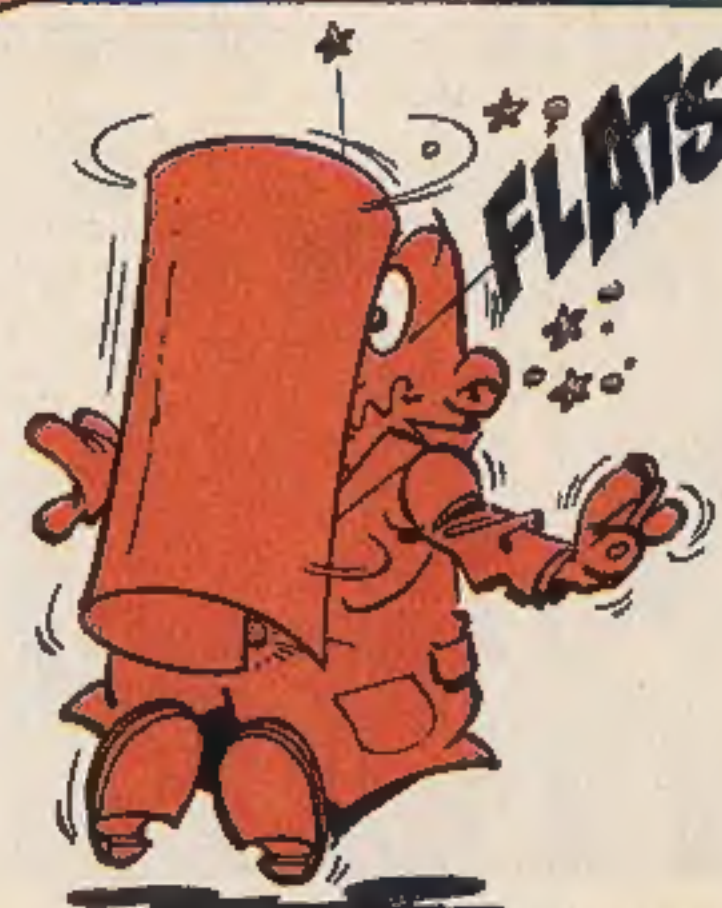

© Dargaud S.A. 1973

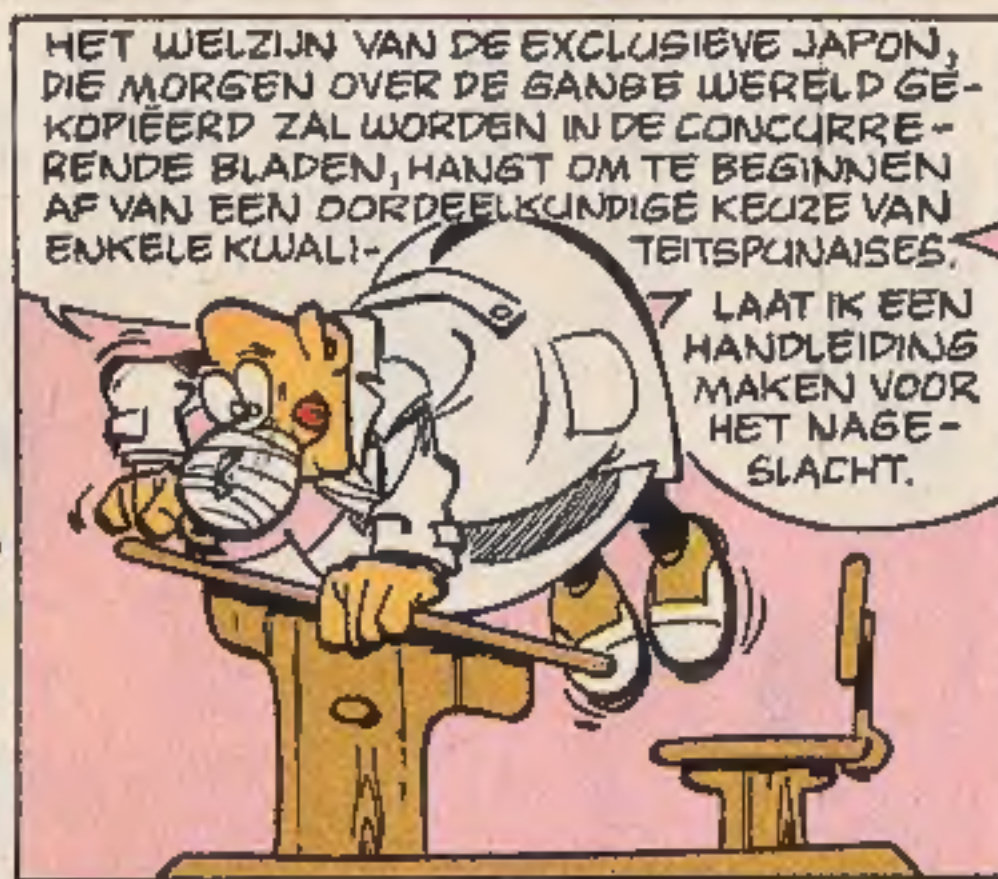

WORDT VERVOLGD

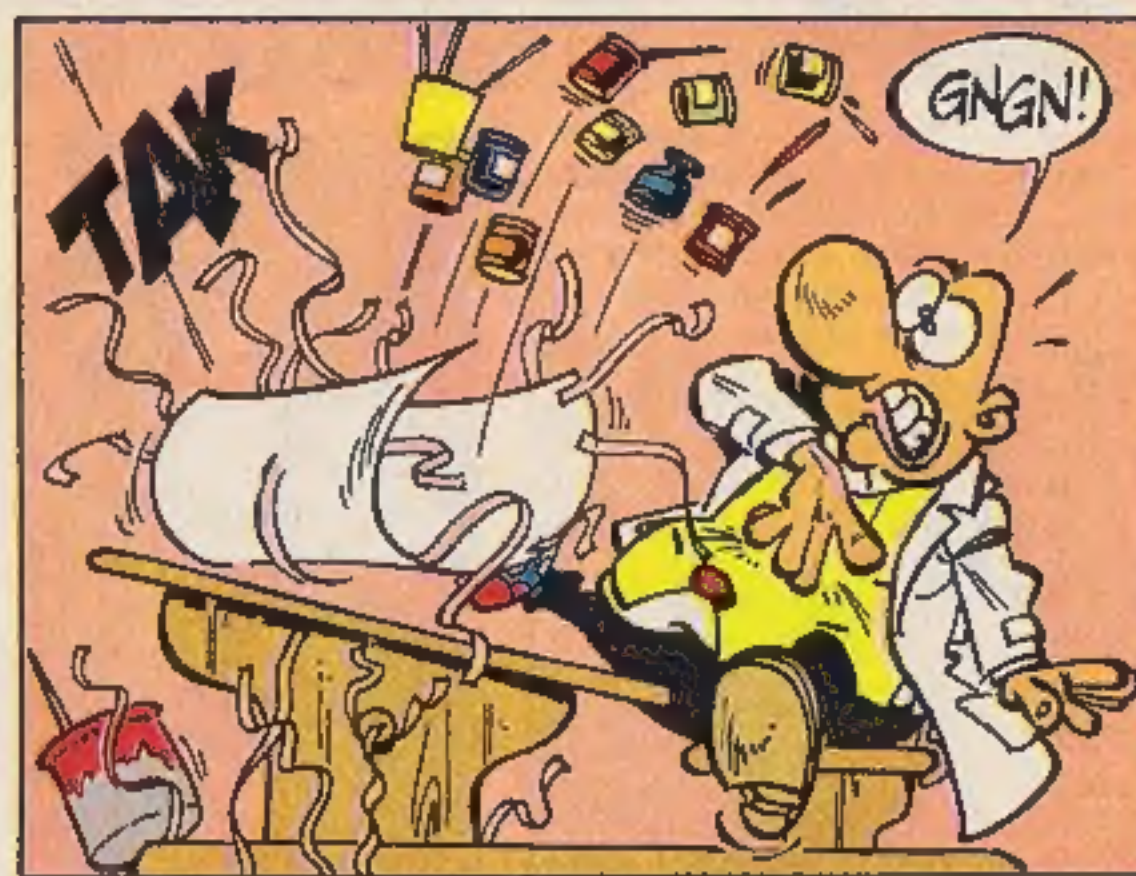
OLIVIER BLUNDER

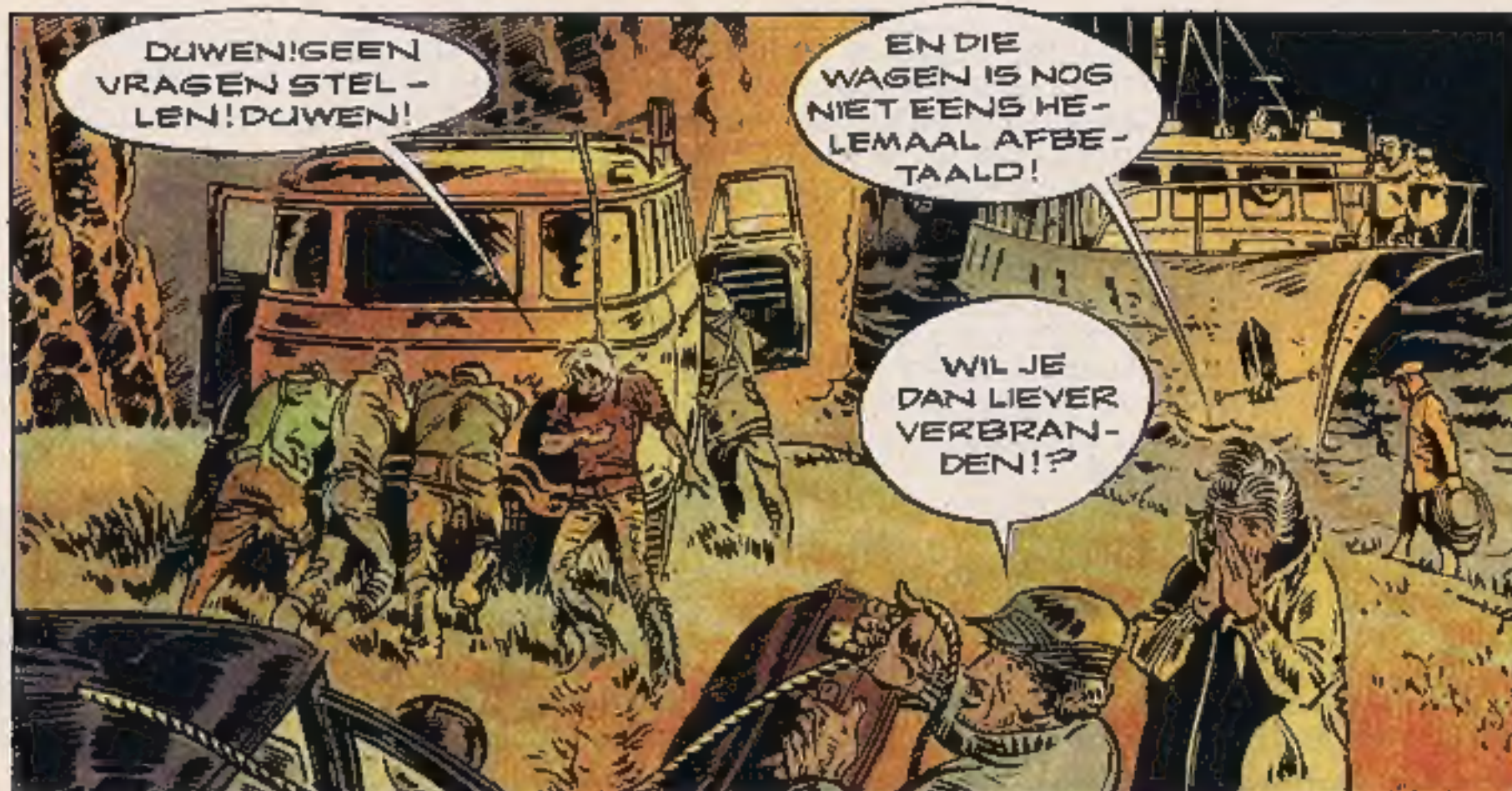

© Dargaud S.A. 1973

362A

verschroeide aarde

© Ed. Lombard 1973

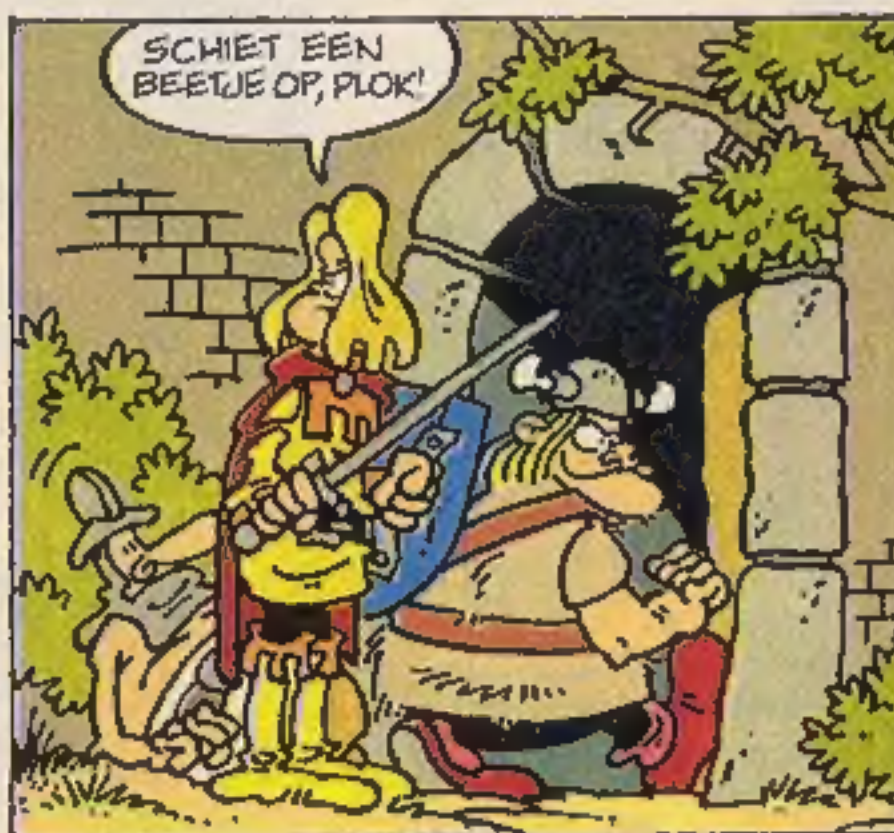
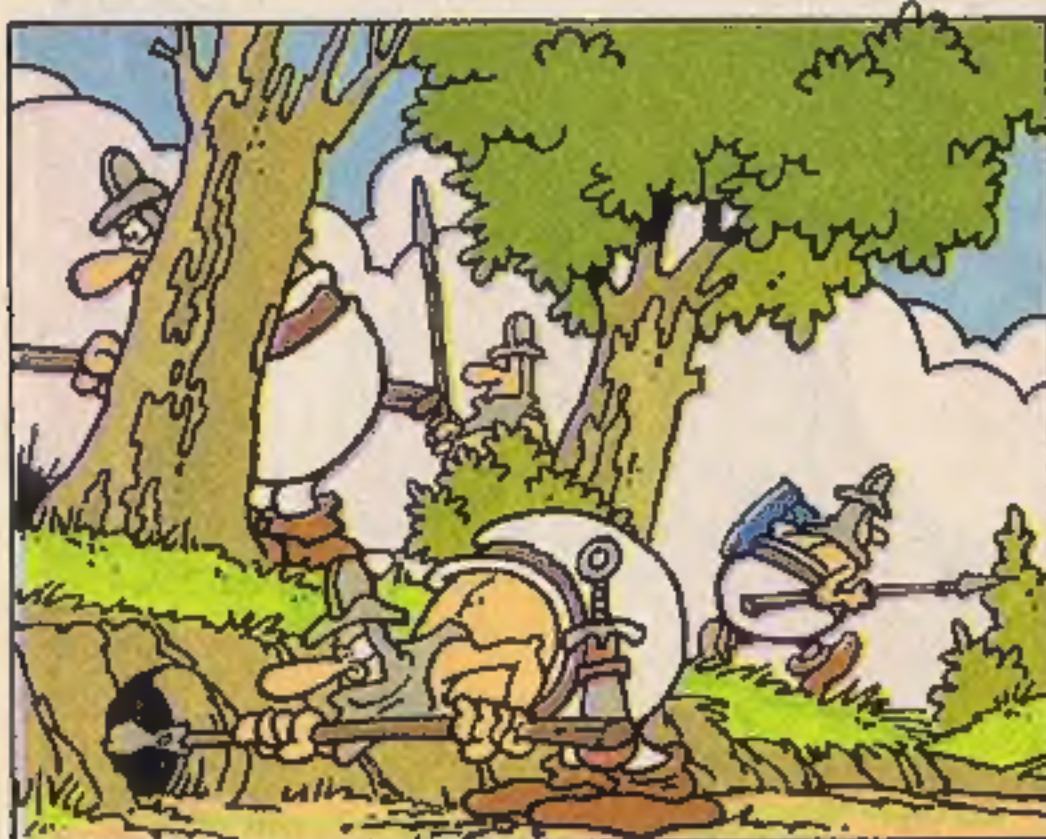

WORDT VERVOLGD

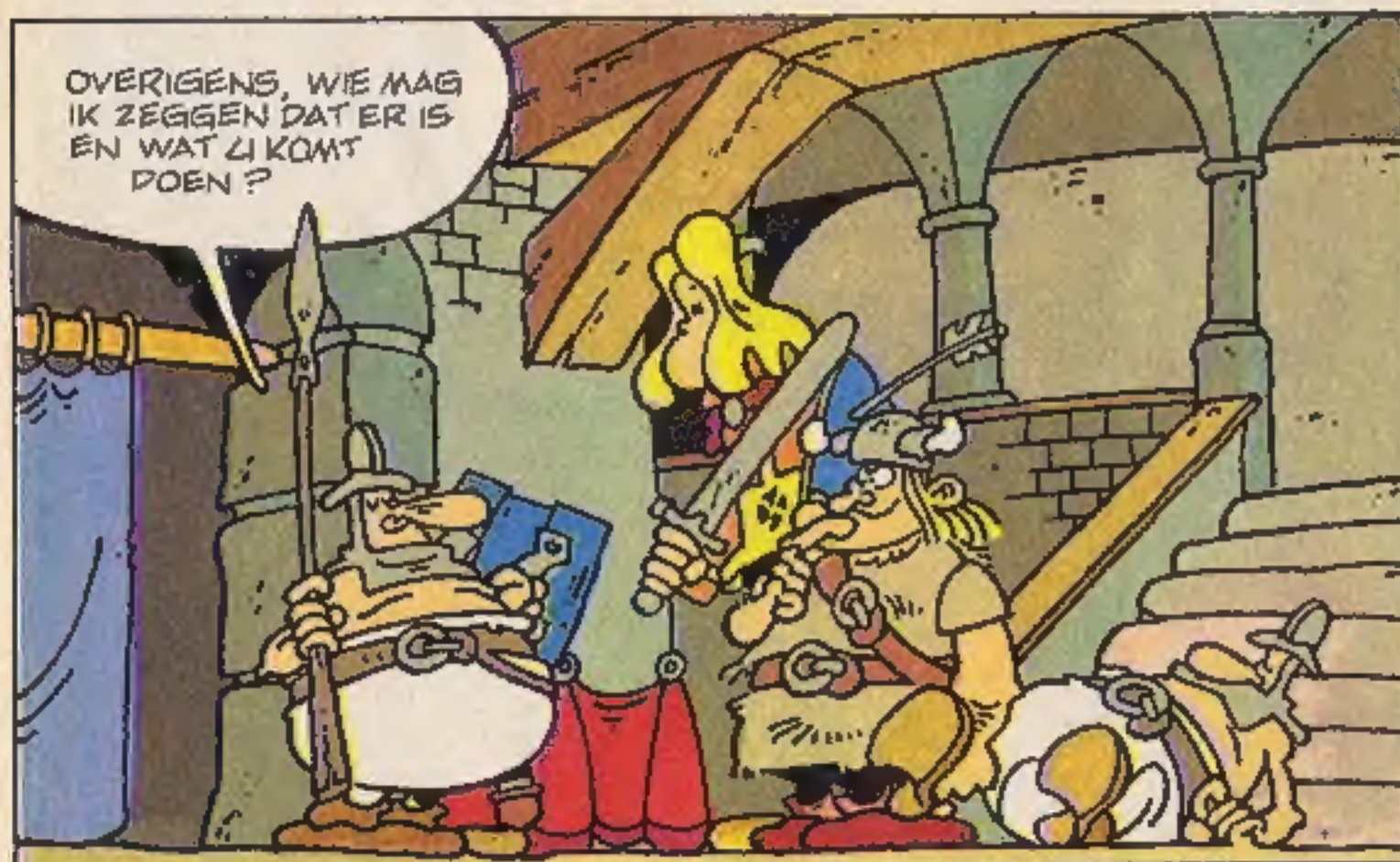
JORIS P.K.

MAAR HET IS AL TE LAAT WANT TERWIJL DE SHTINKS DE OMGEVING AFZOEKEN...

SLUIPEN JORIS EN PLOK DOOR EEN GEHEIME GANG DE STAD BINNEN...

PARDON MAAR KUNT U MIJ ZEGGEN OF XOBL AANWEZIG IS?

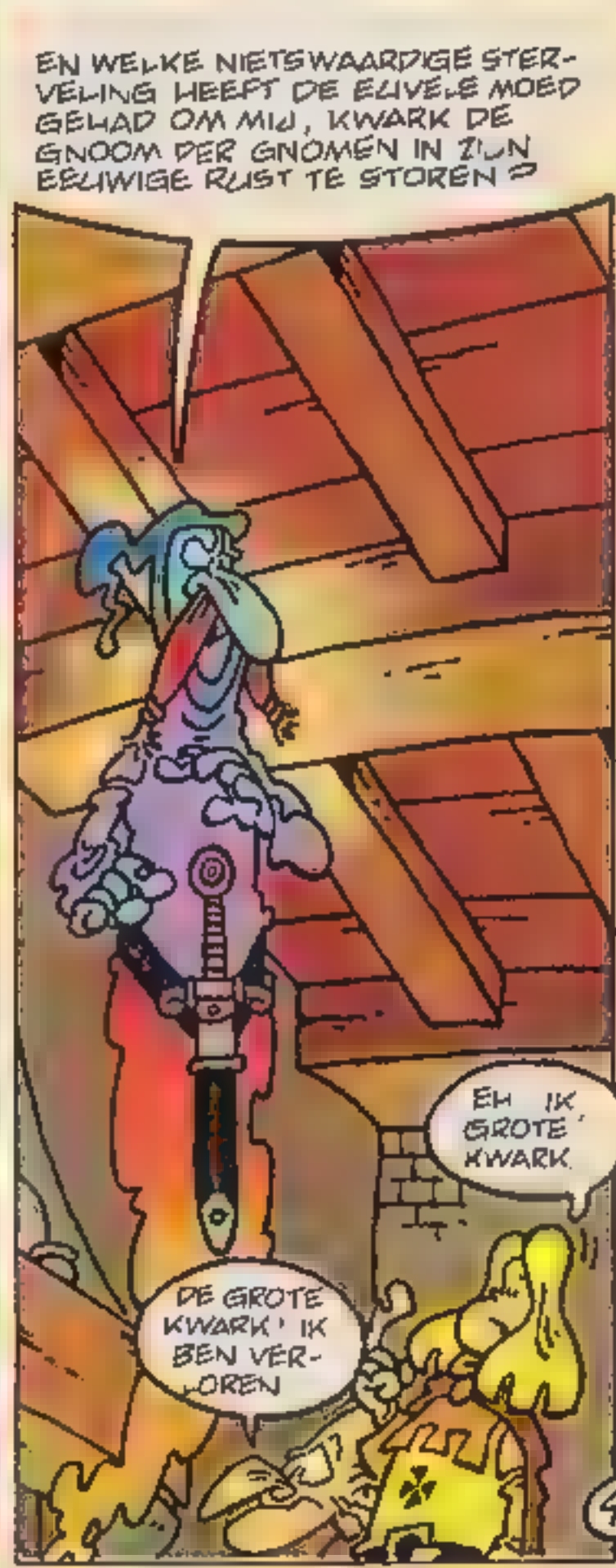
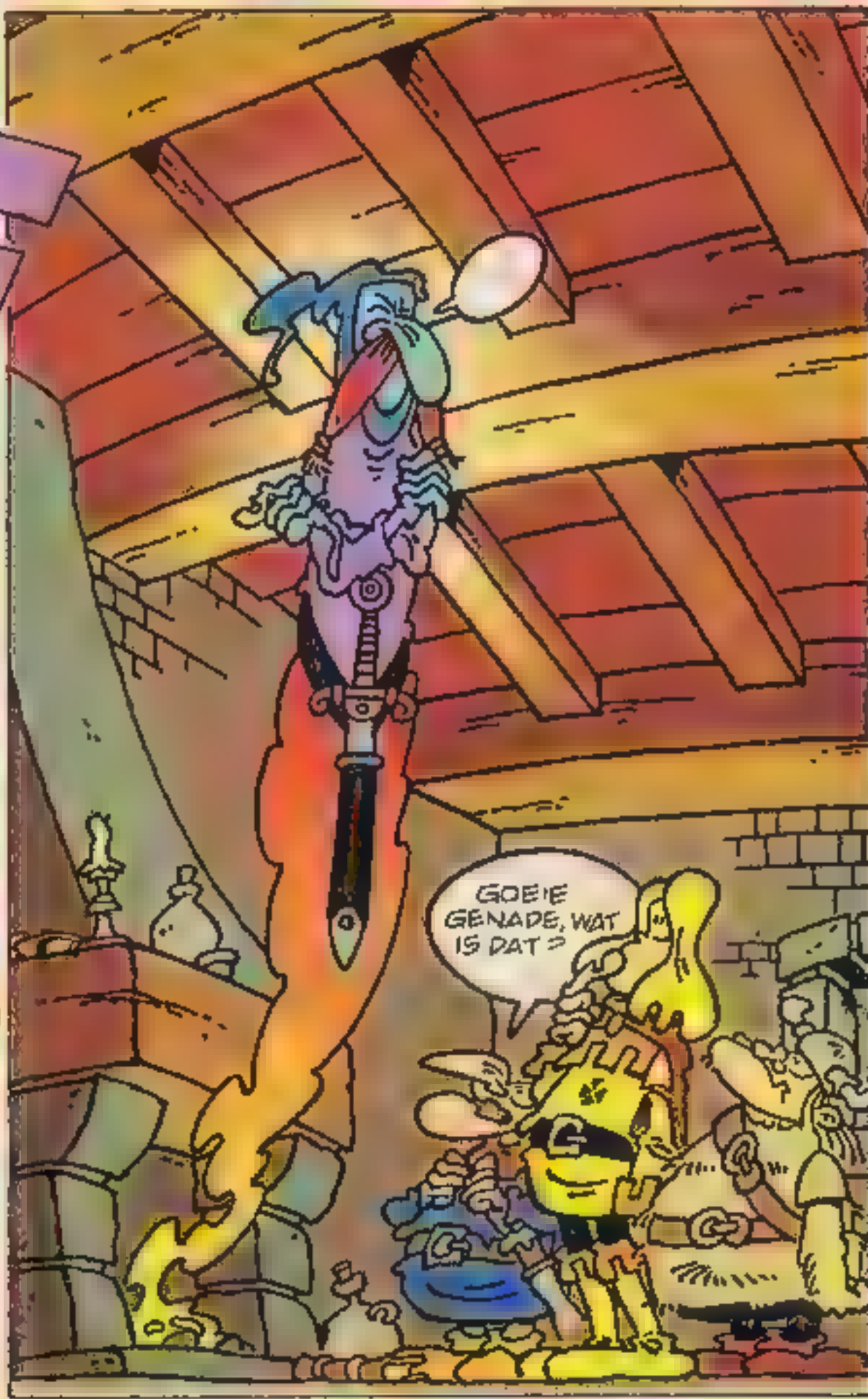
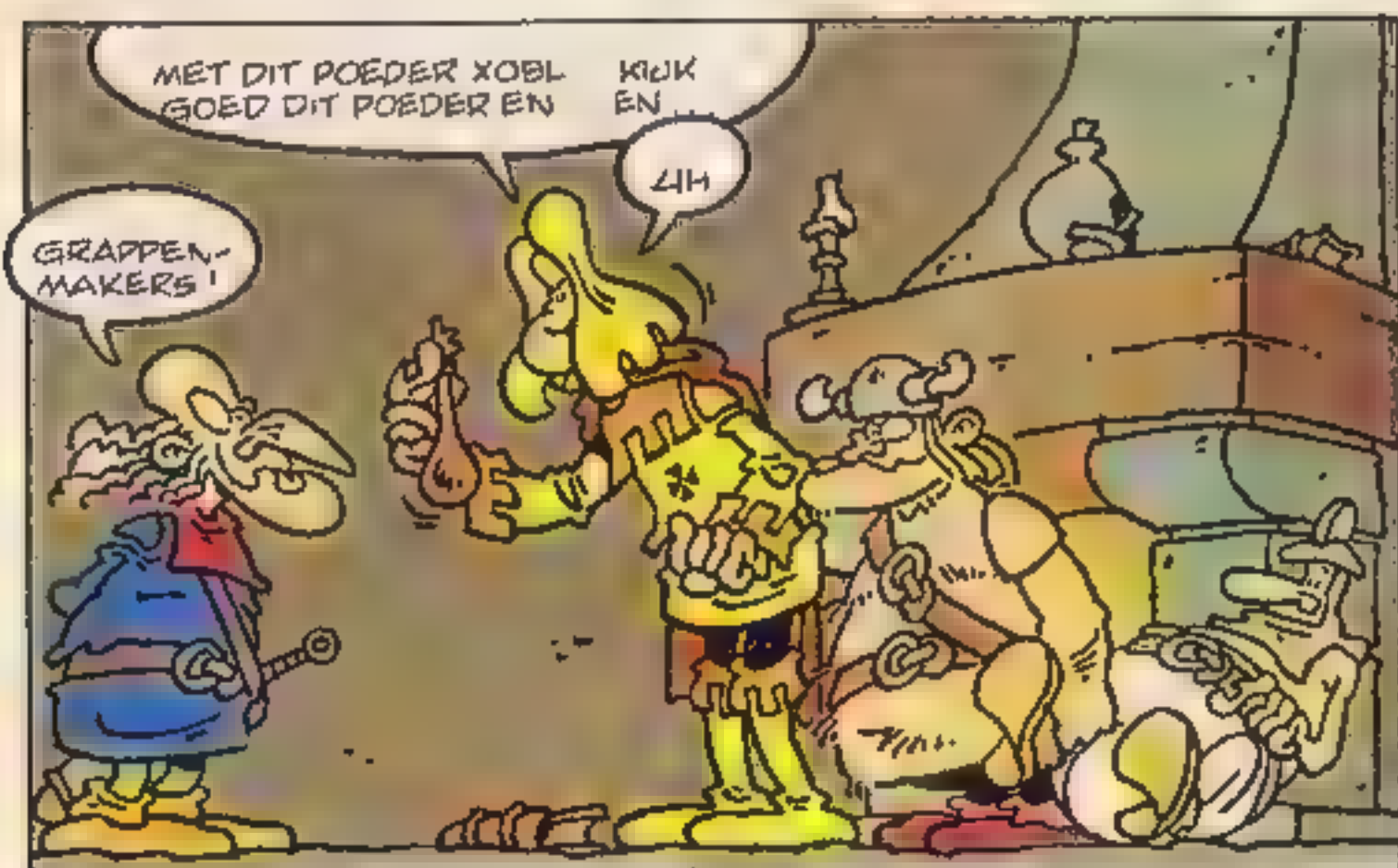

RÂ HA HA HA HA

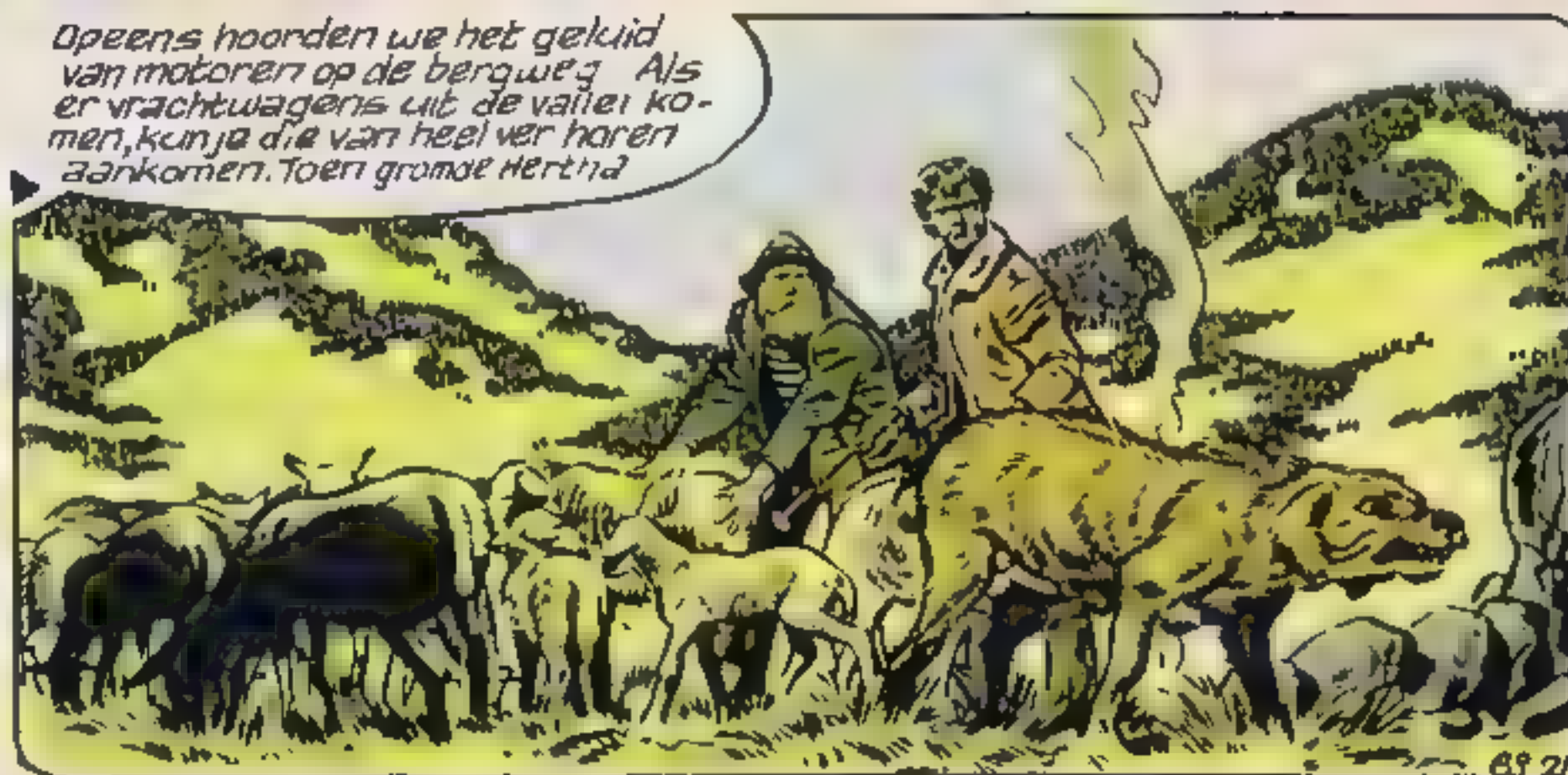
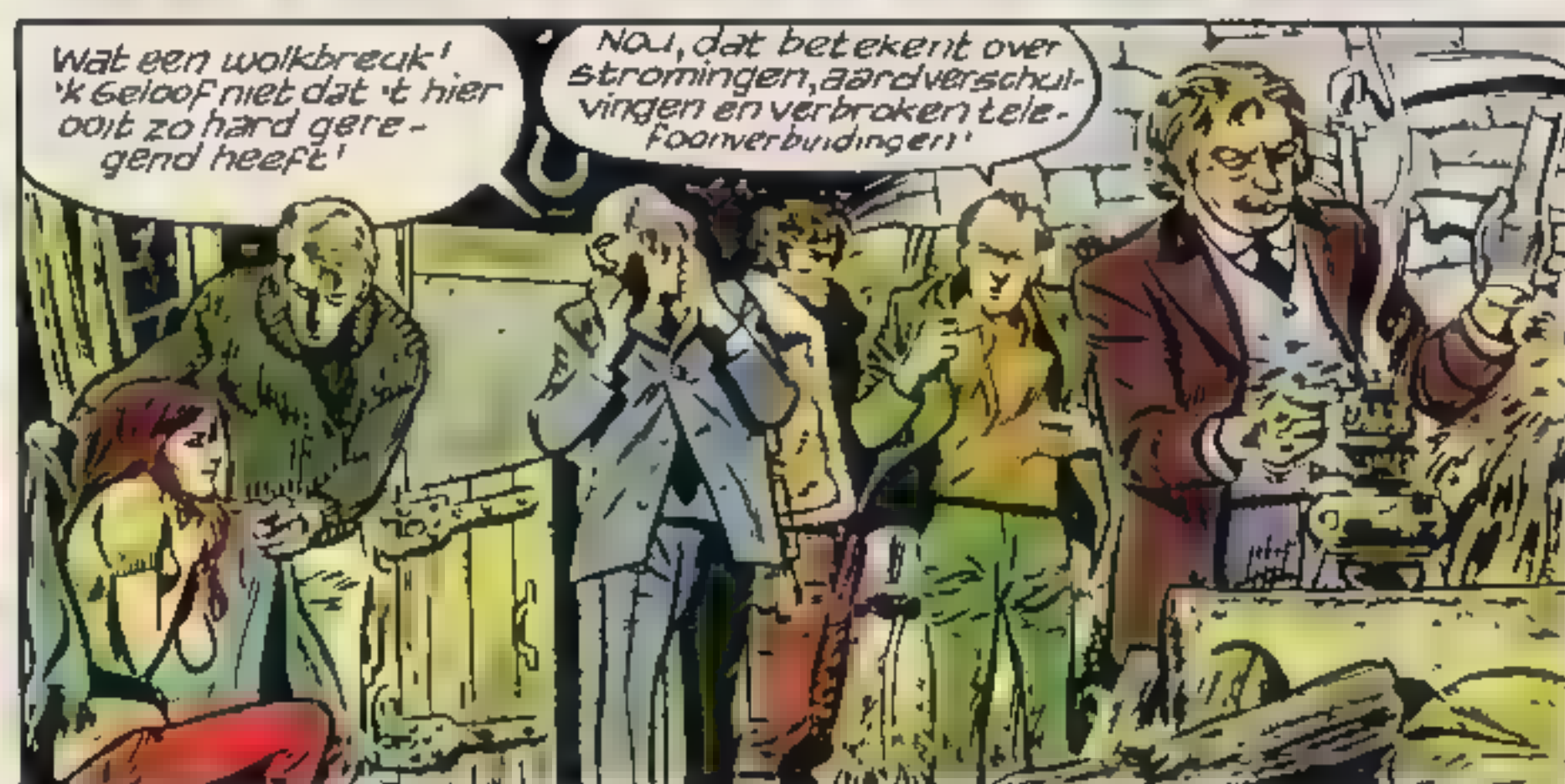
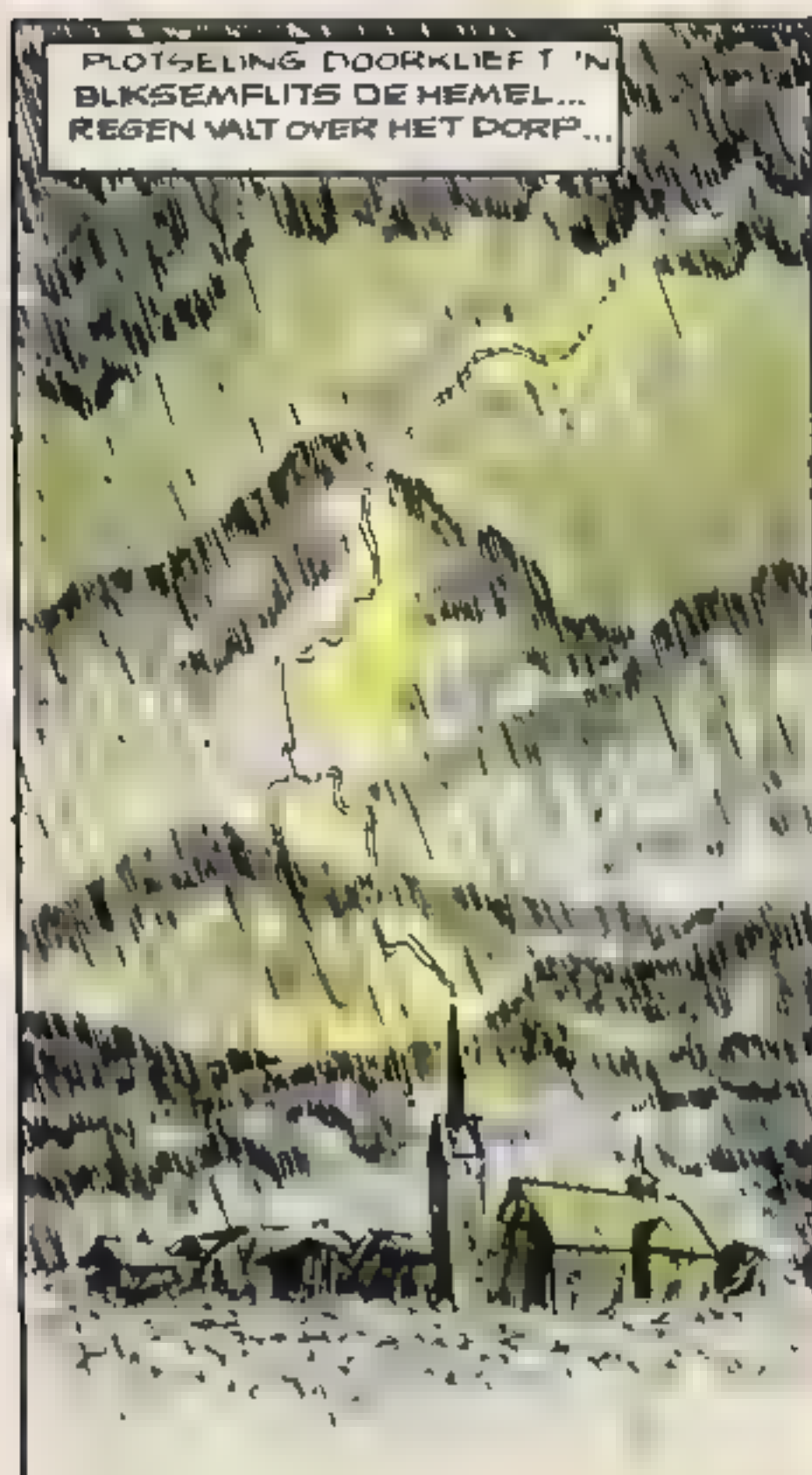
ZE KOMEN EEN EIND MAKEN AAN MIJN MIJN MACHT. IK DE MACHTIGSTE MAN VAN DE WERELD. DE BEZITTER VAN HET ZWINGENDE ZWAARD!

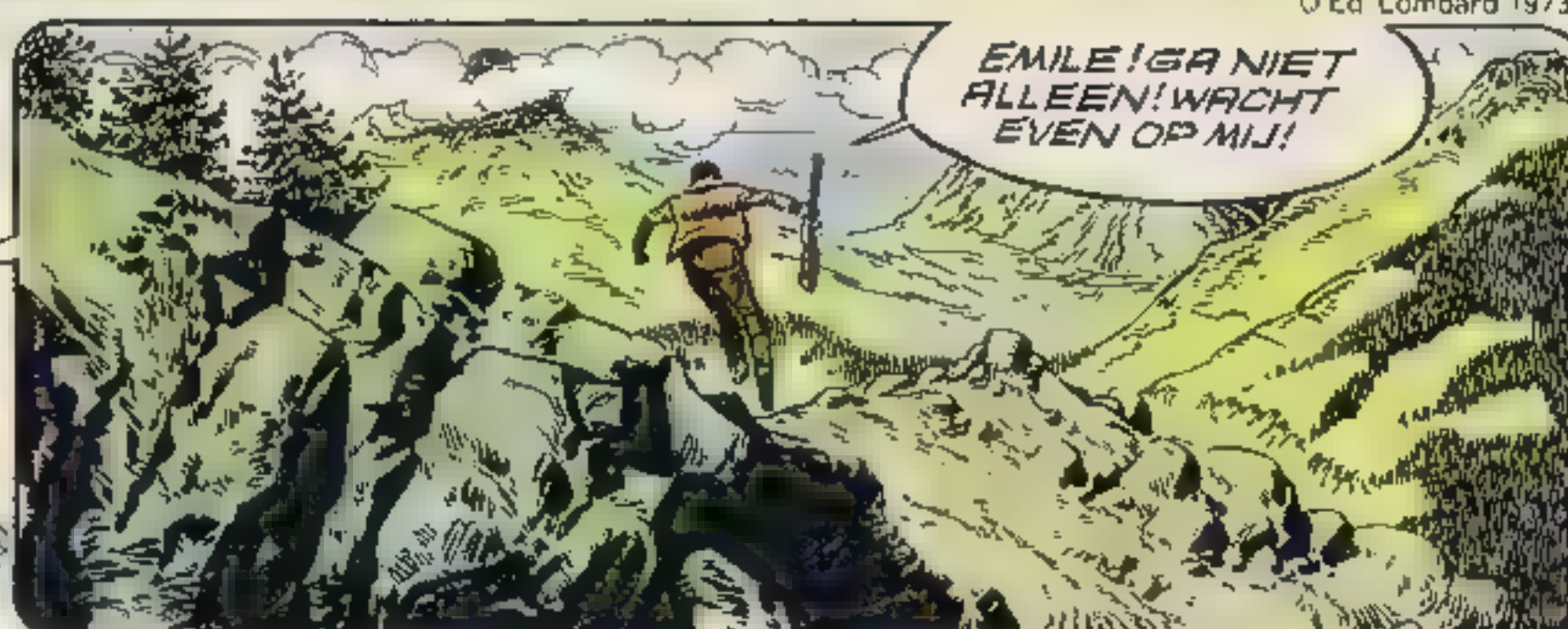
het zwingende zwaard

LUC ORIENT

zo groen als gas

© Ed Lombard 1973

CS-22

WORDT VERVOLGD

DE MAN DIE HET ER NIET BIJ LIET ZITTEN

Sandy, de vadsige sheriff, had het onhandige schieten van Will Dickerson zonder verder commentaar aangezien. Toen de revolver als lood in Wills hand woog, schraapte hij zijn keel.

„Je zou het es aan iemand moeten vragen, hoe je zo'n ding moet vasthouden,” zei hij lijsig. Will Dickerson haalde zijn schouders op.

„Aan Rooie Charley zeker!”

„Die kan niet alleen schieten, maar heb je hem wel eens die schietijzers zien trekken? Dat gaat vlug, hoor. O, maar dat vergeet ik helemaal. Natuurlijk heb je dat wel eens gezien.”

Will Dickerson lachte zuur.

„Vroeg op pad om dieven te vangen?” vroeg hij.

„Nee, dat is niets voor mij. Maar het viel me op dat je elke ochtend zo vroeg aan de wandel ging. Daar wou ik het mijne van weten.”

„Nou, dat weet je nou.”

De oude sheriff grinnikte. „Schietoefeningen,” zei hij.

„Ik leer het nog wel.”

„En dan? Ga je dan je geld terughalen bij Rooie Charley?”

„Precies. Iedereen denkt dat ik het erbij laat zitten. Maar waarom zou ik? Ik heb hard gewerkt voor dat beetje geld en hij pakt het me zonder meer af, gewoon omdat hij ziet dat ik een groenzoeter ben en geen revolver draag. En niemand doet wat. Iedereen maakt er maar liever een grapje over. Nou, als het dan zo is dat een man hier voor zichzelf moet opkomen, dan zal ik dat doen ook.”

„Maar,” zei Sandy hoofdschuddend, „ik dacht dat jij zo'n aardige jongeman was. En wat blijkt nou? Ben je bereid voor dat beetje geld een man overhoop te schieten?”

Will Dickerson stond stil en dacht even na. Toen keek hij de sheriff aan.

„Niet als het zijn geld is,” zei hij.

„Maar het is mijn eigen zuurverdiende geld. Nu zit Rooie Charley mooi weer te spelen met mijn centen en als ik hem op straat tegenkom, lacht hij vaderlijk. Ik vind het best dat hij lacht, maar niet met mijn geld op zak.”

Sandy zwaaide een stijf been over de koperen knop van zijn Mexicaanse zadel en liet zich zuchtend op de grond ploffen.

„Als je zulke plannen hebt, jong,” zei hij, „kun je maar beter goed leren schieten. Je moet daar niet gaan staan als een houten pop, met je arm gestrekt. Je moet dat ijzer in het holster laten zitten en meteen leren dat trekken en schieten bij elkaar horen. Kijk, één beweging moet het zijn.”

Zijn revolver was opeens in zijn hand, en terwijl de schoten knalden, sprongen de roestige blikjes meters ver weg. Zes schoten, en allemaal raak. Will Dickerson liet zijn mond van verbazing wijd open zakken. Dat had hij nooit achter die luie, dikke man gezocht. Sandy stak zijn revolver alweer weg, een beetje ontevreden.

„Zonde van de kogels,” zei hij. „Maar je ziet wat ik bedoel, hè?” Hij liep alweer naar zijn paard.

„Misschien doe je er wijzer aan Rooie Charley rustig te laten lachen. Maar mocht je met alle geweld willen leren schieten, dan kom je me morgen maar van huis halen. Zo'n ochtendritje doet een mens goed.”

En moeizaam, kreunend, hees Sandy zich in het zadel. Hij reed weg, met hangende schouders, zijn hoofd een beetje scheef. Maar nu zag Will Dickerson hem toch met andere ogen. En de volgende ochtend wachtte hij voor het huis van de sheriff tot deze naar buiten kwam, rilend van de ochtendkou.

Samen reden ze Dodge City uit en buiten gehoorsafstand van de slapende burgers knalden die ochtend weer de schoten. En zo ging het sindsdien iedere ochtend. En iedere ochtend leek de oude sheriff zieker en bleker dan de vorige. Maar eenmaal op het braakliggende land veranderde hij voor een half uur in een man, die sneller dan het oog kon waarnemen zijn revolver trok en leegschoot.

Hij wees Will Dickerson op fouten in zijn bewegingen die hij op zijn eigen houtje nooit ontdekt had. En nu maakte Will snelle vorderingen.

„Wat ik niet begrijp, Sandy,” zei hij op één van die ochtenden, „waarom heb je Charley nooit ingerekend? Jij bent vast sneller dan hij.”

De sheriff tuurde in de lucht. „Vergeet het maar,” zei hij lijsig. „Charley, die kan er pas wat van.”

„Je bent bang voor hem?”

„Misschien wel. En jij?”

Will Dickerson keek naar zijn revolver. „Als ik denk dat ik klaar voor hem ben, wacht ik geen dag langer.”

„Met wat? Met bewijzen dat jij niet bang bent voor zo'n beruchte revolverheld?”

„Nee. Alles wat ik wil, is terughalen wat van mij is. En als je het zo graag weten wilt, natuurlijk ben ik bang. Ik ben als de dood voor hem. Maar wat moet ik anders doen? Iedere middag of avond kom ik hem op straat

tegen. Moet ik dat de rest van mijn leven verdragen?”

„Je kunt ook weggaan uit Dodge City.”

„Ja. Ik kan ook in een donkere kast kruipen zodra iemand lelijk tegen me doet.”

Sandy grinnikte. Daarna spraken ze er niet meer over. En de dag kwam dat Will Dickerson tegen de sheriff zei:

„Vanavond ga ik mijn geld terughalen.”

Rooie Charley kwam van de kapper en wandelde traag door de stoffige straat naar zijn stamcafé, toen van de andere kant de groenzoeter kwam aanlopen. En Charley zag het onmiddellijk: de groenzoeter droeg een levensechte revolver op zijn heup. Er was bovendien iets in zijn houding, de manier waarop hij daar langzaam en een beetje plechtig liep, waardoor Charley ineens op zijn hoede was.

Wel wel, dacht hij. Je wist het toch maar nooit. De nieuwkomer was uit op een duel.

Twee mannen liepen elkaar tegemoet in een stoffige lege straat. Welke gedachten andere mannen op zo'n moment hadden, Will wist het niet. Zelf kon hij maar aan één ding denken: dat hij niet moest toegeven aan de impuls om zich om te draaien en hard weg te hol en.

Omstanders hadden de situatie ook onmiddellijk door en trokken zich haastig terug in de portieken. Zagen ze het goed? Ging die halfzachte groenzoeter Rooie Charley uitdagen? Zo'n jongen had nog een hoop lef. Als hij begraven werd, zou niemand kunnen beweren dat hij een lafaard was geweest. Wel dat hij een stommeling was. Niet dat het veel voor hem zou uitmaken tegen die tijd.

Rooie Charley bleef staan. Lang

en breedgeschouderd was hij, en hij stond daar wijdbeens, zijn ellebogen een beetje naar buiten gebogen. De zon schitterde op zijn rode haar.

„Dat is dichtbij genoeg!” riep hij. „Nog één stap en...”

Will Dickerson bleef ook staan. Dichtbij genoeg, ja, om de grijns op Charleys gezicht te kunnen zien.

„Ik kom mijn geld terughalen,” zei hij luid. „En mijn paard.”

„Je meent het,” zei Charley. „Ik geef je drie tellen om te verdwijnen.”

En hij begon luid en dreigend te tellen. Zijn stem schalde over de straat. Hij nam er de tijd voor.

En juist opende Rooie Charley zijn mond om „drie” te zeggen, toen een krakende stem riep:

„Charley.”

Stomverbaasd draaide Will Dickerson zich om. Een paar meter achter hem zag hij de dikke sheriff staan. Sandy zag er pafferiger uit dan ooit. Zijn tranende ogen leken niet bestand tegen het zonlicht. Zijn dikke buik stak uit boven zijn riem, en het leek alsof zijn korte armen nooit bij het holster van zijn revolver konden komen.

„... ik wou even een woordje wisselen met die groenzoeter hier,” zei Sandy.

Charley maakte een gebaar van ga je gang. De sheriff zuchtte en keek in de lucht, toen naar de mensen achter de ruiten, toen naar Will Dickerson. Hij keek treuriger dan ooit.

„Je vergeet, jongeman, dat ik van een rustig stadje hou. Dat had ik je toch verteld? Als jij mensen lastig valt in mijn stadje, dan laat ik je oppakken en achter de tralies zetten om af te koelen... Had ik je niet gewaarschuwd?”

Intussen was hij sloom dichterbij gekomen, maar de hand die

de revolver uit Will Dickersons holster wipte, was toch wel zo vlug dat de jongeman er niets aan kon doen. Nu draaide de sheriff de cilinder rond. Eén voor een vielen de kogels in het stof, met kleine droge plofjes. Toen stak Sandy de revolver terug in het holster. Hij keek naar Charley.

„Deze groenzoeter hier,” riep hij met zijn temerige stem, „maakt me het leven zuur. Hij dient een kracht in. Het schijnt over jou te gaan, Charley. Hij beweert dat ik mijn werk als sheriff moet doen... dat ik dieven en dat soort tuig moet inrekenen. Nou vraag ik je.”

Hij duwde Will intussen al pratend uit de weg en begon langzaam, met stramme benen, op Charley toe te lopen.

„Toch is het wel een geschikte jongen, hoor Charley. Ik denk dat ik maar een hulp-sheriff van hem maak. Ik heb lang gezocht naar iemand die me op kan volgen, iemand met een beetje lef. Die kom je niet vaak tegen. En jij en ik weten het, Charley, zo'n man heeft Dodge City nodig. Anders blijven we met die revolvergekke zitten... Zeg Charley, nou we het er toch over hebben, je schijnt van die groenzoeter nogal wat geld gestolen te hebben. En een paard. Met een nieuw zadel, heb ik me laten vertellen. Je kon natuurlijk ook niet weten dat hij het er niet bij zou laten zitten...”

Nu stonden Sandy en Rooie Charley tegenover elkaar, en ondanks al zijn vriendelijke gepraat, leek de sheriff helemaal geen vadsige oude man meer. „Wat denk je ervan, Charley? Tellen we tot drie?”

De handen van Rooie Charley schoten naar zijn revolvers. Razendvlug was hij, maar toen hij de lopen vrij van hun holsters

had, leken ze meens te zwaar voor hem. Hij liet de revolvers glippen, wankelde en begon aan een wonderlijke stap. Intussen stierven de knaken uit Sandy's revolver weg in de straat. Met koude ogen keek de sheriff naar de vallende man.

„Ik dacht wel dat het niets voor jou was,” zei hij lijsig. „Tellen tot drie.”

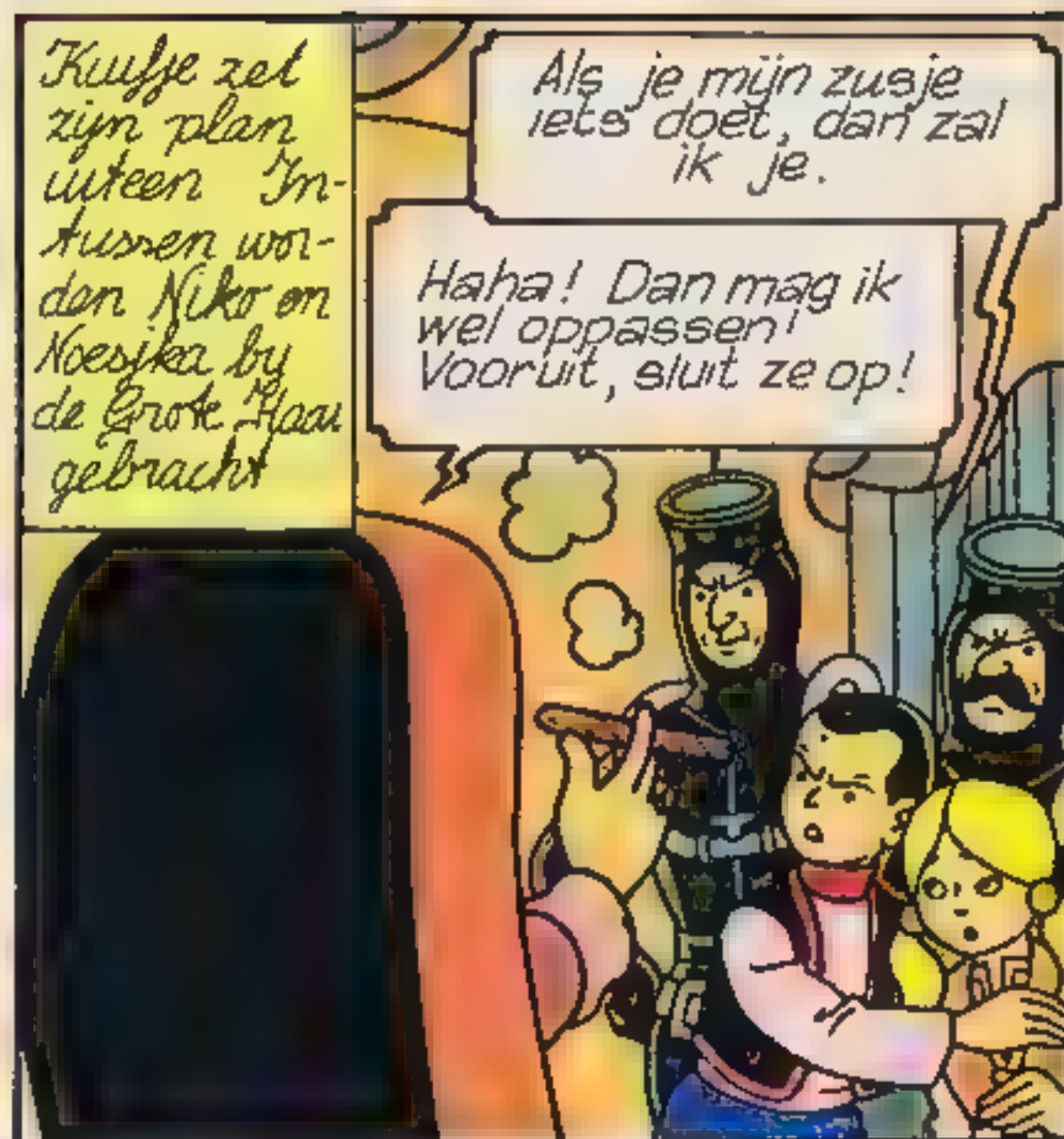
Hij draaide zich somber om en

liep langzaam terug naar zijn kantoor. Will Dickerson keek hem na, volgde hem toen zonder het zelf te weten. Achter hem waagden de mensen zich nu op straat, om te kijken naar een gevallen revolverheld en elkaar te vertellen dat ze het altijd wel gedacht hadden van die oude Sandy.

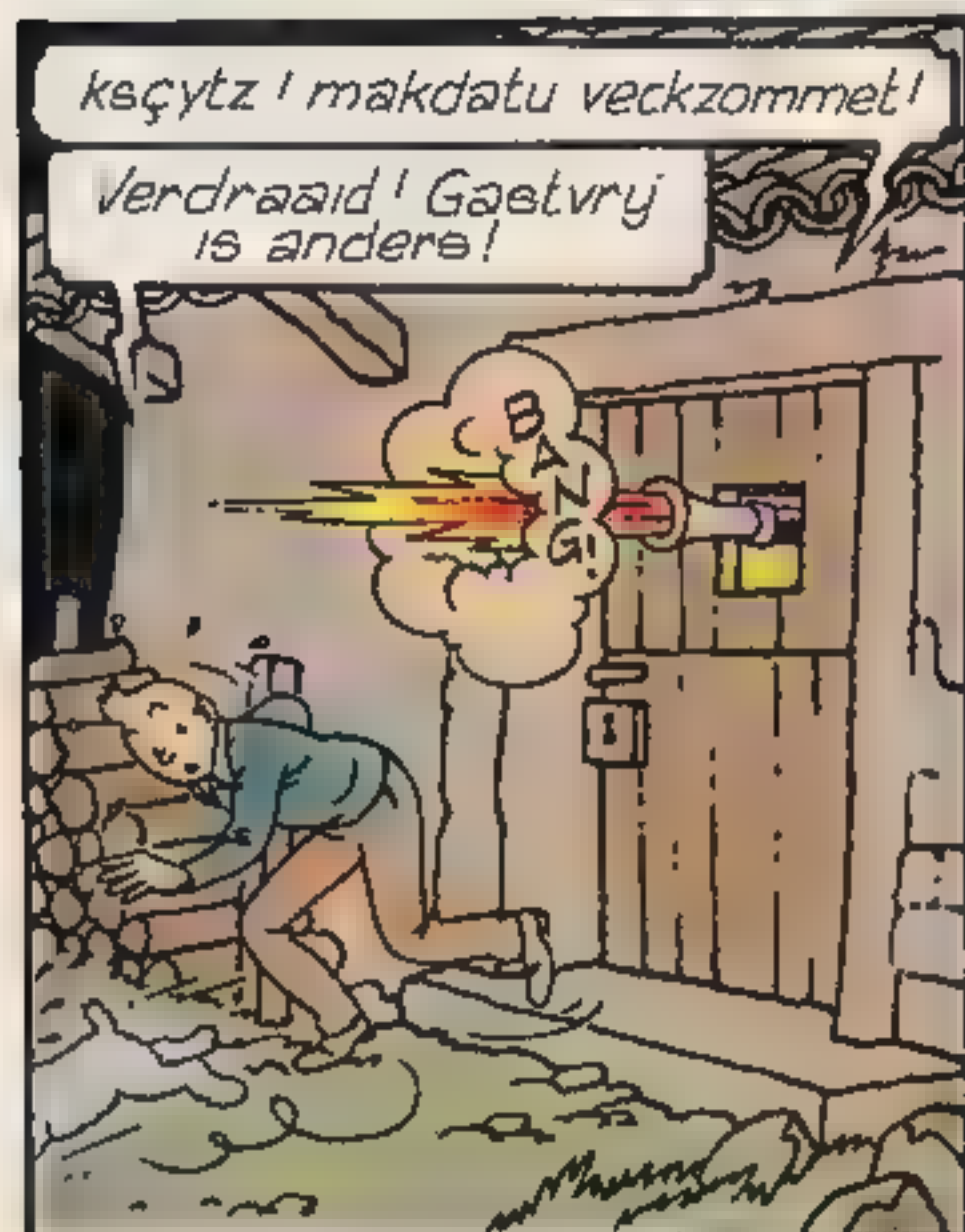
Aleen Charley zag eruit alsof hij het nooit gedacht had.

door Quint
illustratie Julius de Goede

en het haaienmeer

Wordt vervolgd

Dzjengis Khan

OP EEN TRIESTE OCHTEND ONTWAKEN EULEUN EN HAAR ZONEN IN EEN VERLATEN KAMP DE STAMMEN ZIJN WEGGETROKKEN...

DE NIEUWE KHAN VAN DE YAKKA-MONGOLEN IS DOOR IEDEREEN IN DE STEEK GELETEN. OOK ZIJN EISEN VOLK IS TARGOETAI GEVOLGD...

Als de winter komt, zal ik nauwelijks in staat zijn ons in leven te houden!...

Targoetai kan kalm afwachten tot wij van ellende zijn overkomen. Dan zal onze naam uit de monden van de kampvuurvvertellers verdwijnen...

MAAR TARGOETAI WIL NIETS AFWACHTEN. HIJ WIL ZEKERHEID...

We doden de wapen voordat hij tanden krijgt!

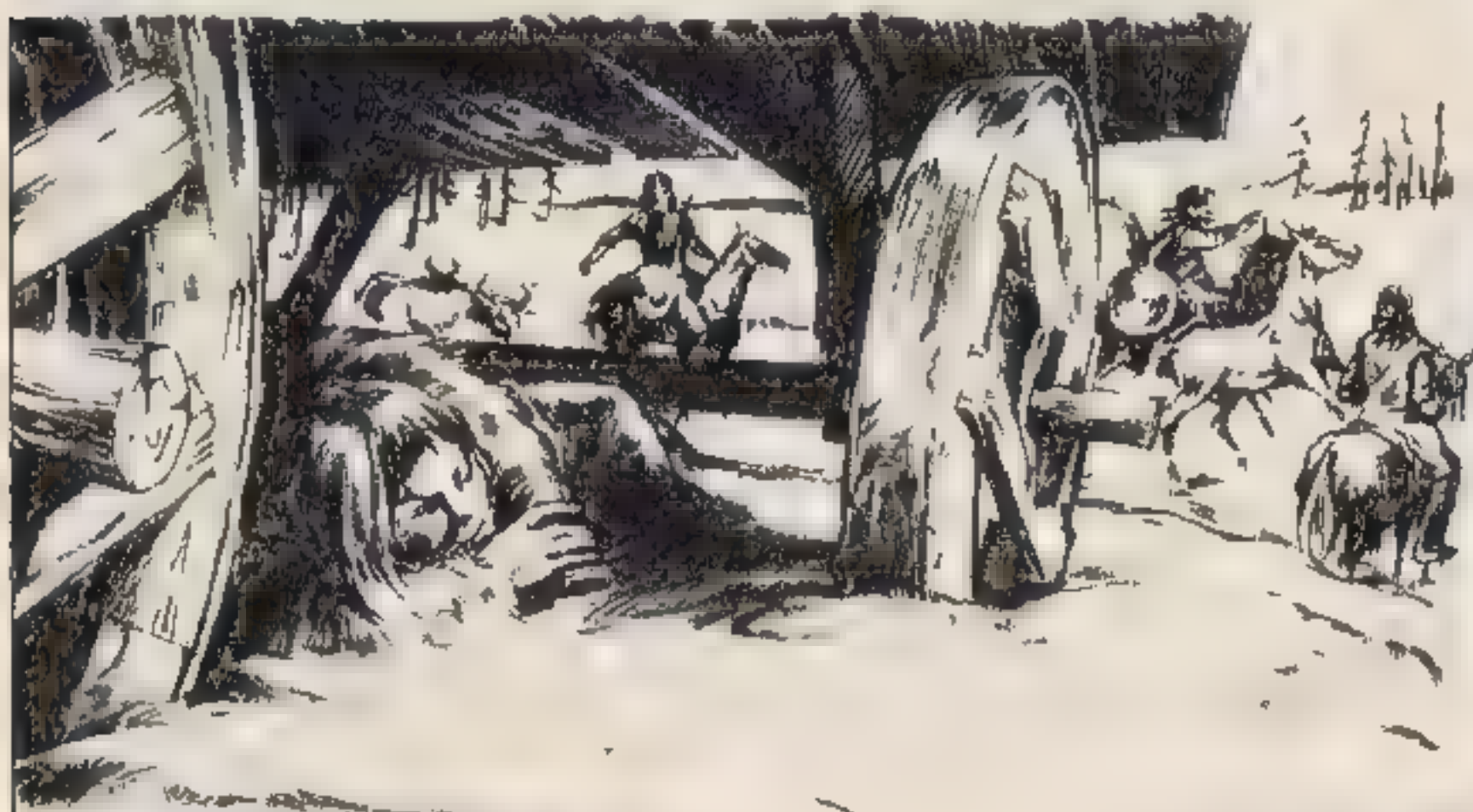

Morgen moeten we weer een paard slachten, als we niet van honger willen omkomen...

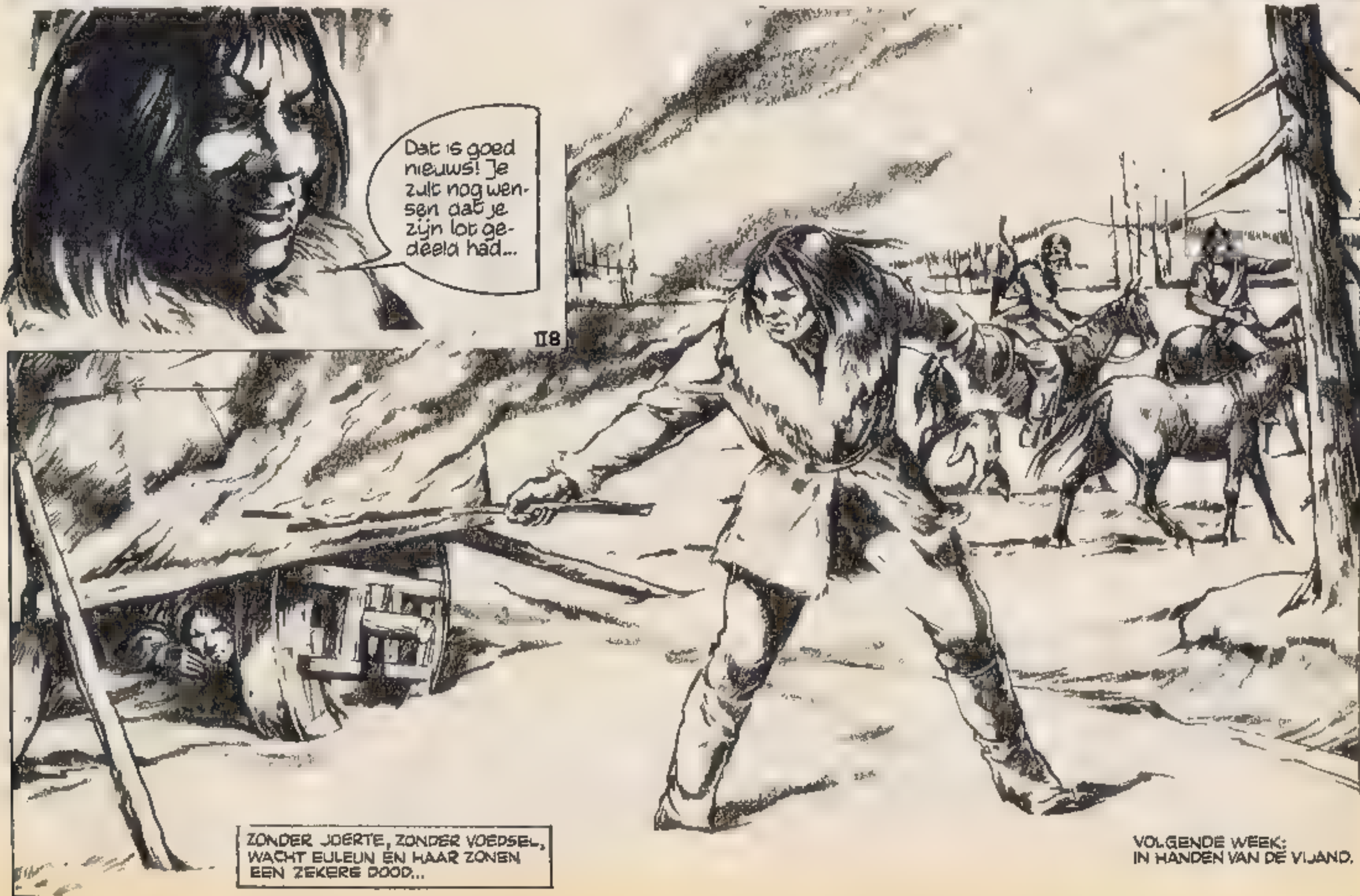

Er komen ruiters aan!

strijd om het bestaan

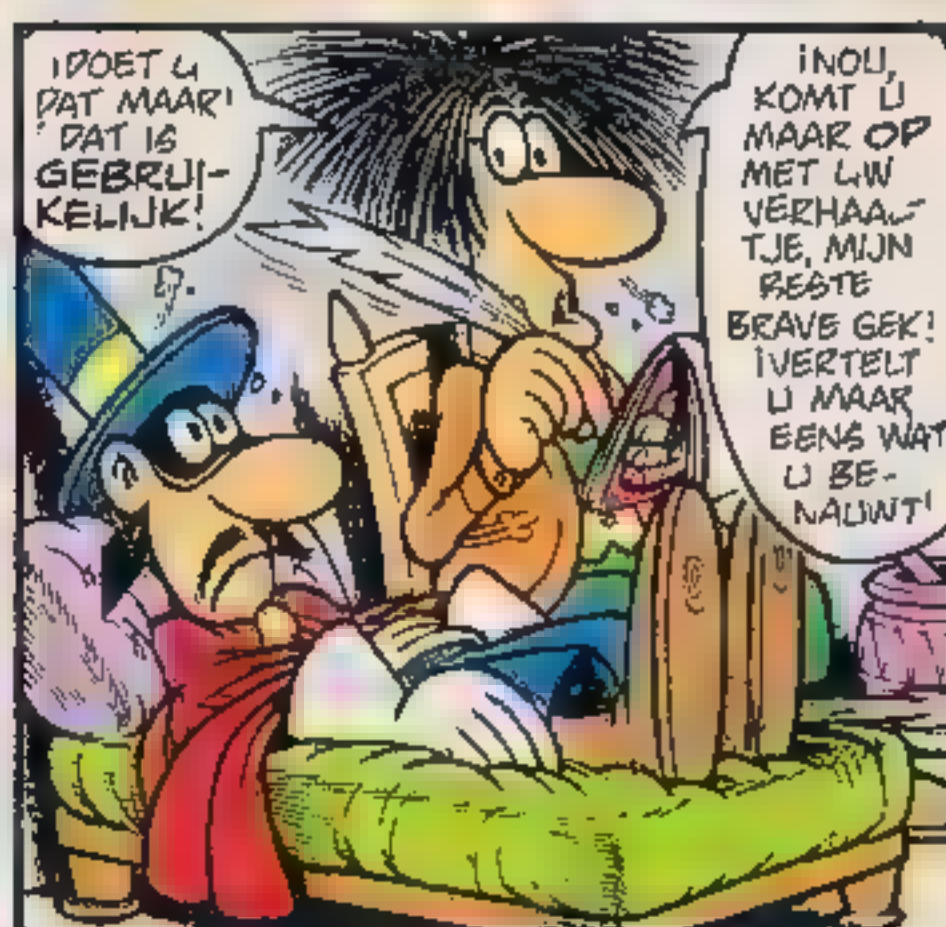
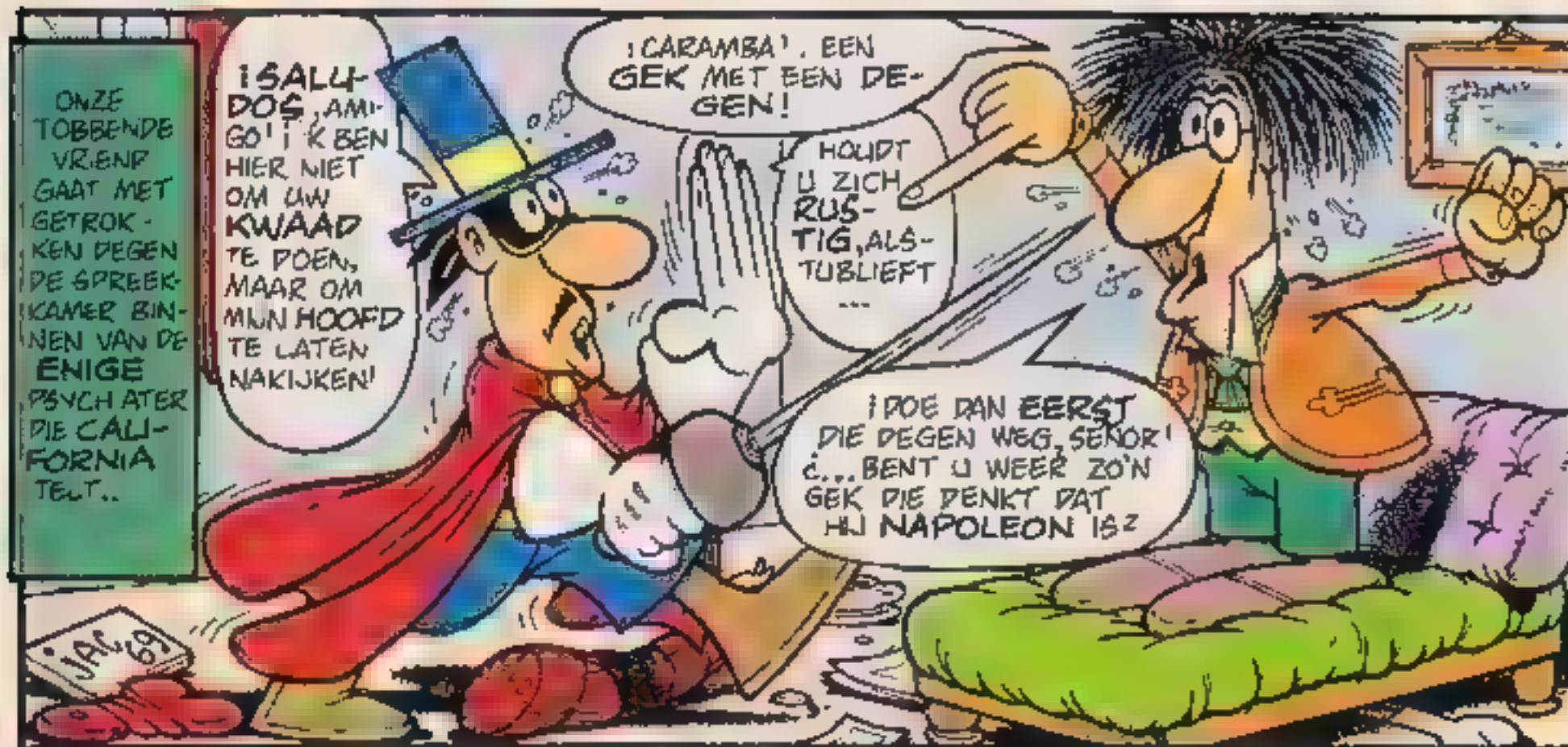
118

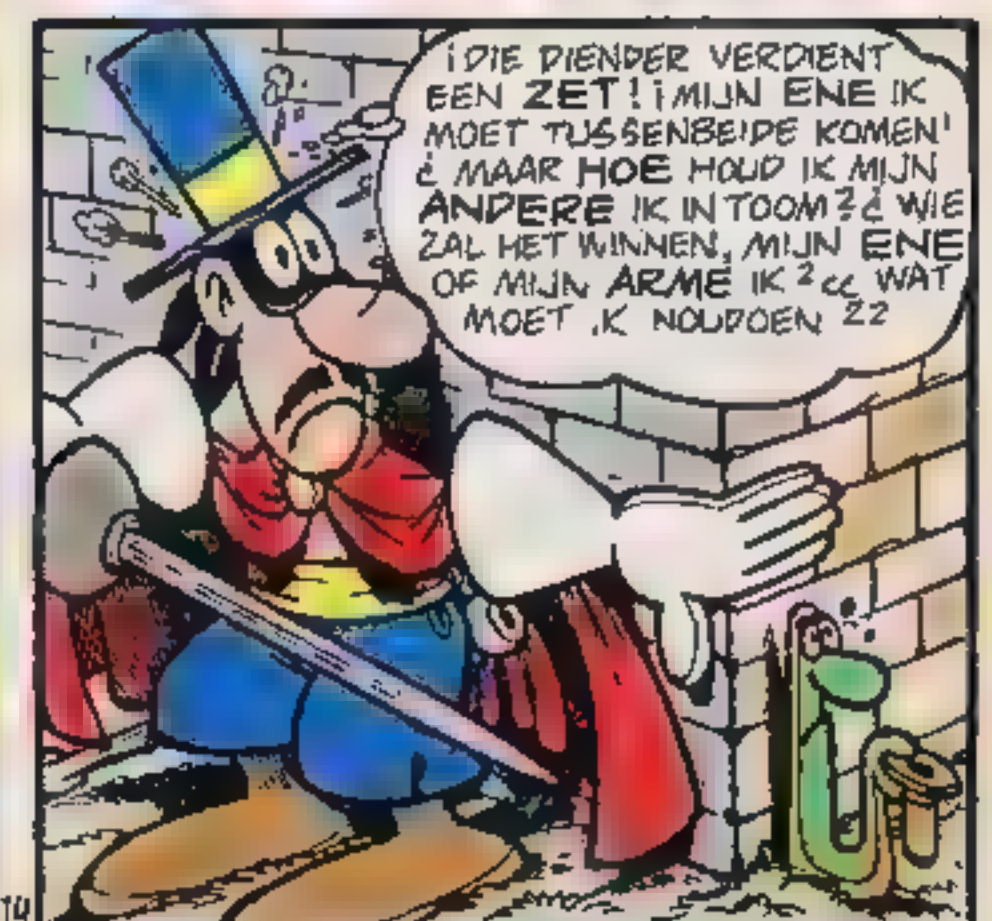
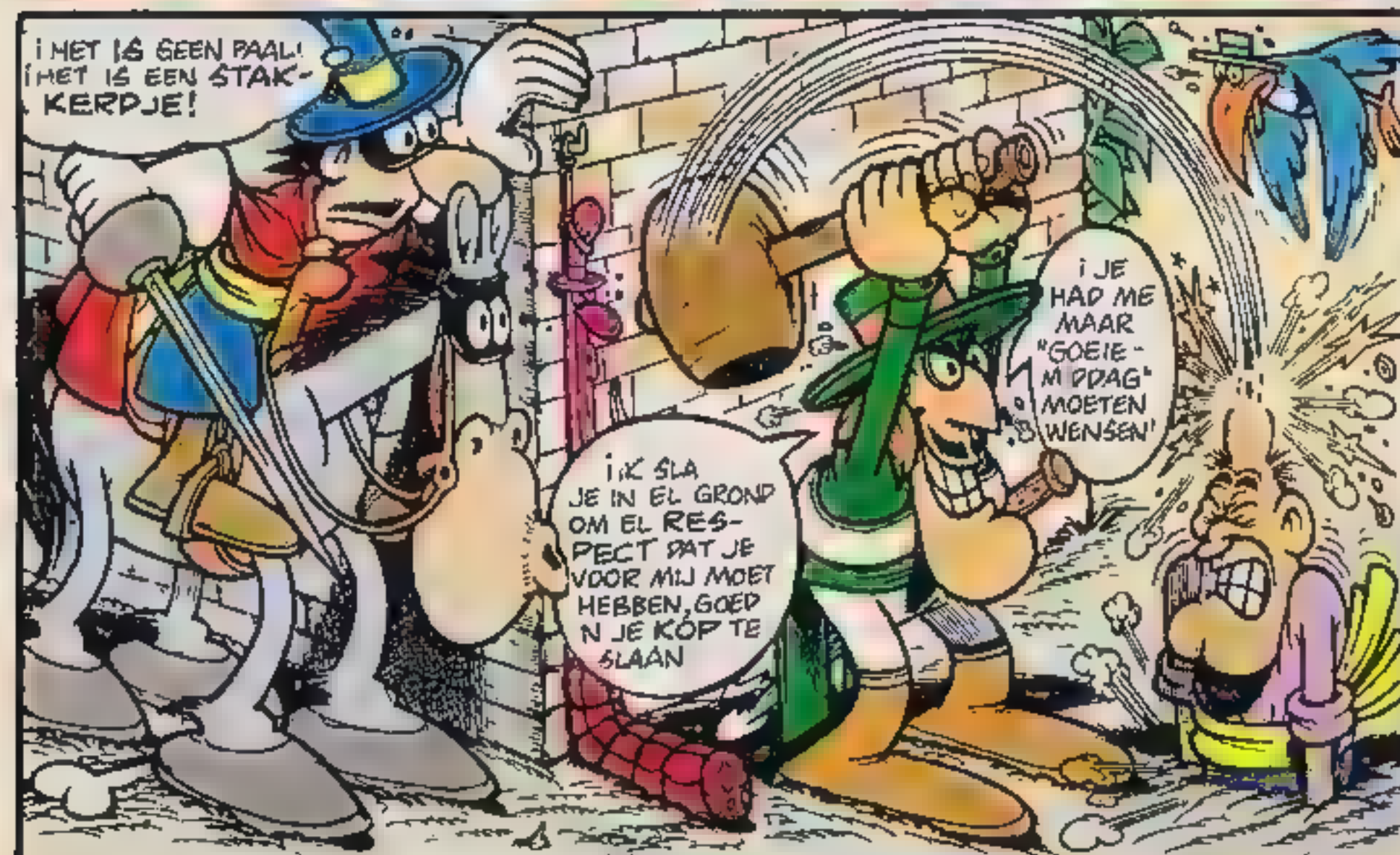
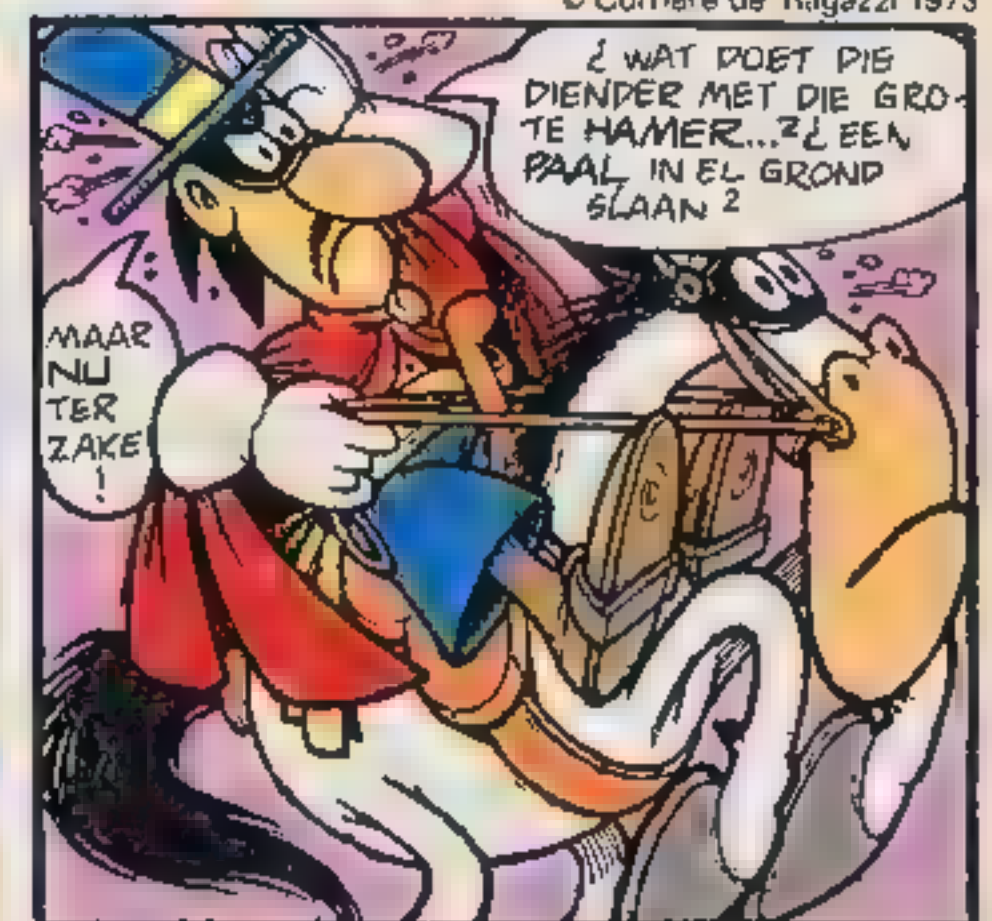
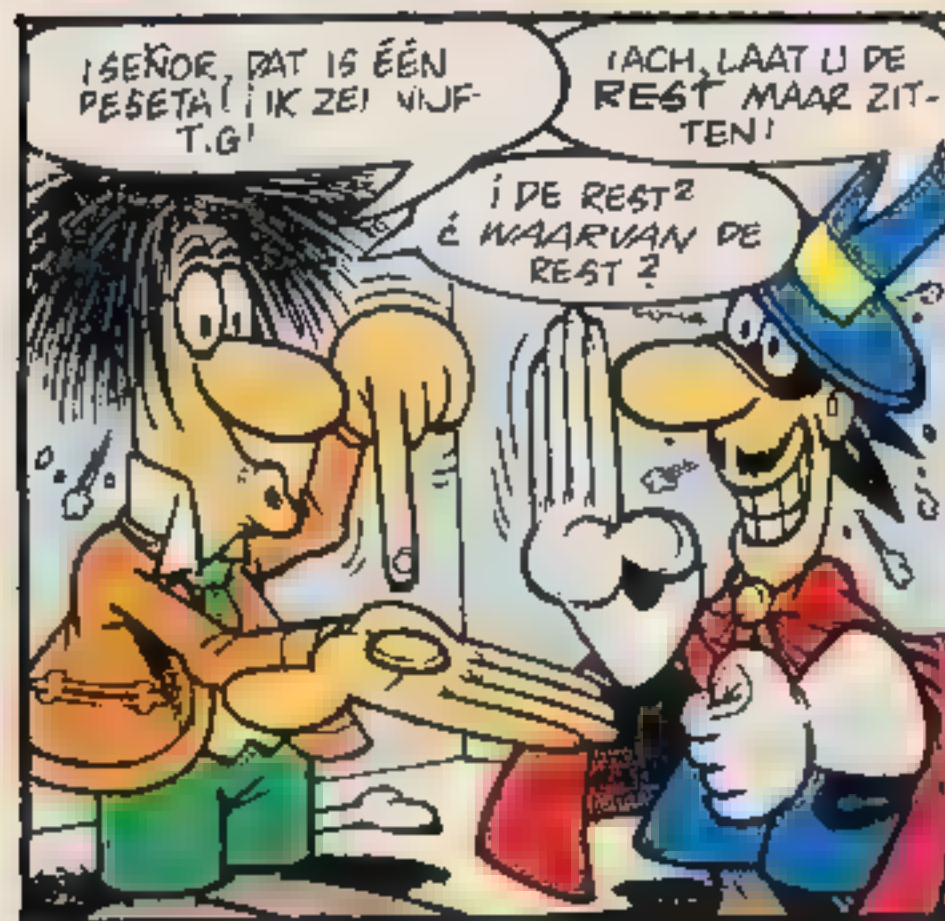
ZONDER JOERTE, ZONDER VOEDSEL,
WACHT EULEUN EN HAAR ZONEN
EEN ZEKERE DOOD...

VOLGENDE WEEK:
IN HANDEN VAN DE VIJAND.

ZORRY KID

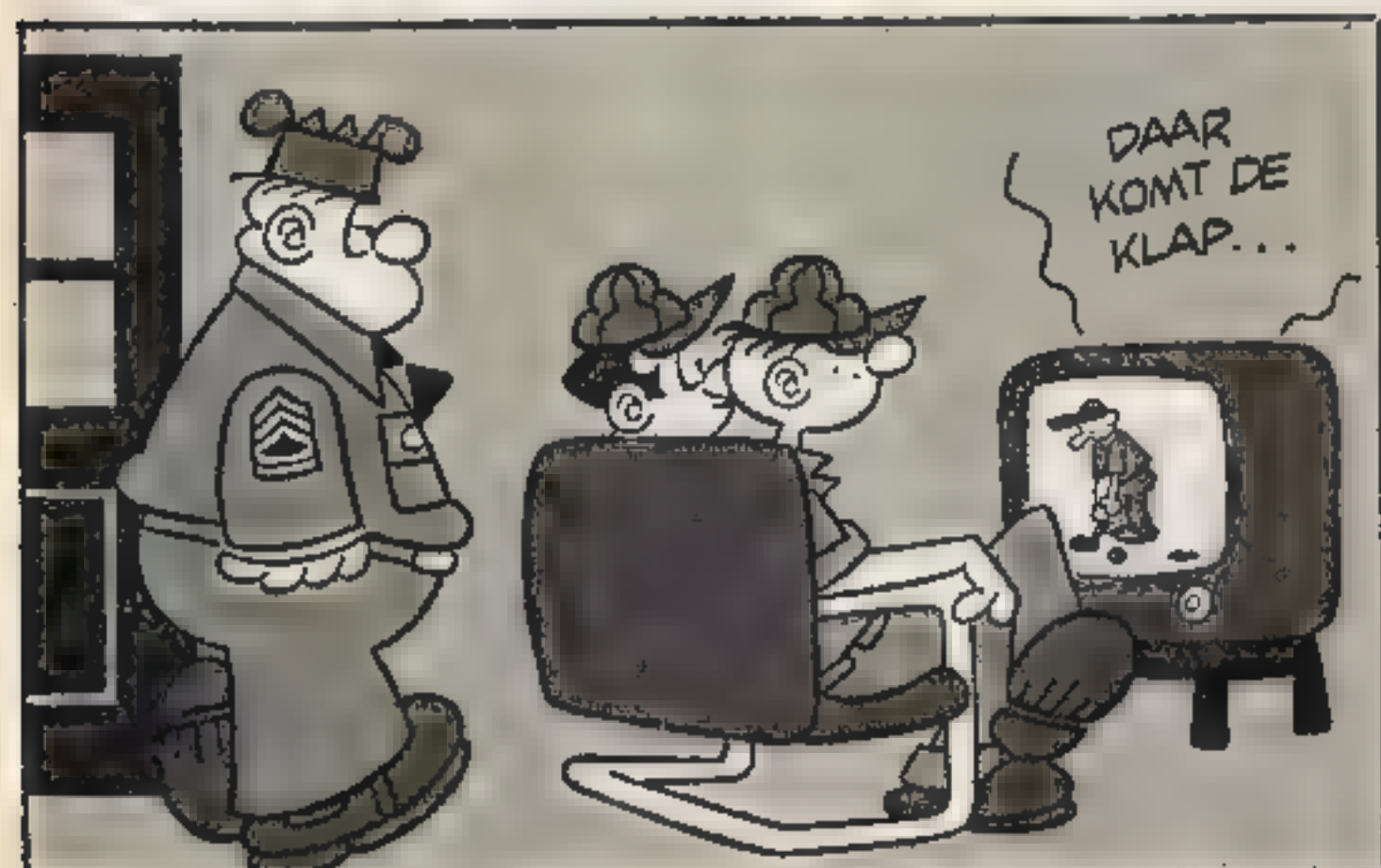
zorry contra zorry

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

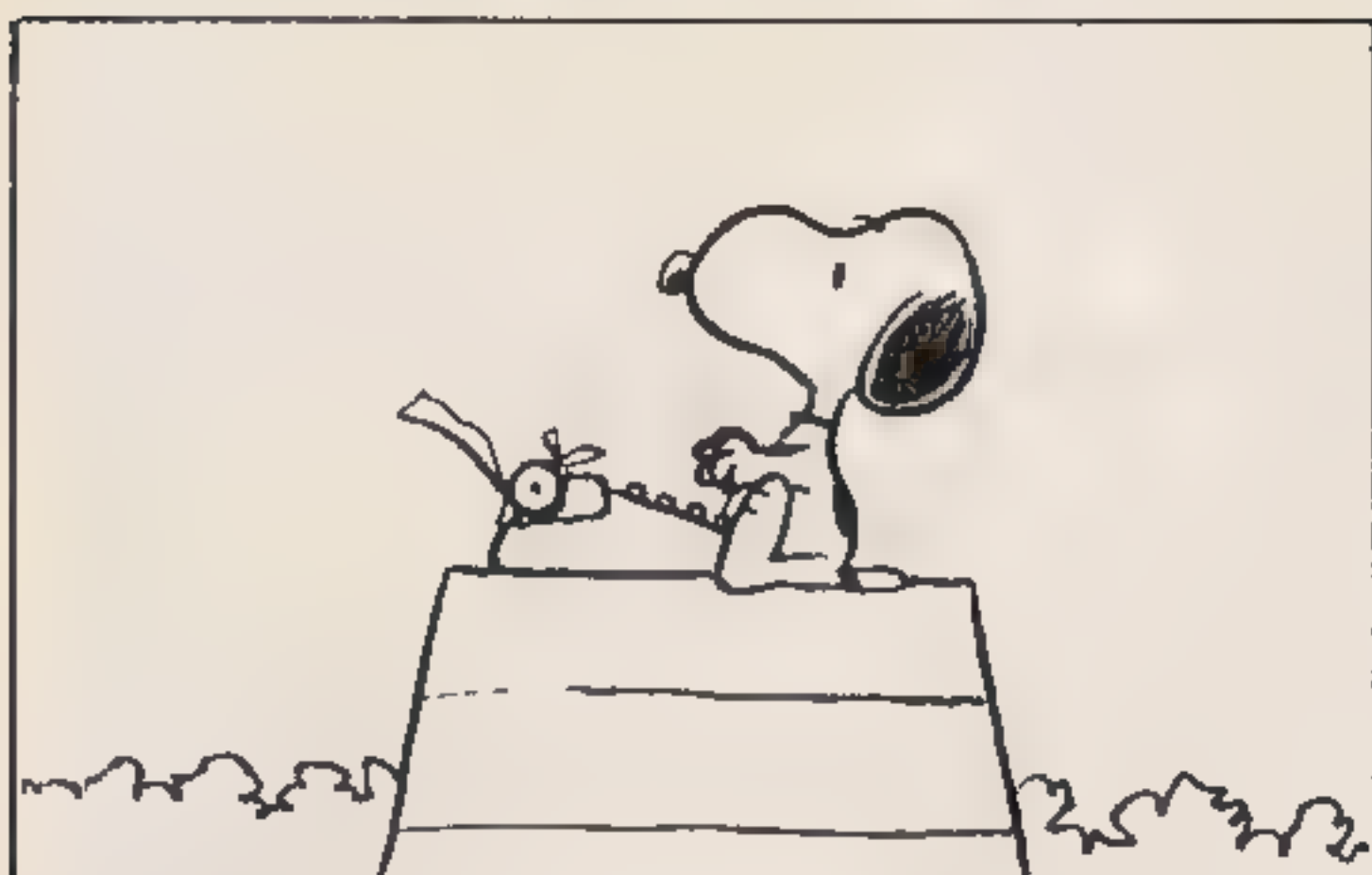

© Opera Mundi 1973

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST:
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

Het was een donkere,
stormachtige nacht.

Plotseling weerklonk een schot.
Een deur sloeg dicht. Het
kamermeisje gilte. Plotseling
verscheen een piratenschip aan
de horizon.
Terwijl miljoenen mensen verhonger-
den, baadde de koning zich in
weelde.

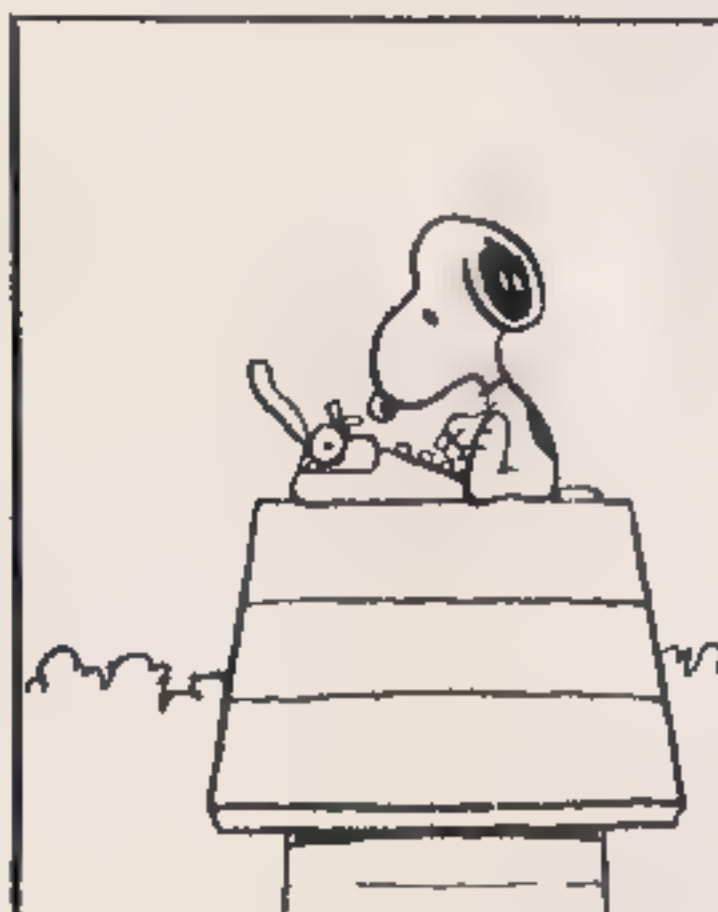
Intussen kwam op een kleine
boerderij in Overijssel een
jongen tot volwassenheid.
Einde van Deel 1

© U.P.I. 1973

Deel II

Het sneeuwde zachtjes en het
kleine meisje met de haveloze
omslagdoek had nog geen enkel
viooltje verkocht.

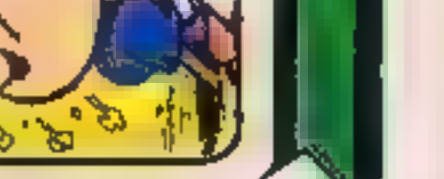
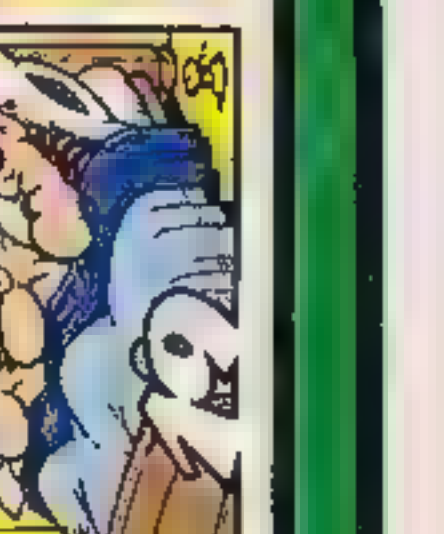
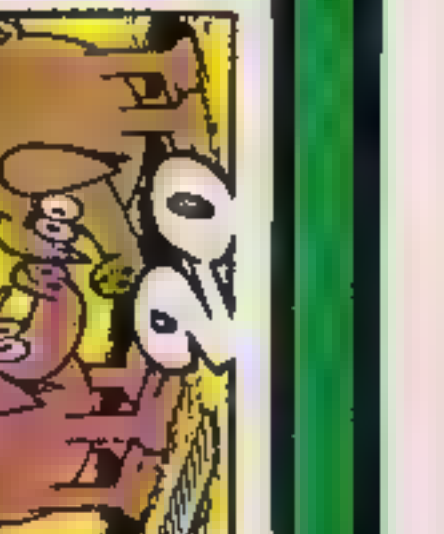
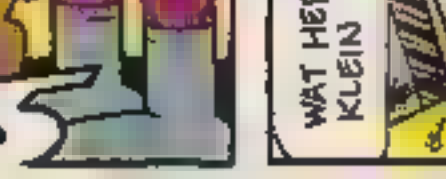
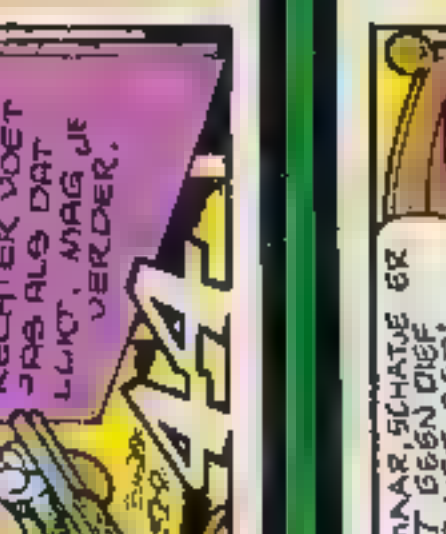
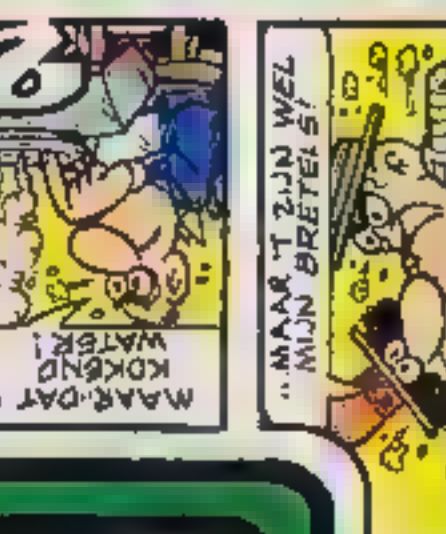
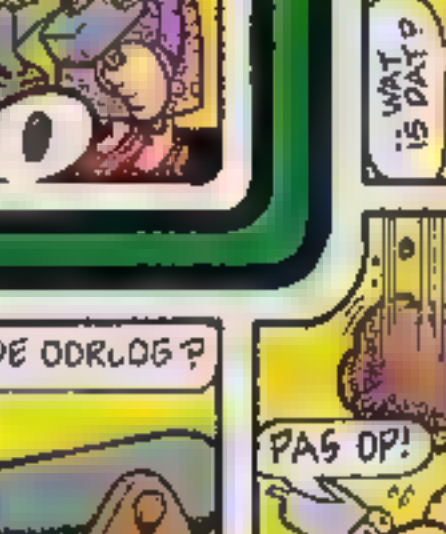
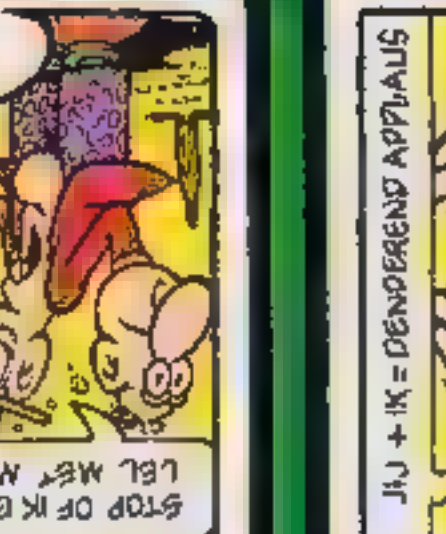
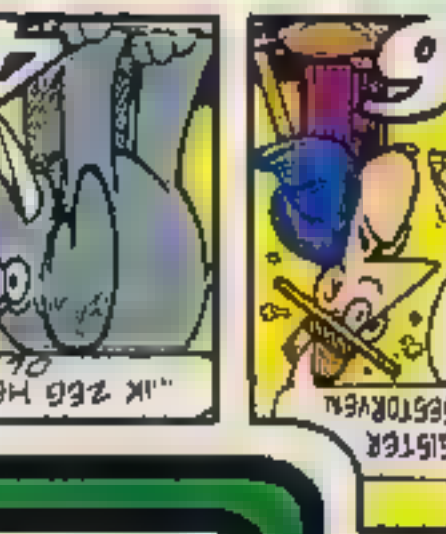
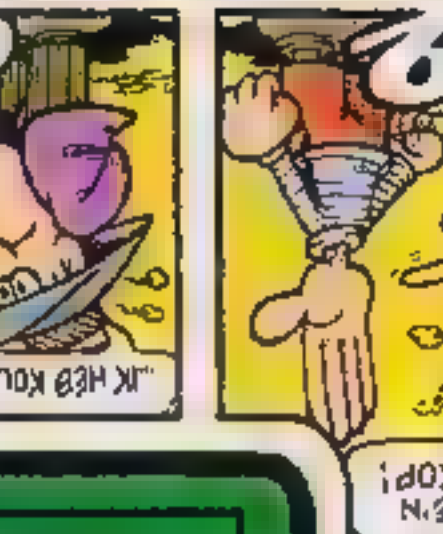
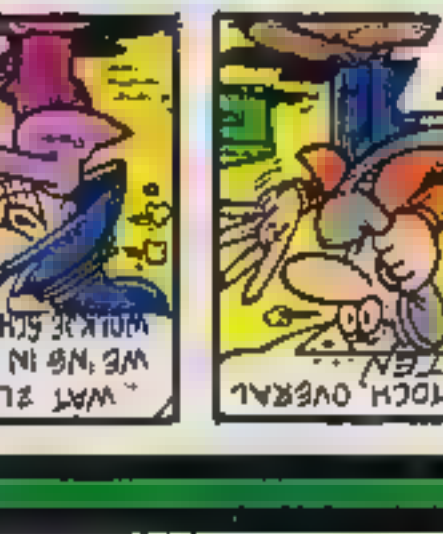
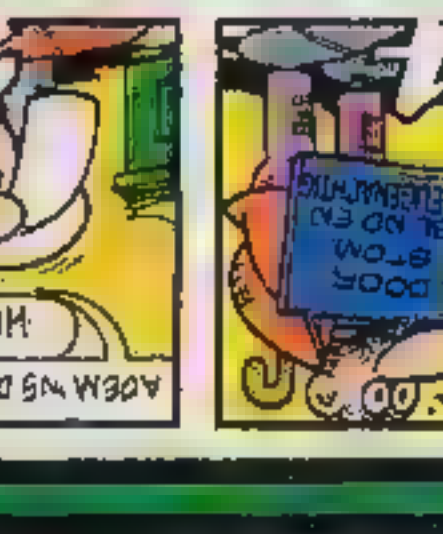
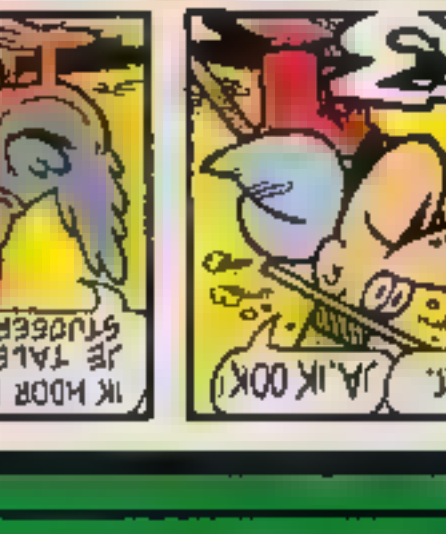
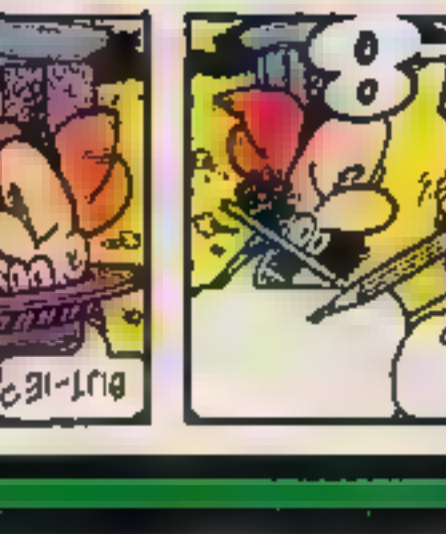
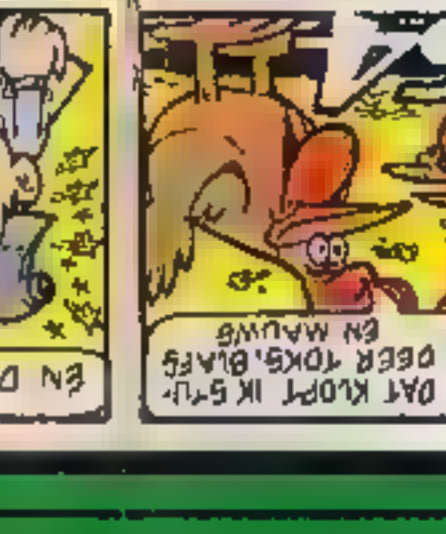
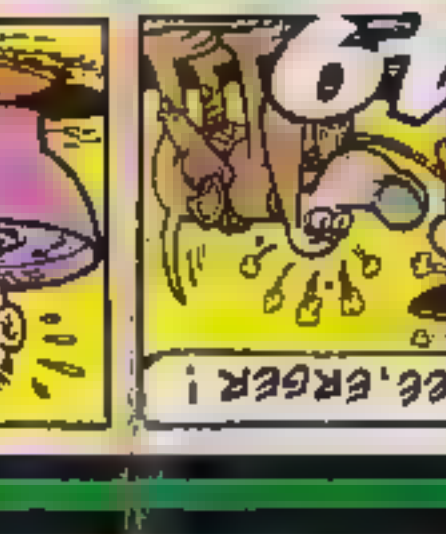
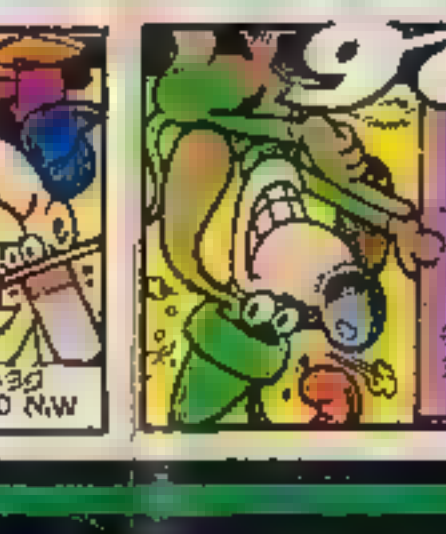
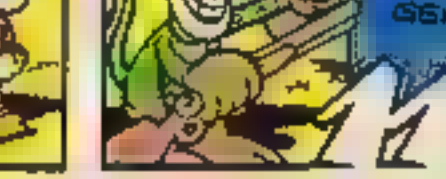
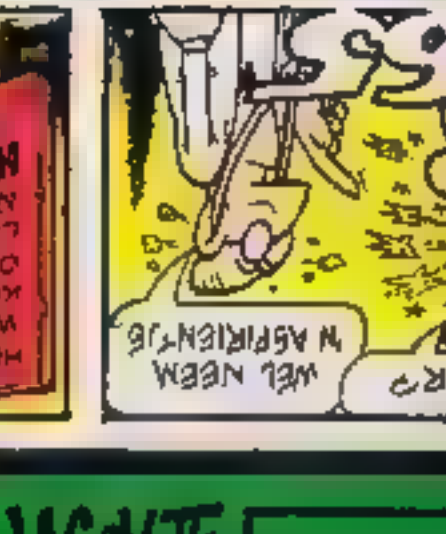
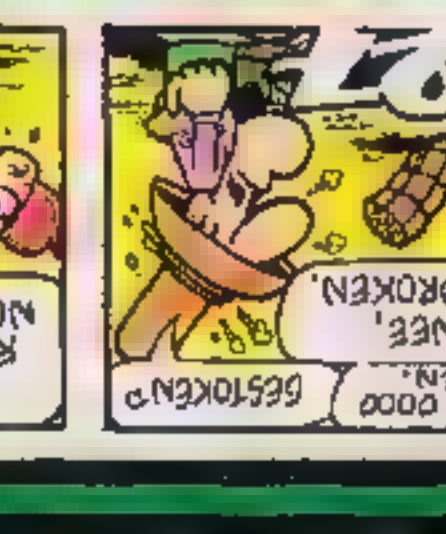
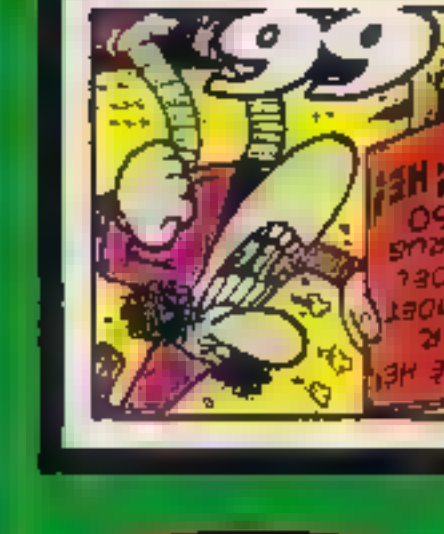
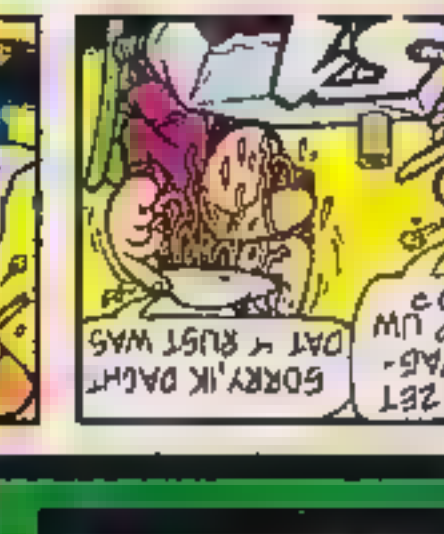
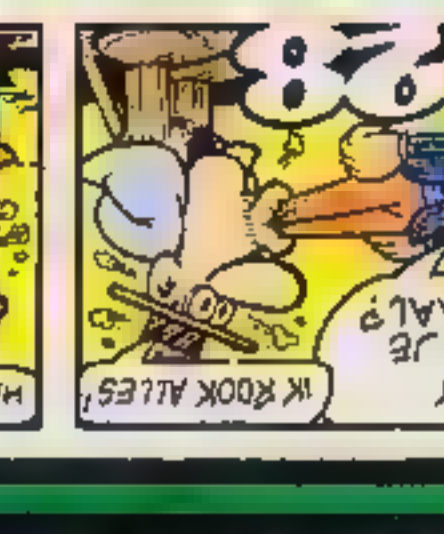
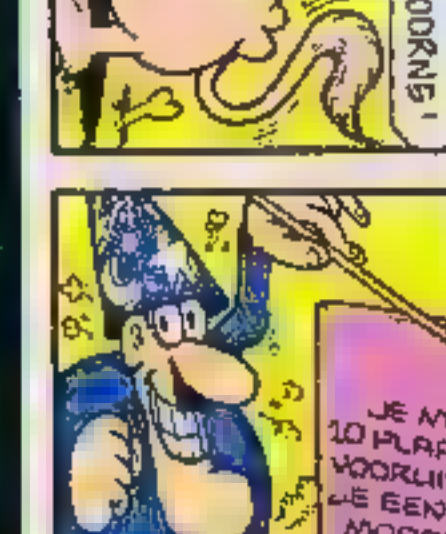
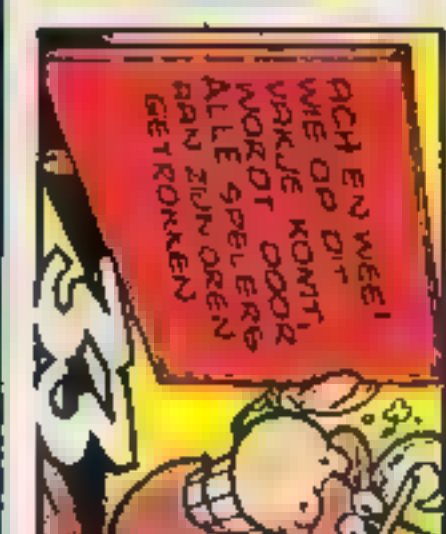
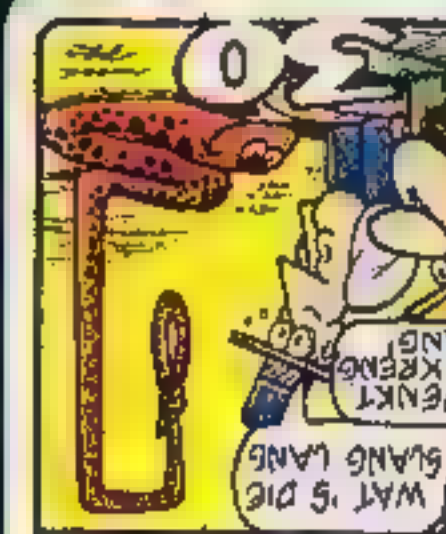

Op dat moment deed
een jonge co-assistent
in het Universiteitszieken-
huis een
belangrijke
ontdekking.

IK BEN BANG
DAT IK MEZELF
HEB VASTGE-
SCHREVEN...

JACOVITTI PRESENTEERT

HET PER-JACOVITTIBORDSPEL

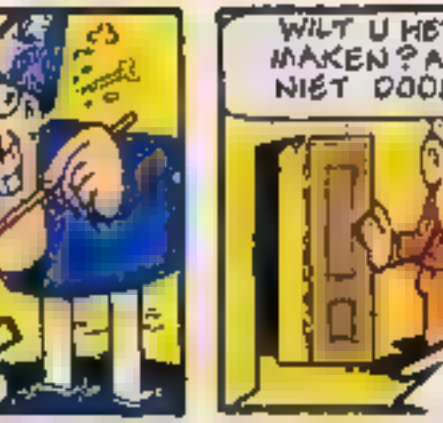
VERSTELING VAN DANK 1930-1931

HET JACOBORD

AANTAL SPELERS: ONBEPERKT. VERDER: EEN DOBBELSTEEN VOOR ALLE SPELERS.

JE BEGINT BIJ NUL EN WINNAAR IS DEGENS DIE HET EERST OP 67 KOMT JE MOET 'T AANTAL PRECIES GOOIEN.

ONDERWEG KOM JE VERSCHILLENDE HINDERNISSEN TEBEN, MAAR DAT MAS DE PRET NIET DRUKKEN. IN ELK GEVAL VEEL PLEZIER.

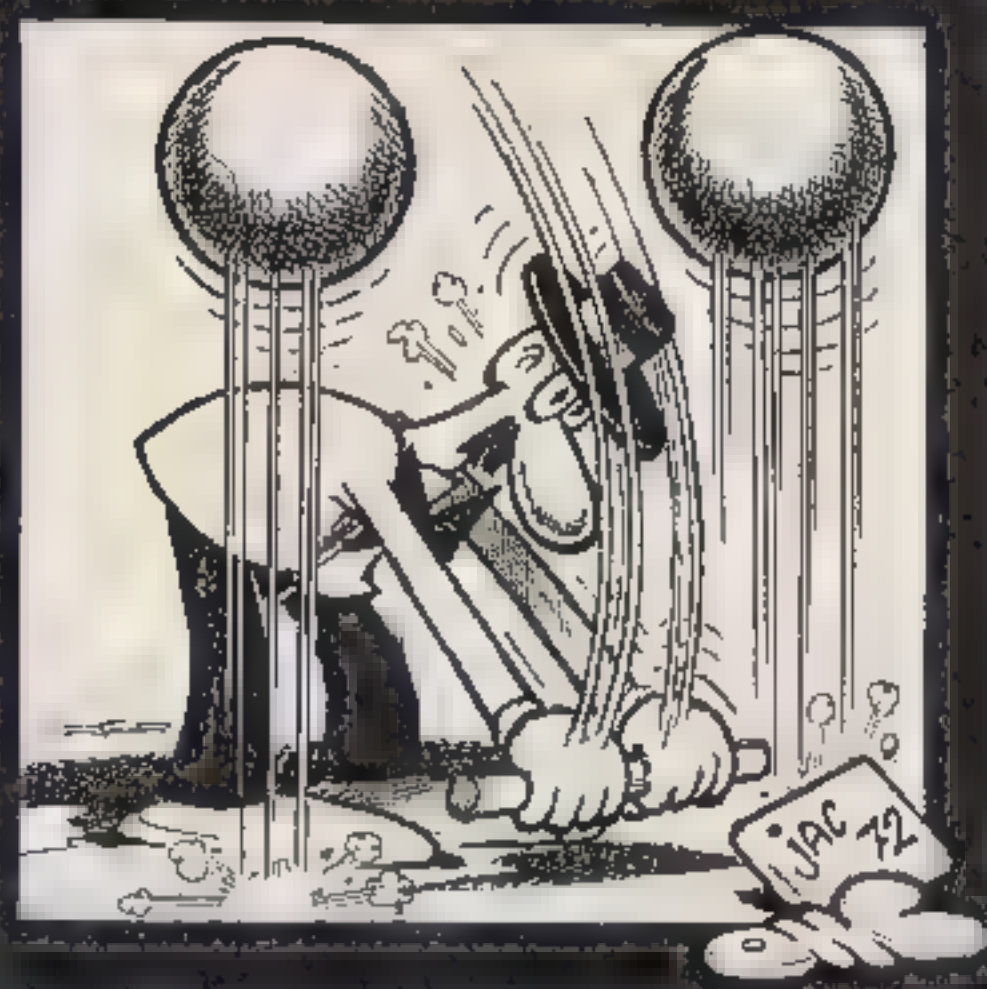
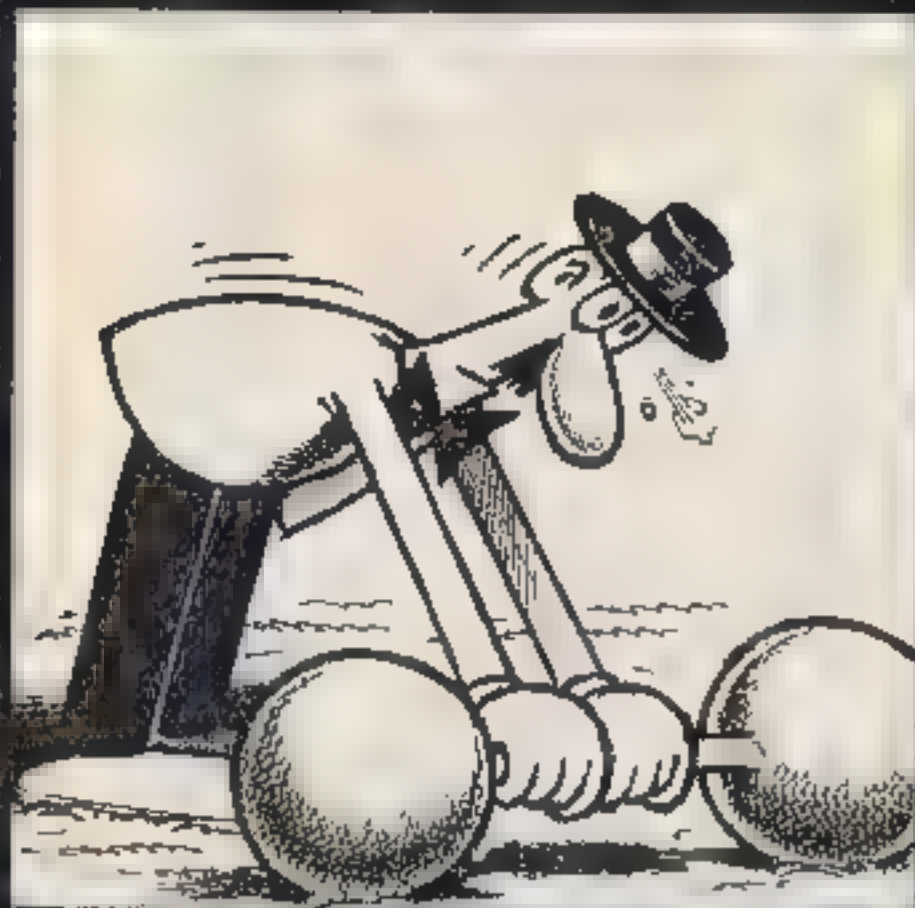
JACOVITTI

In PEP 23 deden wij een belofte gestand, die wij in 1970 deden in een onderschrift in 'Post' voor 'Pep' in dat nummer startte 'Zorry contra Zorry' voor Nederland het eerste verhaal van Zorry Kid. Verderop in dit nummer vind je een compleet kort verhaal van Cocco Bill ('Wham! Bam! Bam!'), hieronder Giuseppe, hiervoor een 'Spel', de Jacovitti-fans mogen dus echt niet klagen! Benito Jacovitti is een landgenoot van onze onvolprezen Dino Attanasio, doch 803 dagen vóór deze geboren in Campobasso (Abruz

zo). **OPDRACHT 1:** reken zelf uit op welke dag Jacovitti geboren is! Je mag gebruik maken van het interview met Dino Attanasio in PEP 8. Men beweert dat hij in de eerste klas van de lagere school al handelde in zelf-vol-getekende stripboekjes, maar maak dat de kat maar wijs, we hebben zelfs horen verluiden dat Daan Jippes in een dronkenbui iemand het hoofd afgevoegen zou hebben, en dat is ook larekoek, want Daan is nooit (zo) dronken. Stripland is een fabeltjesland.

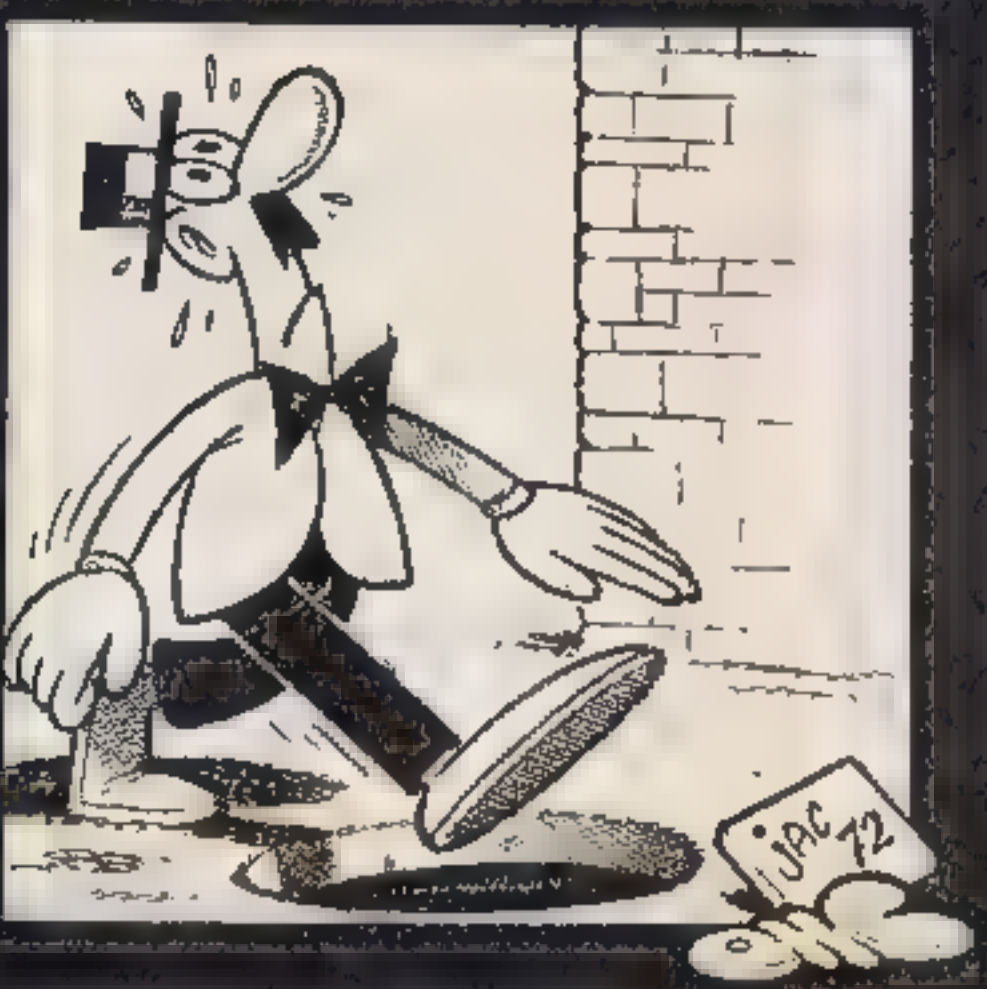
HUIVERING
Hoe het ook zij, toen Benito 16 jaar geworden was, werden zijn gaven op het gebied van de cartoon ontdekt door het Florentijnse blad 'Il Brivido' (dat betekent 'de lang aanhoudende huivering', kijk zelf maar in je woordenboek). **OPDRACHT 2:** Ga dit na! Vertrouw PEP niet! Wij zuigen af en toe gewoon iets uit onze duim! Hihohoeha-ha! Nou, een jaar later rolde de eerste echte strip af uit zijn tekenpen: Pippo, e gli Inglesi voor zo'n duizend lire per maand. Lezers die opdracht 1 goed hebben

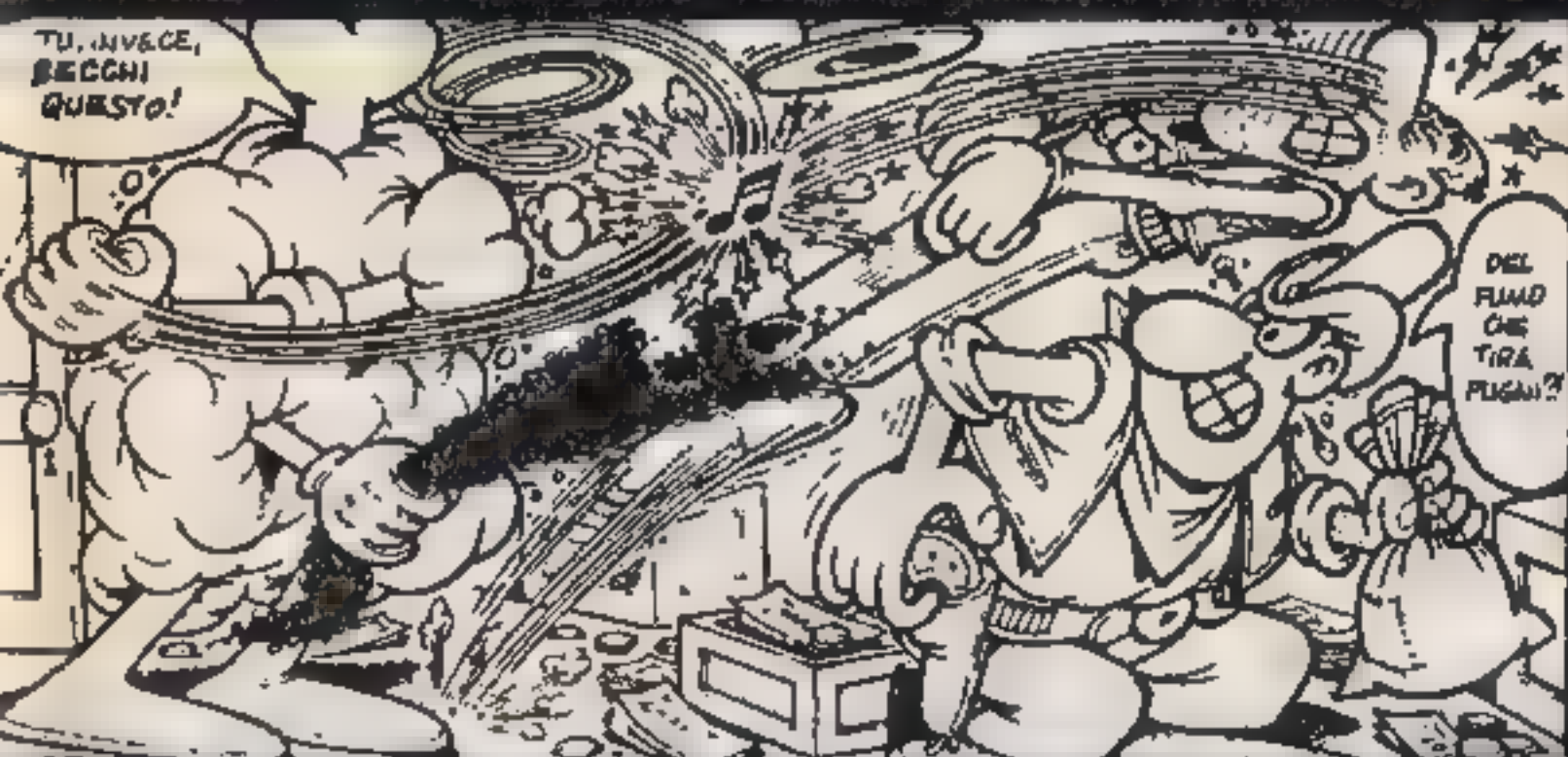

GIUSSEPIE

GIUSSEPIE

Dit plaatje komt in KLEUR in PEP 43! Het staat op de

uitgevoerd, weten, hoeveel die L. 1000, in die tijd waard waren, en ook, dat er intussen een oorlog is uitgebroken. **OPDRACHT 3: Welke oorlog?** Als die ellende voorbij is, slaat Jac aan het studeren, maar erg veel animo kan hij daar toch niet voor opbrengen. Hij tekent trouwens al zoveel, dat hij met recht een beroepsstriptekenaar genoemd mag worden.

In 1956 gaat Vitti (maar niet Monica) voor het Milaanse dagblad 'Il Giorno' ('De Dag') werken. Voor dat blad creëert hij in een onbewaakt ogenblik Cocco Bill 'Snoesje' Bill. Cocco betekent kokospalm, ei, snoesje en scharlakenkleur, en daarvan vind ik 'Snoesje' het meest op zijn plaats. Tien jaar na de geboorte van Eitje Bill stapt Jacovitti over naar de Milanese 'Corriere della Sera' en 'Corriere dei Piccoli', tegenwoordig 'Corriere dei Ragazzi'. **OPDRACHT 4: Hoeveel verschillende soorten van Corrieres bestaan er in Italië?** en hij verzint strip na strip Zorry Kid, Jak Mandolino (in Nederland verschenen in het weekblad 'Heintje'), Cip l'Arcipoliziotto (detective raadseltjes), Giuseppe (tegenwoordig ook in PEP), tal van cartoons (hieronder zie je er eentje), tekeningen bij artikelen, omslagen, illustraties voor boeken (zijn versie van Pinocchio is onder liefhebbers vermaard).

uit de 'Corriere della Domenica'

achtttiende pagina van het nieuwe Cocco Bill-verhaal.

OPDRACHT 5: Vertaal de Jacovitti-cartoon op deze pagina!

We zullen eens netjes onder elkaar zetten welke wrochtsels van Jacovitti je in je oude en nieuwe jaargangen van PEP kunt vinden:

Cocco Bill — Spaghetti Western 1(70) — 24(70)

Cocco Bill — Aangeschoten 25(70) — 28(70)

Cocco Bill — De kale koppen-oorlog 29(70) — 33(70)

Cocco Bill — Wild West Side Story 38(70) — 44(70)

Cocco Bill — Coltrush 8(71) — 11(71)

Cip l'Arcipoliziotto

Cocco Bill — De Billputters 42(71) — 51(71)

Cocco Bill — City-City beng beng 25(72) — 37(72)

Kippecoog — Cocco Kakei 1(73) — 17(73)

Giuseppe — vrij regelmatig in PEP vanaf 16(73)

Zorry Kid — Zorry contra Zorry 23(73) — 33(73)

Cocco Bill — Wham! Bam! Bam! — 29(73)

Cocco Bill — voorlopige titel: Tussen de rails vanaf 35(73)

En daar zal het wel niet blijven, eh?

PETJE PEP

Tk kijk reikhalzend naar je uit!!

Kom sprookjes zien gebeuren.

Kom glijden, schommelen, roeien, zweven en carroussellen.

Kom eendjes voeren, hertjes aaien en ijsjes eten.

Kom treintje tuffen, waterspetteren en paardje rijden.

Kom naar 165 hectare natuurschoon met 48 attracties voor één entreeprijs.

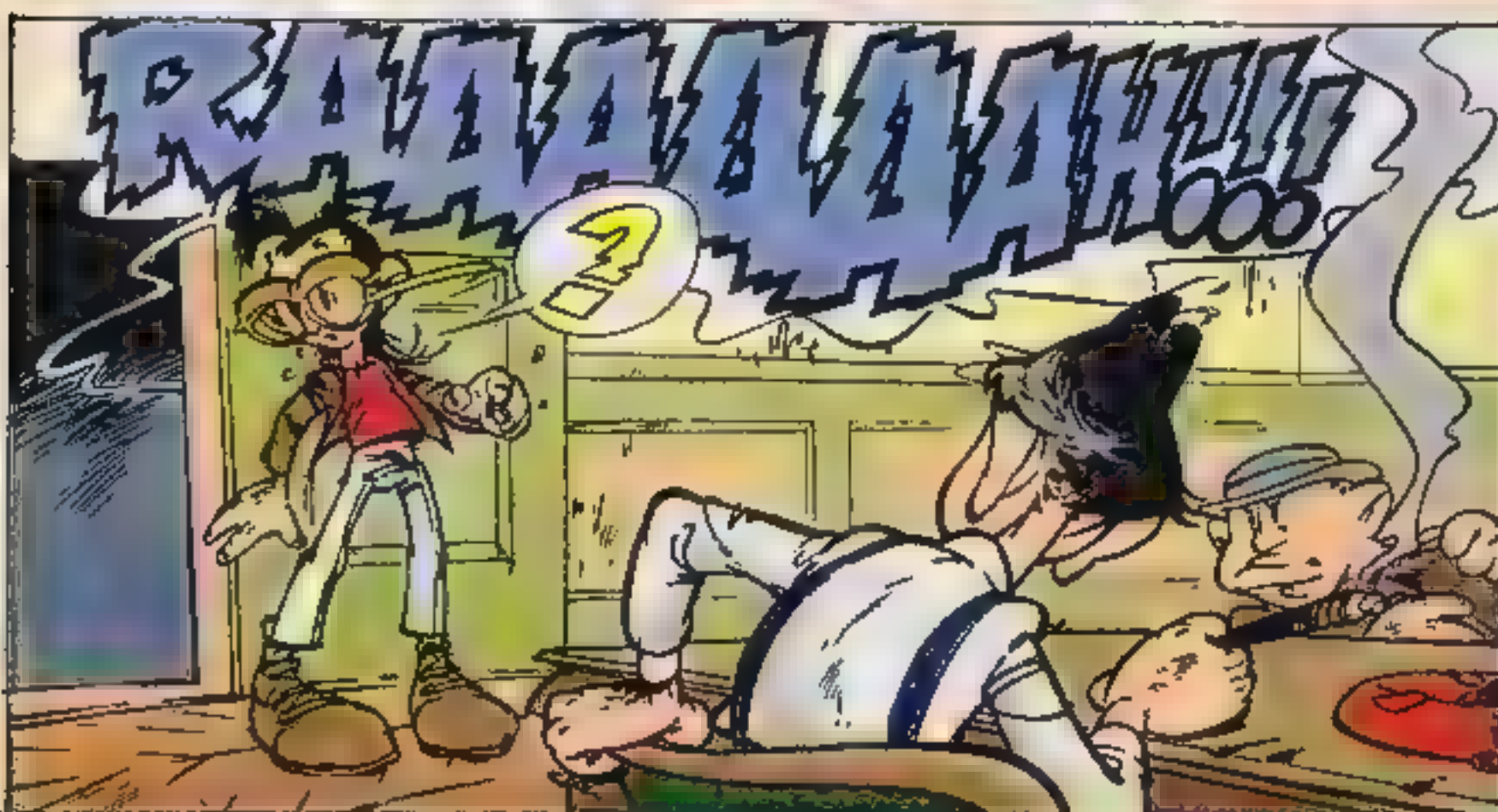
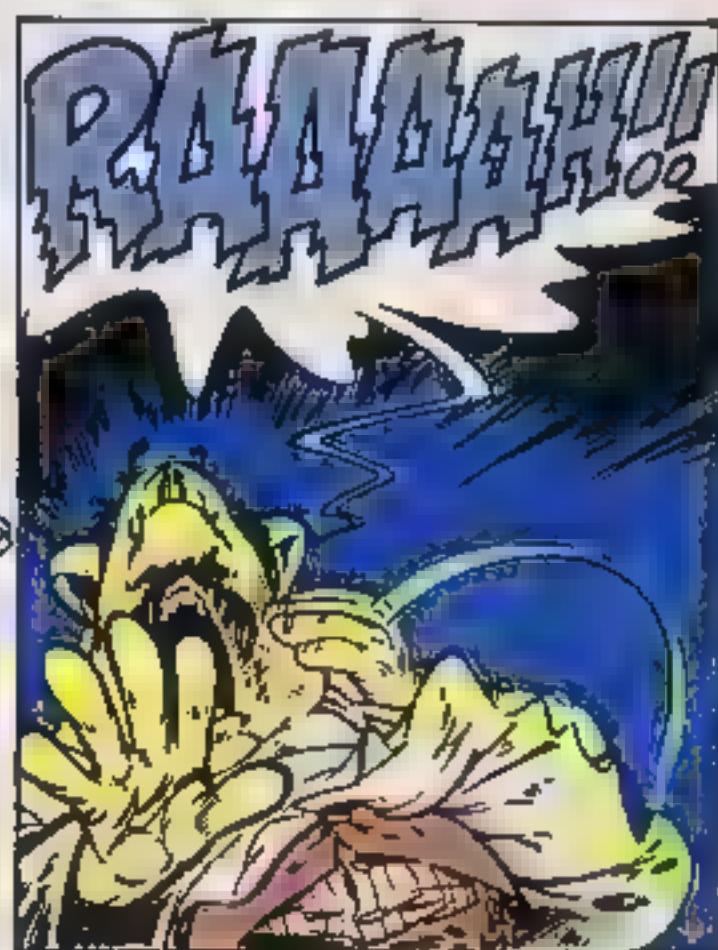
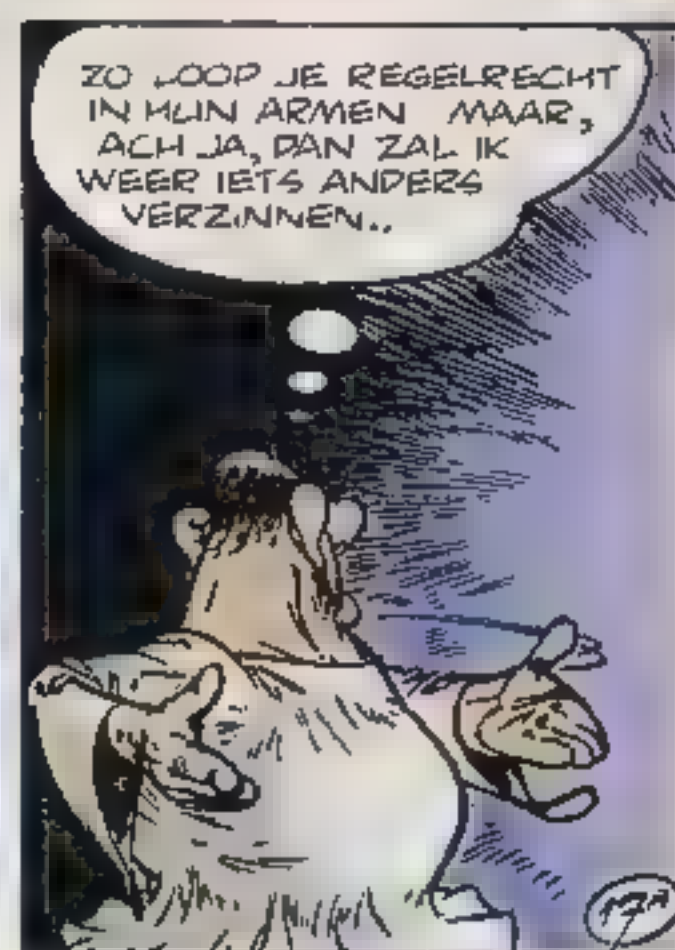
De Efteling dagvol opwinding

DE EFTELING KAATSHEUVEL

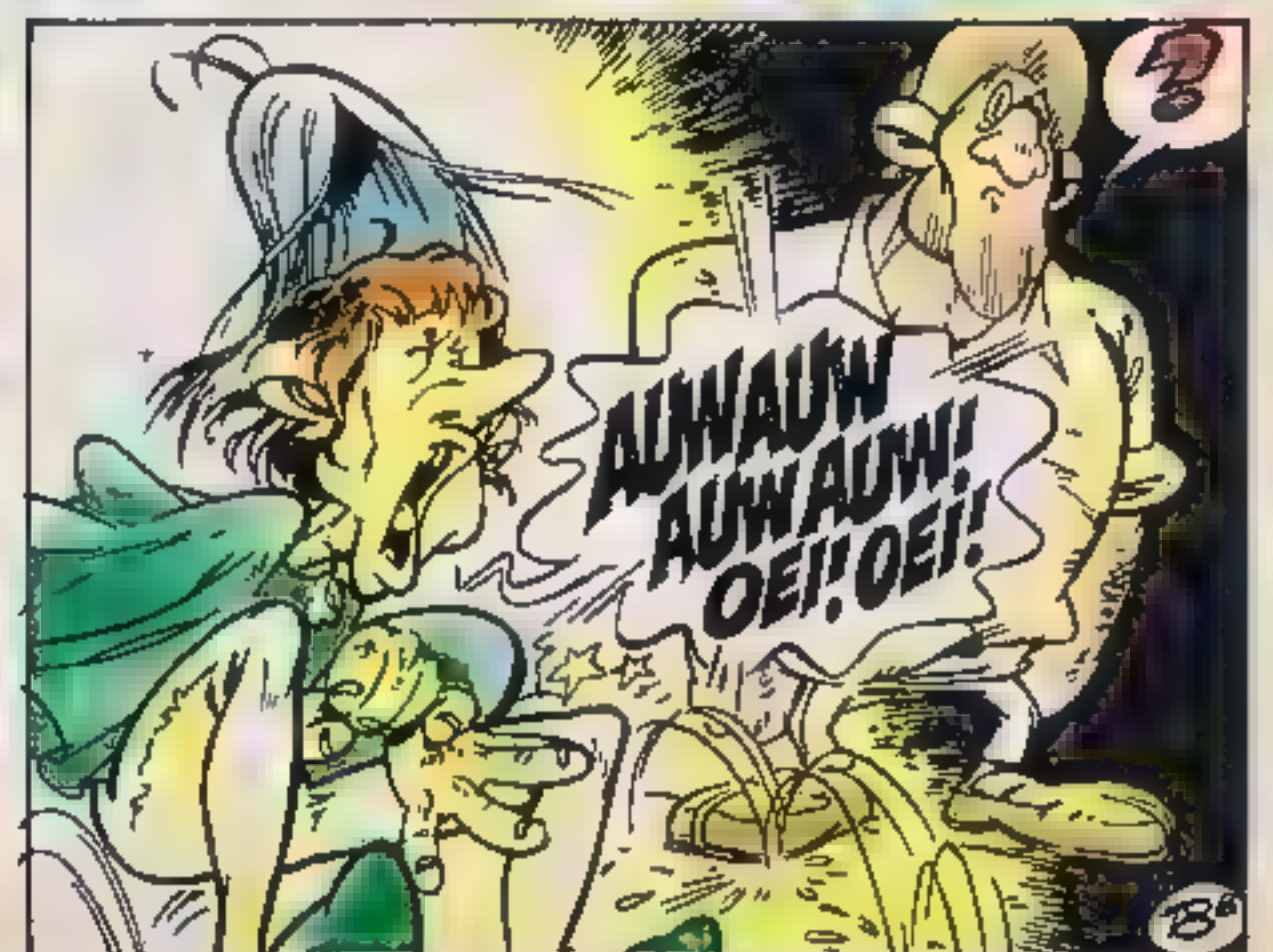
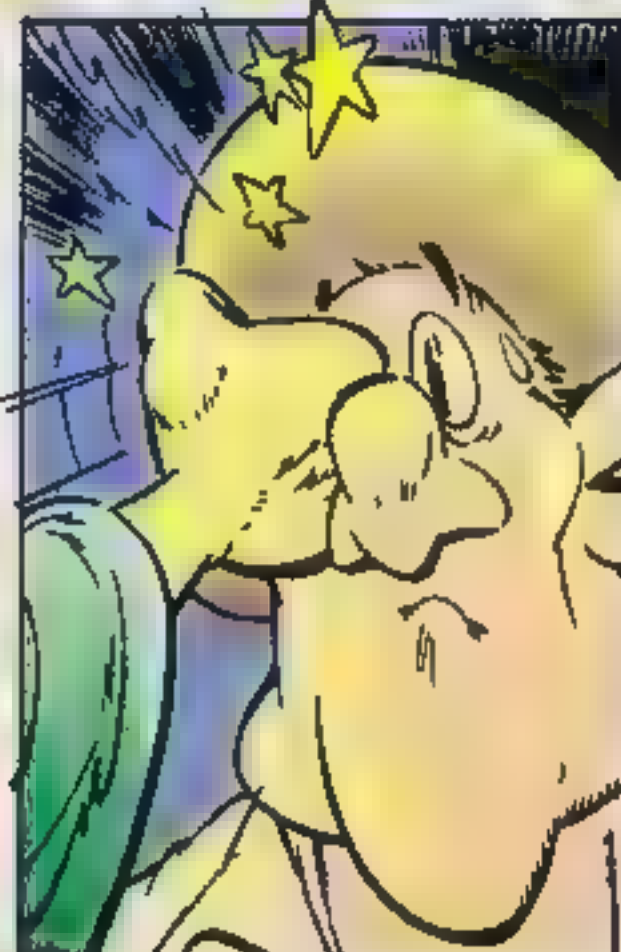
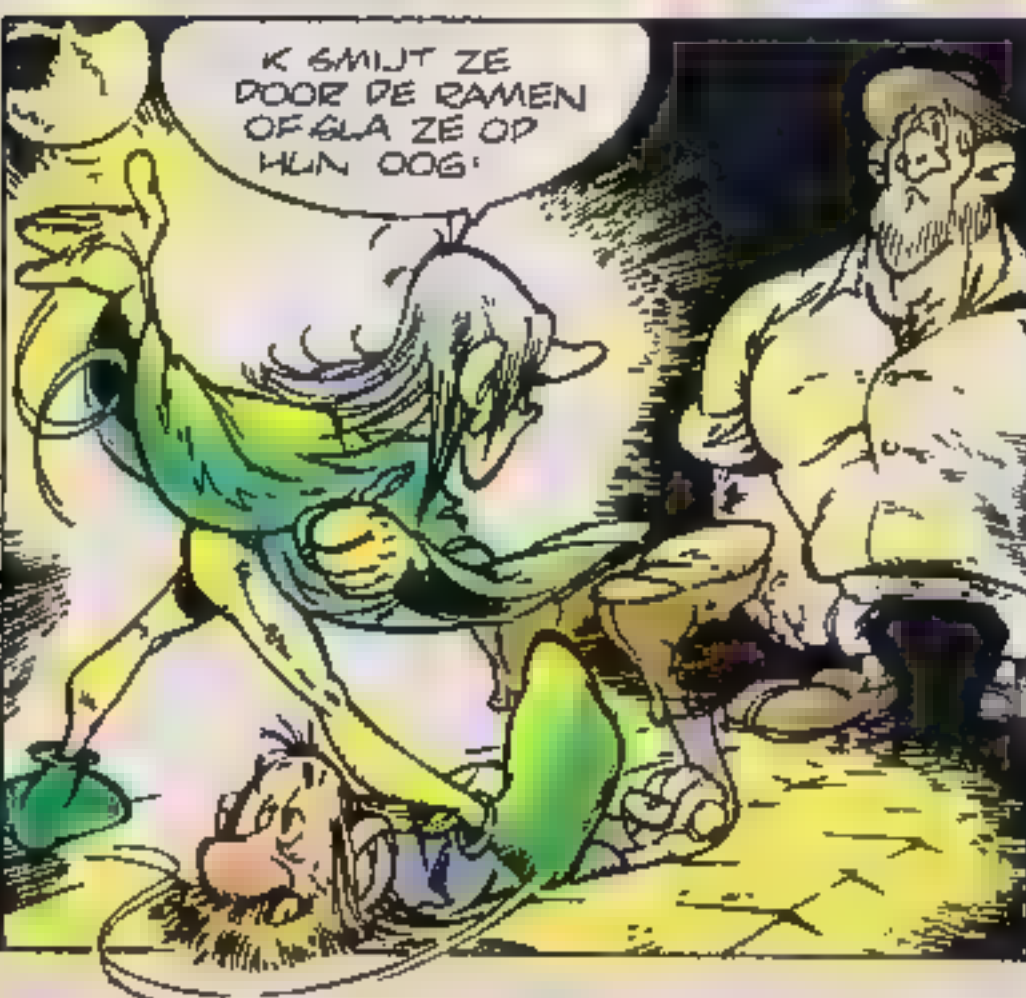
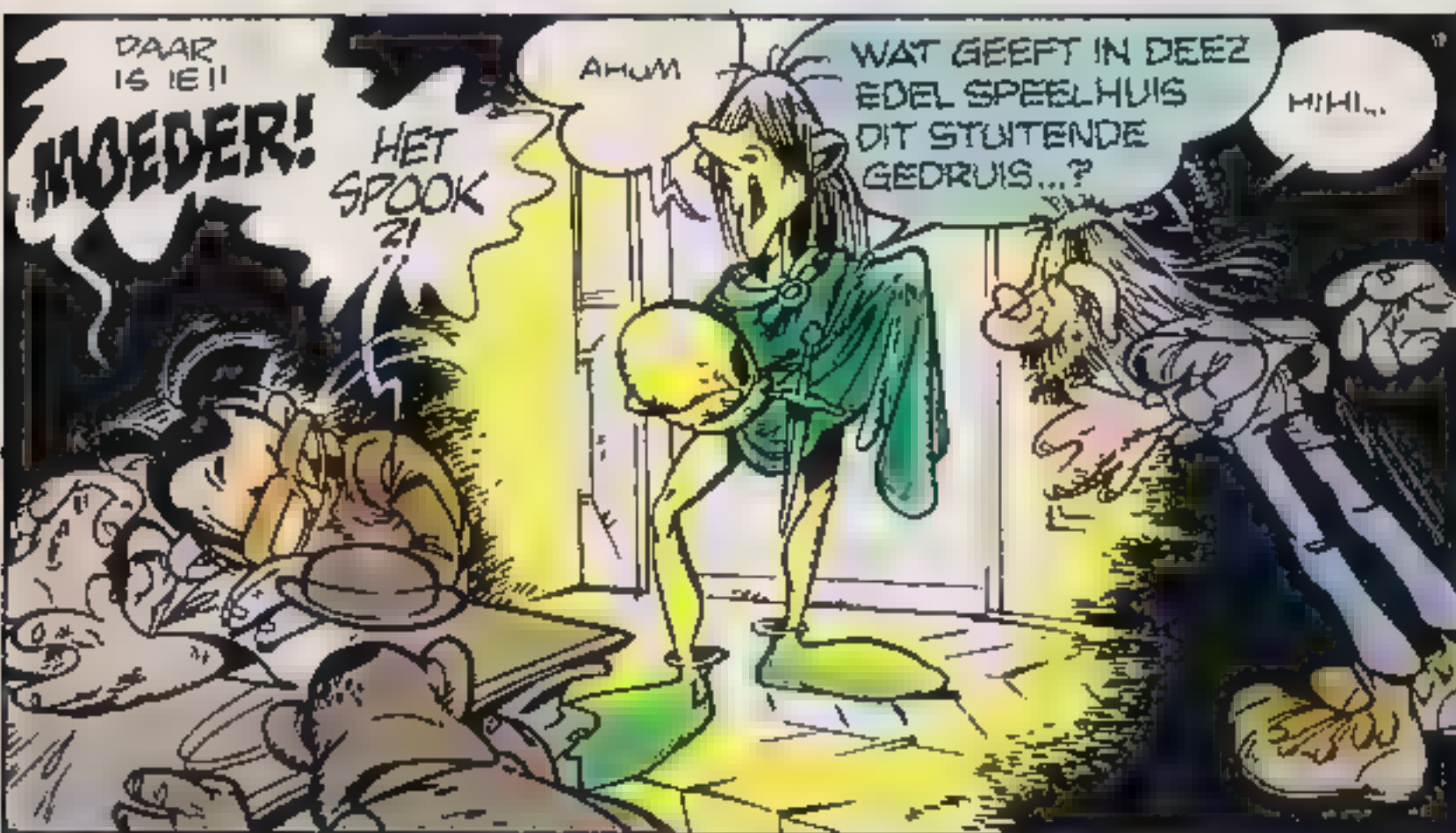
Kaatsheuvel-Holland 20 km. N W van Tilburg

Wellington Wish

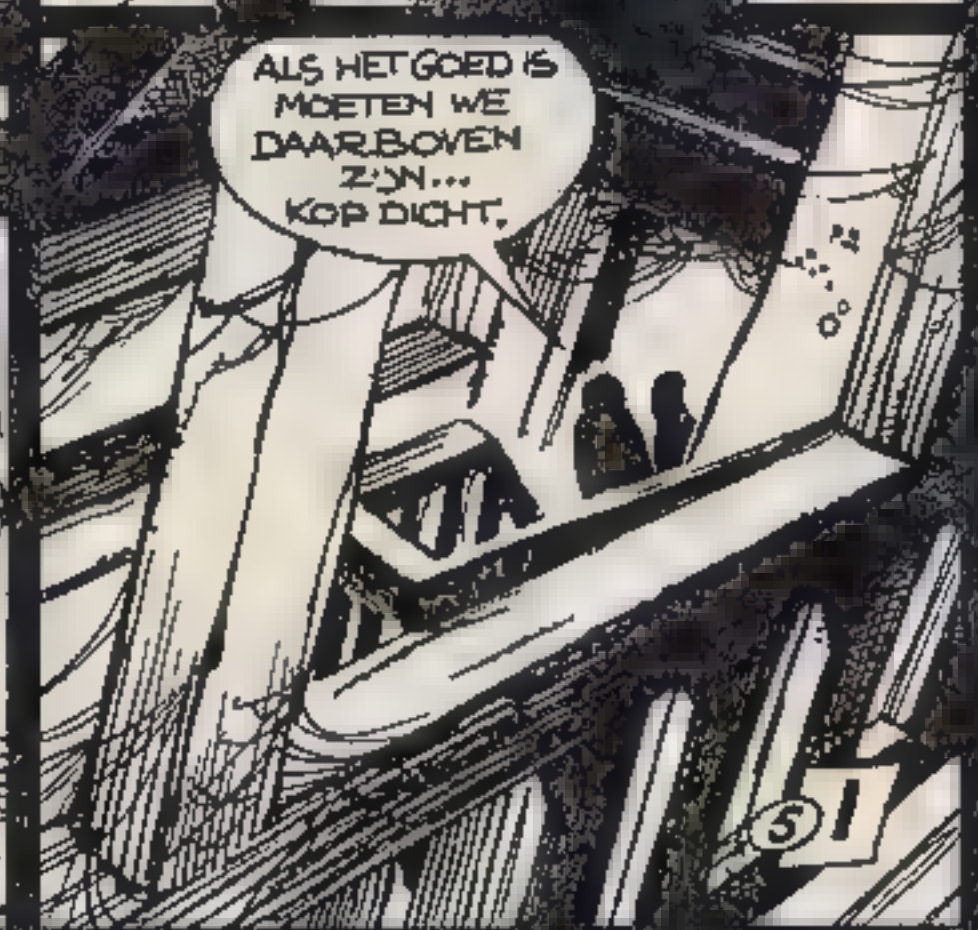
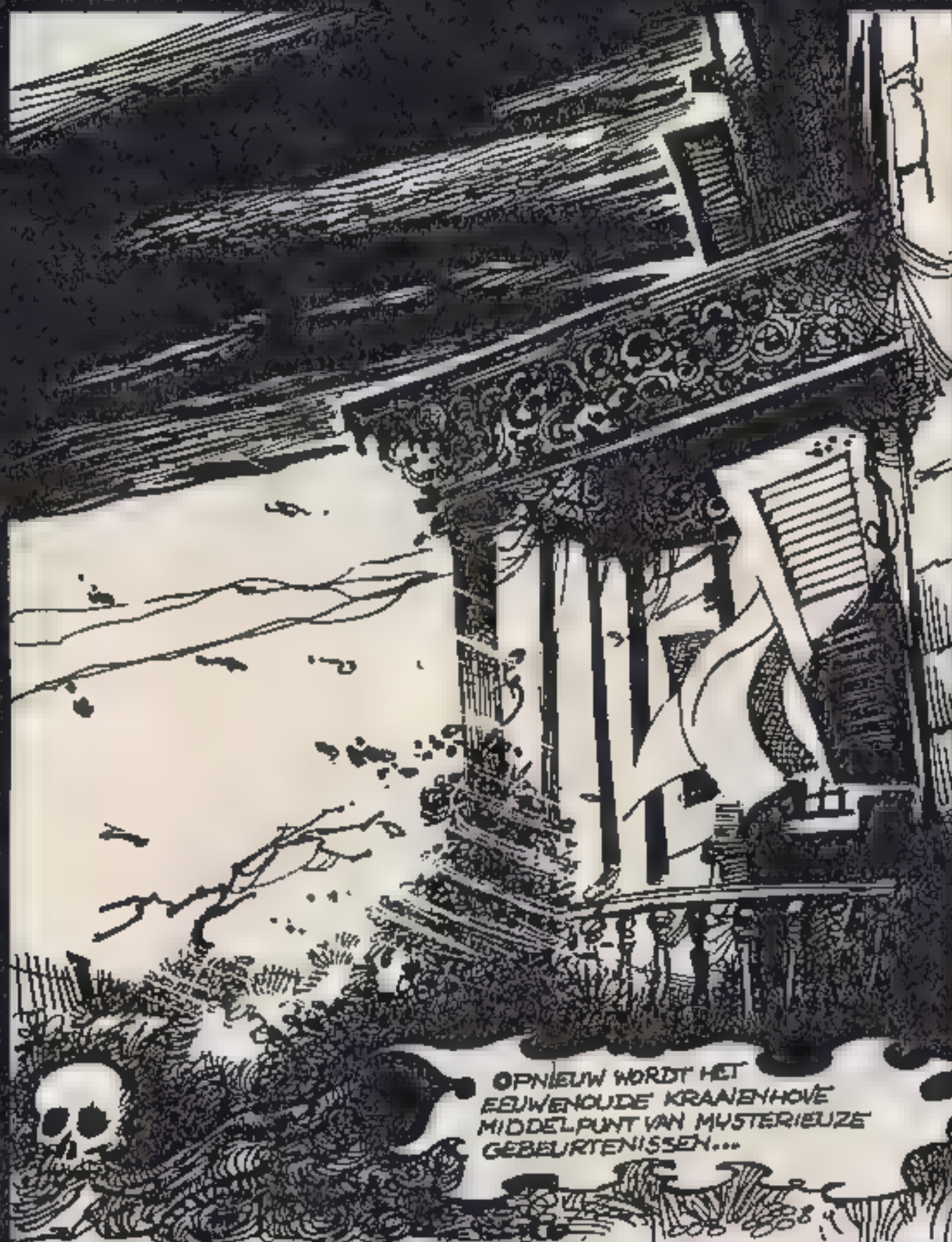
TEKENINGEN EN TEKST:
FRED JULSING

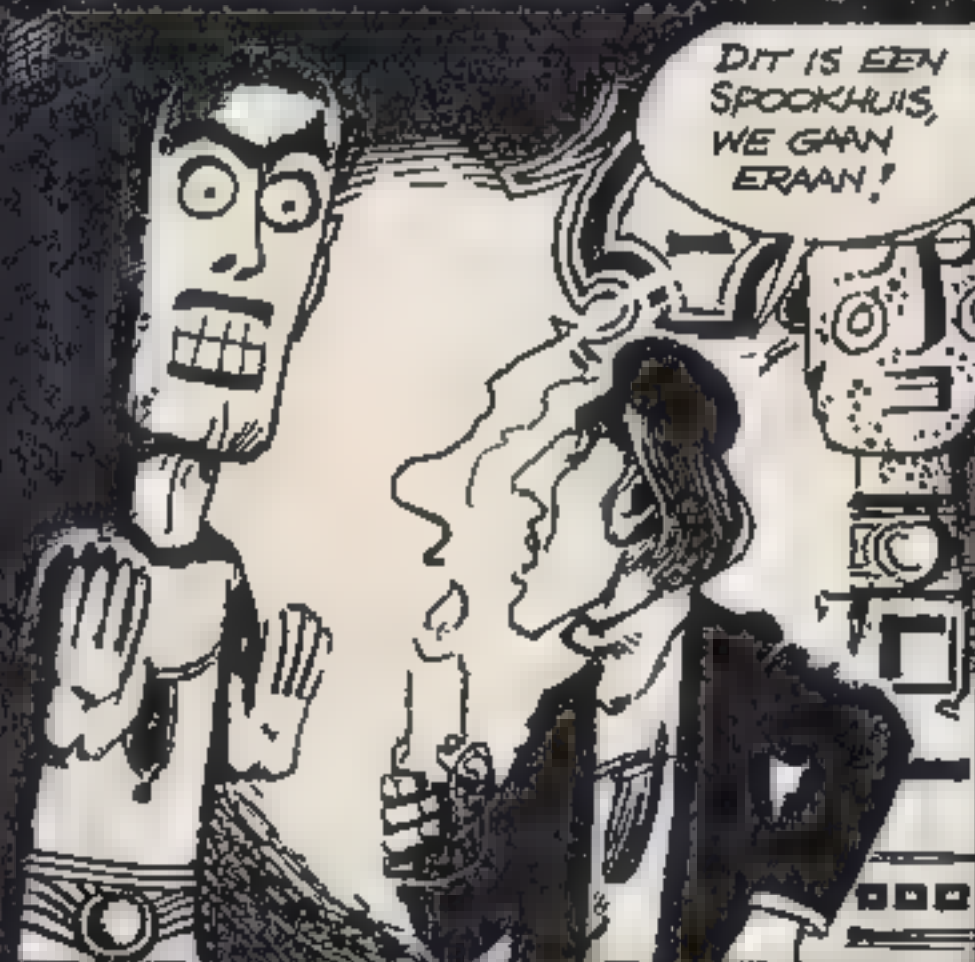
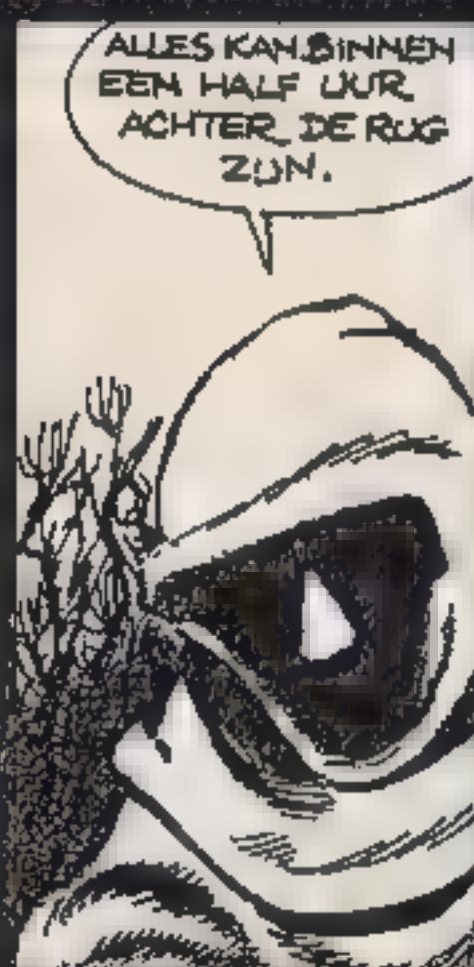
het spook van de music~hall

KRAAIENHOVE

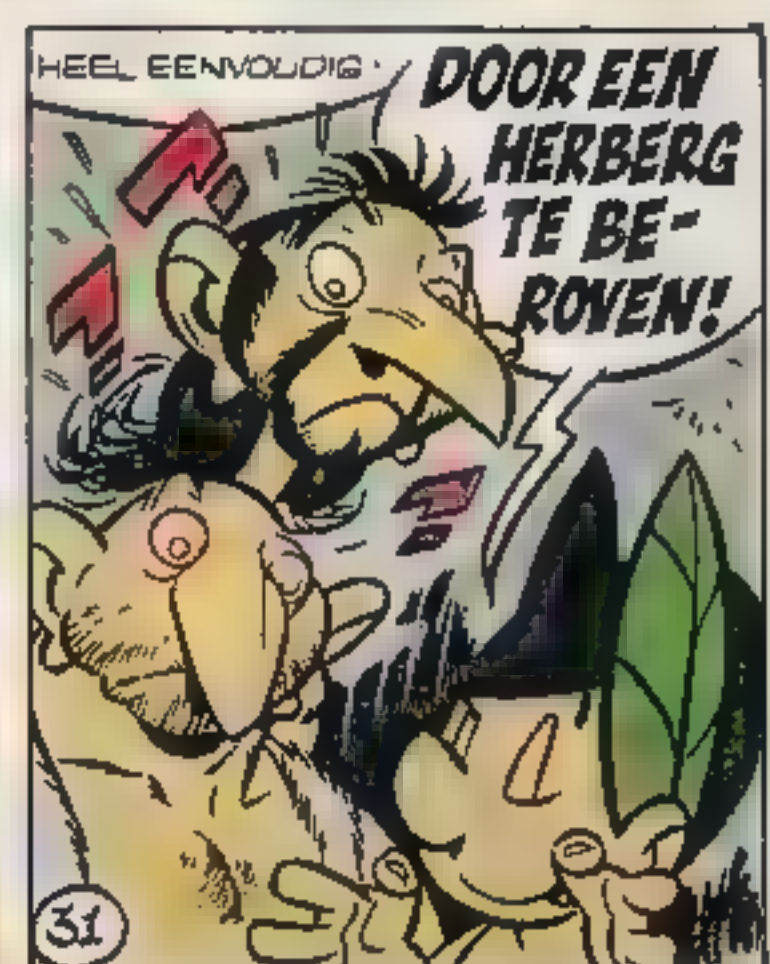
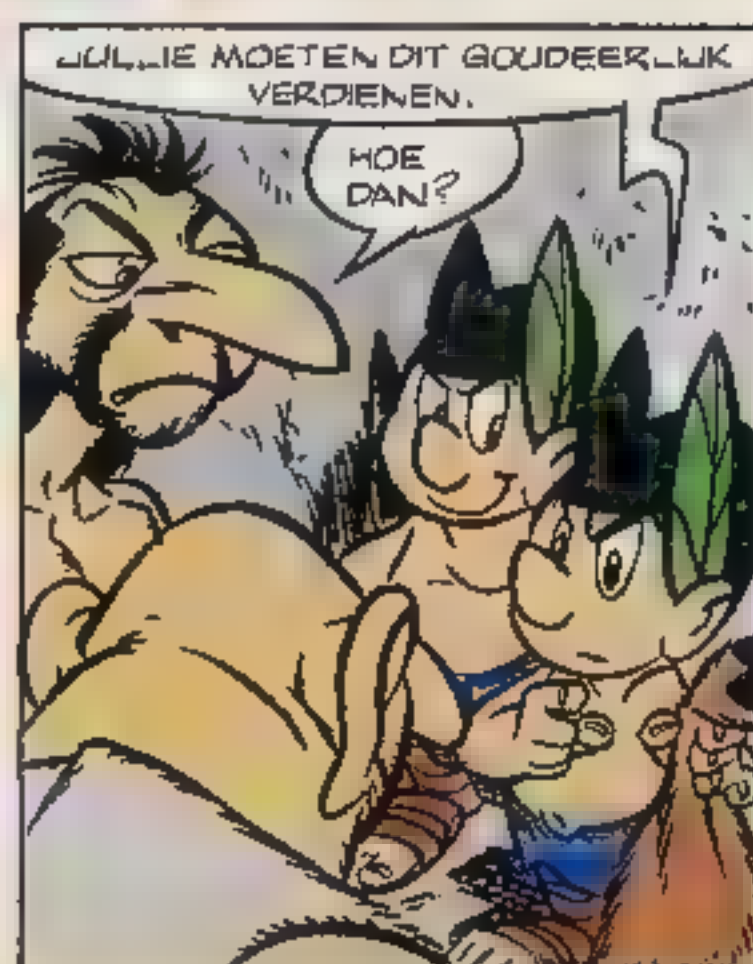
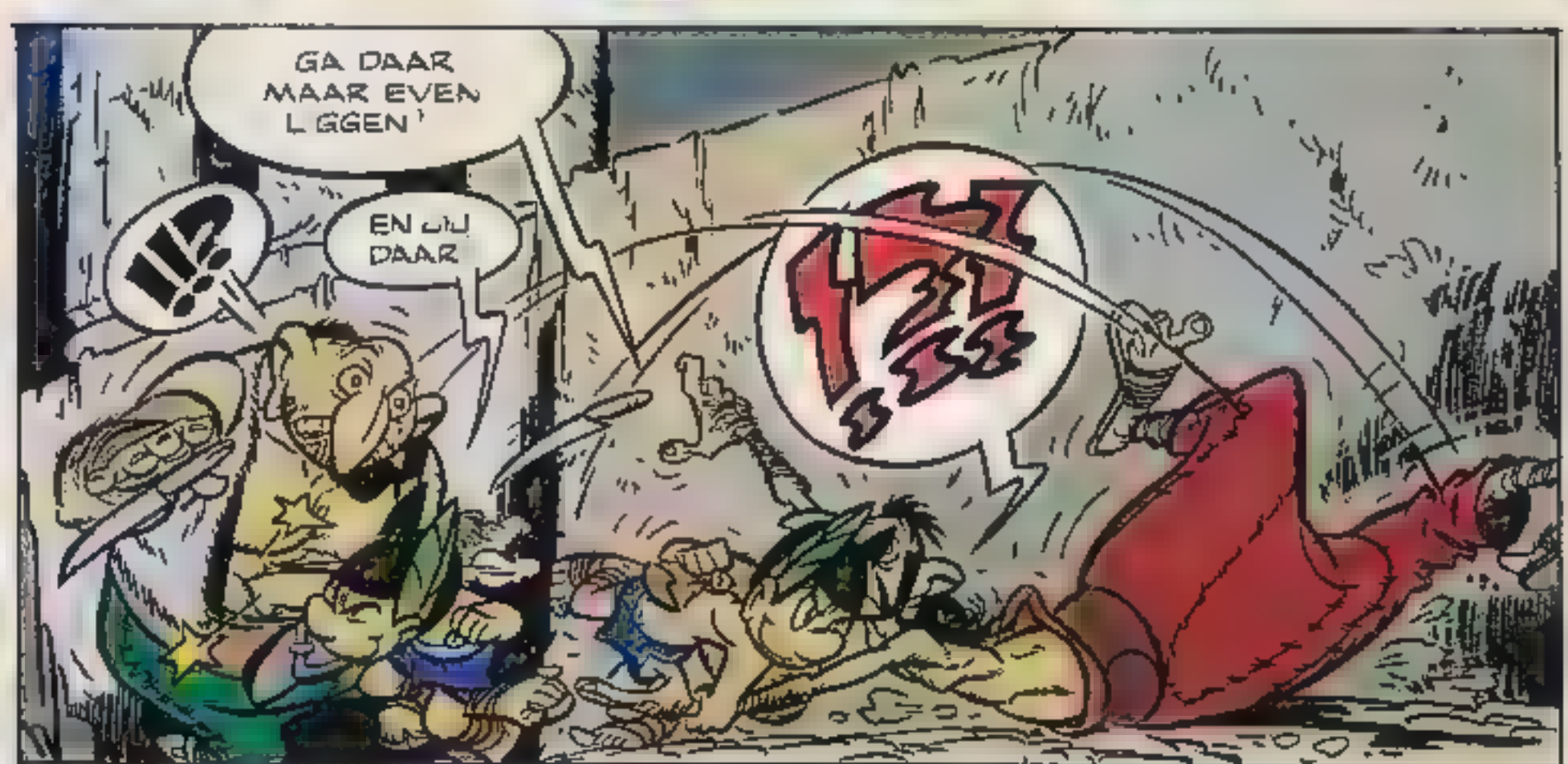
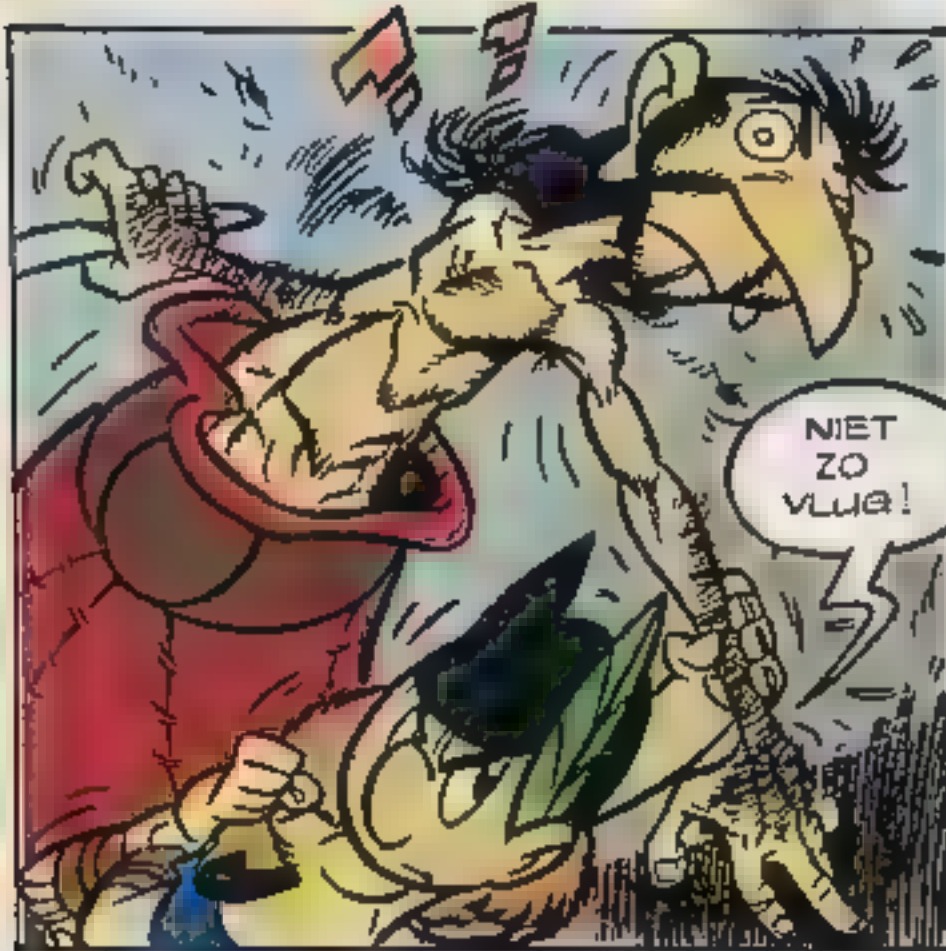
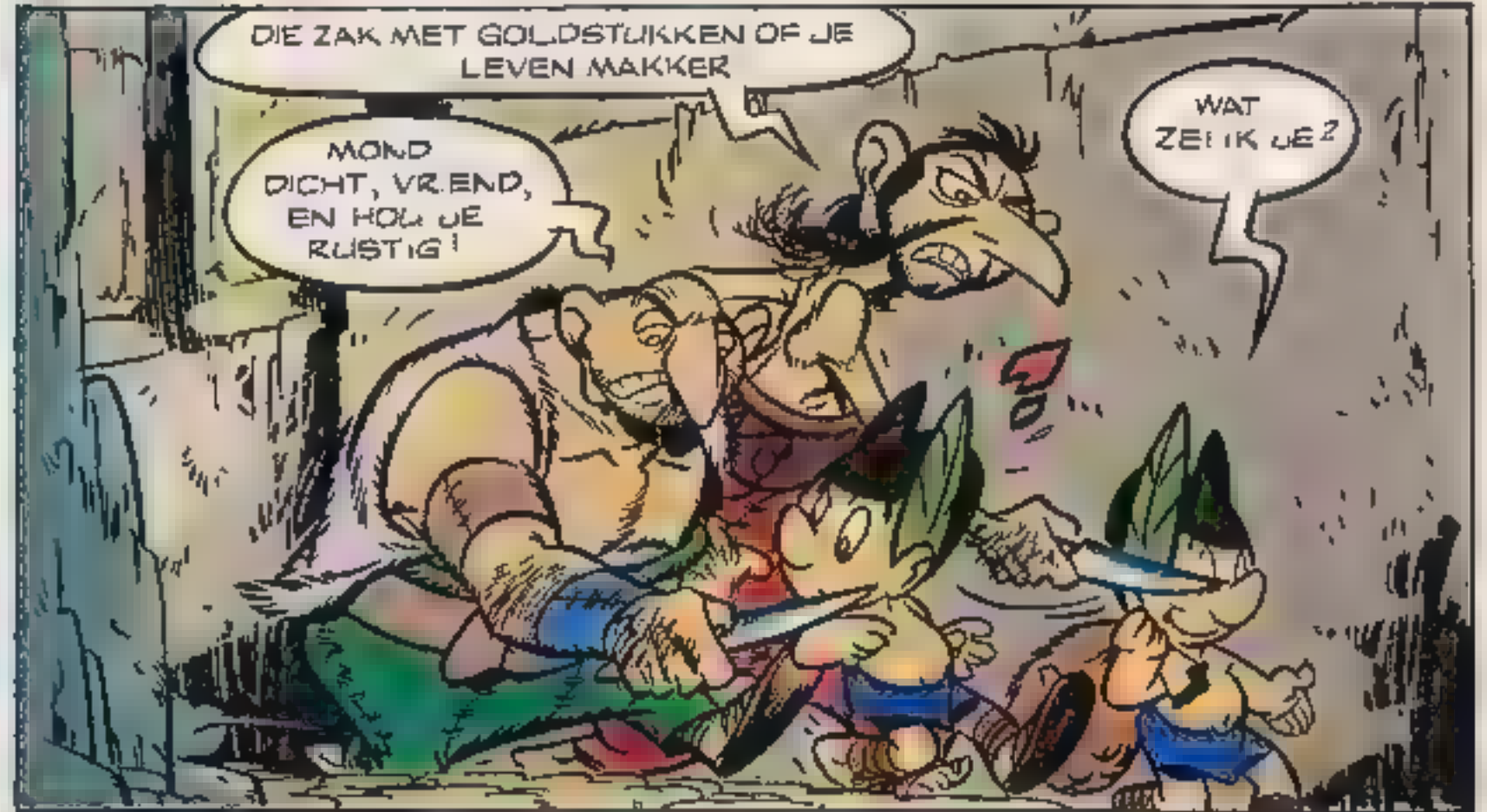
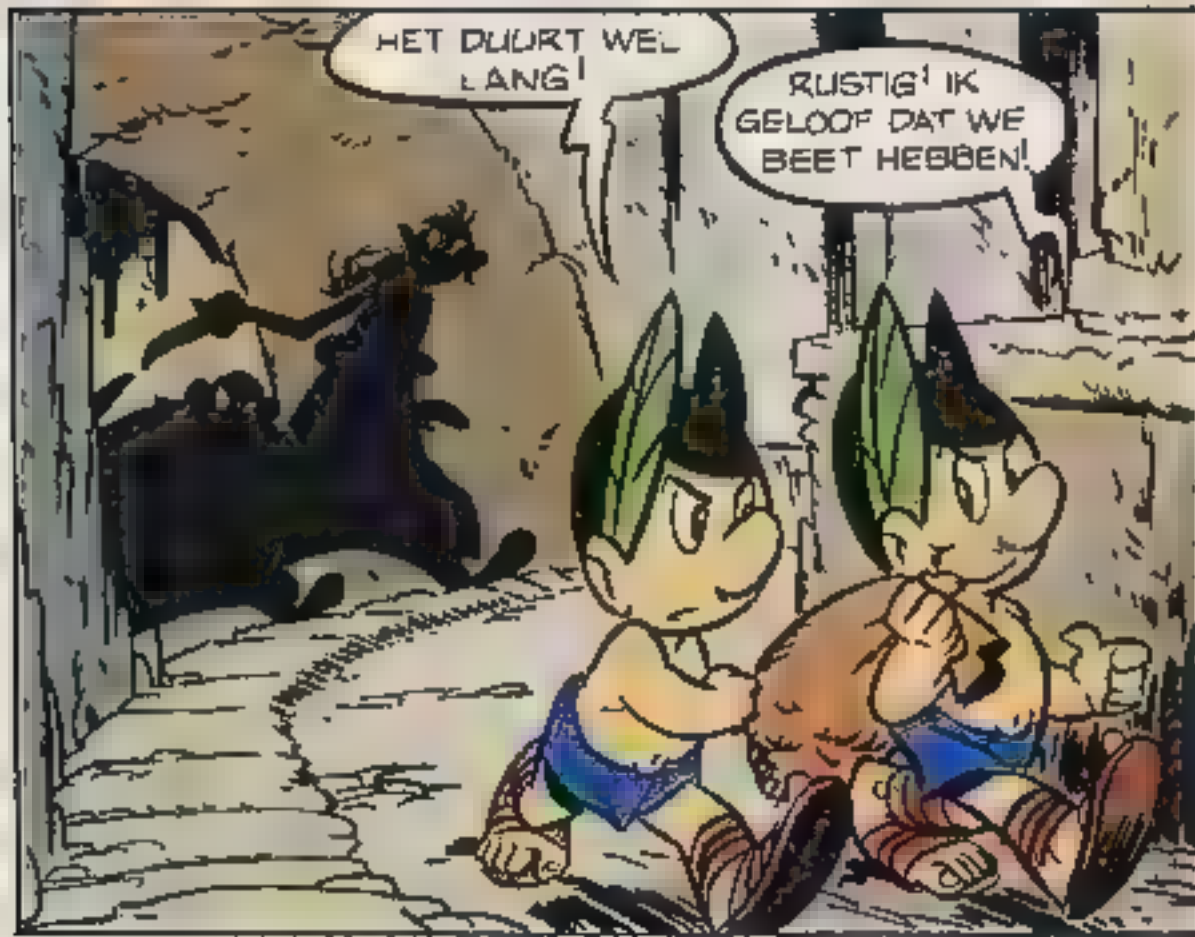

de afvalvreters

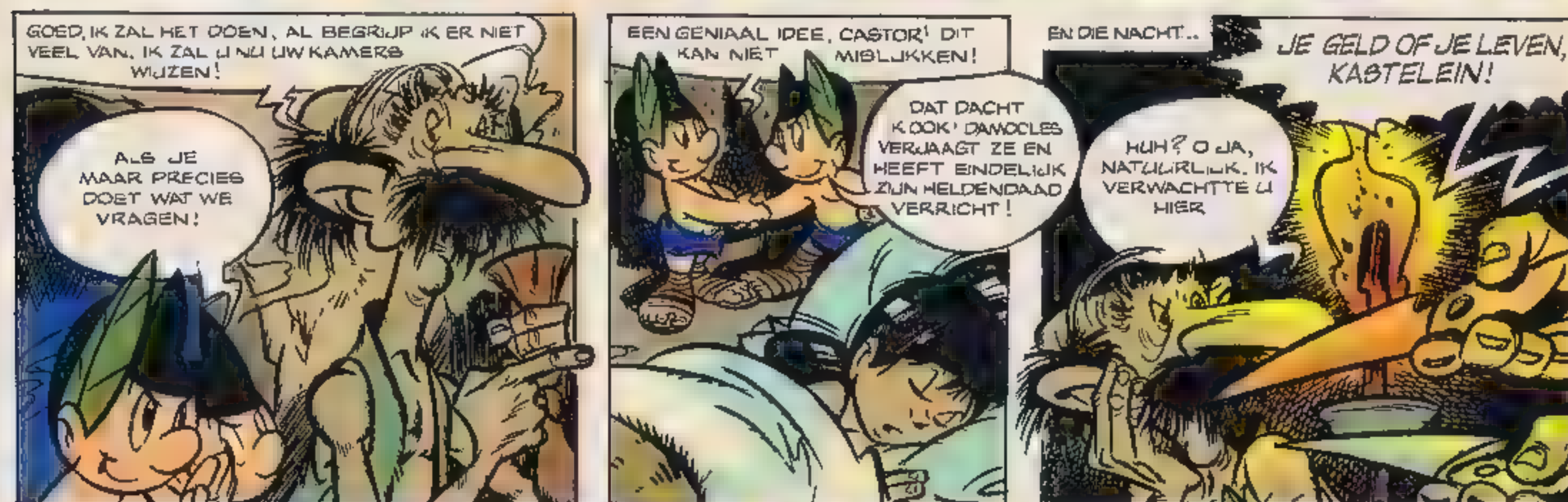
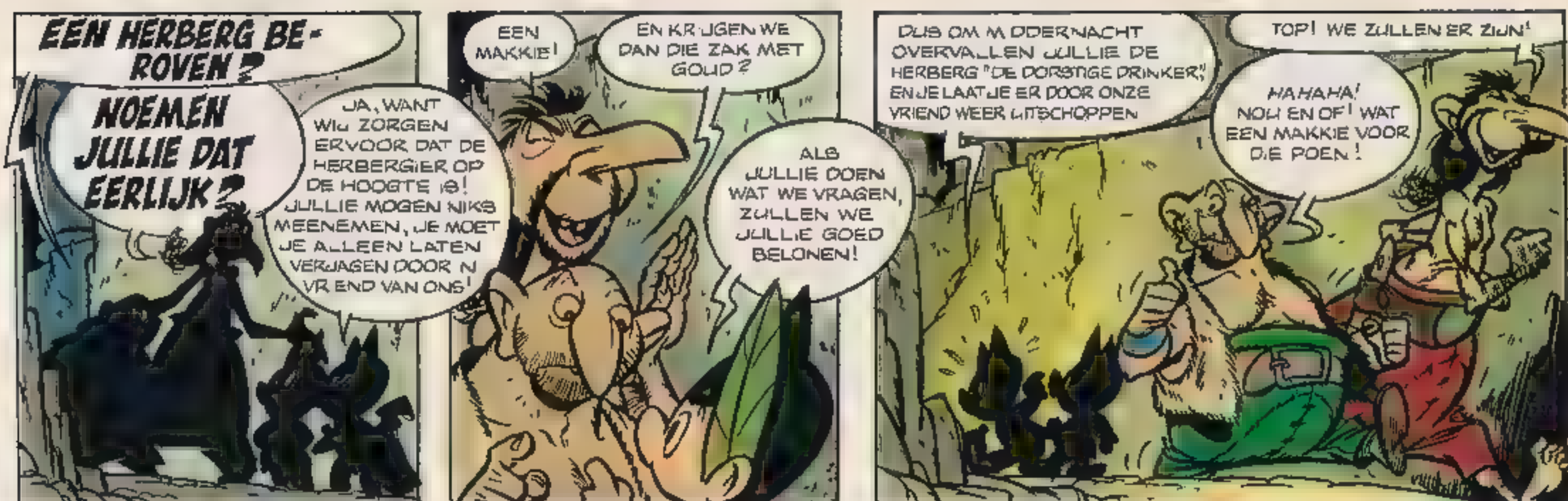

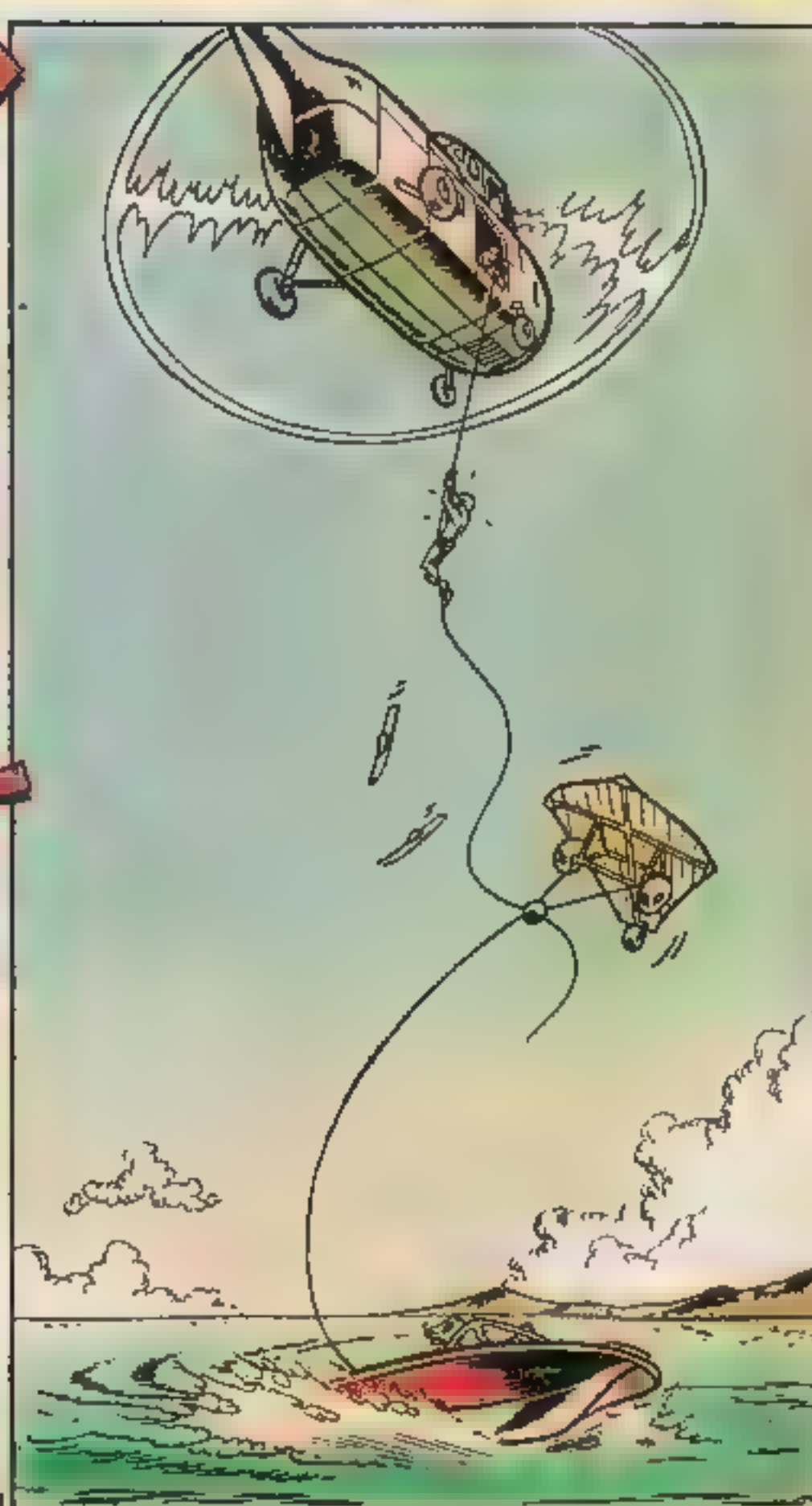
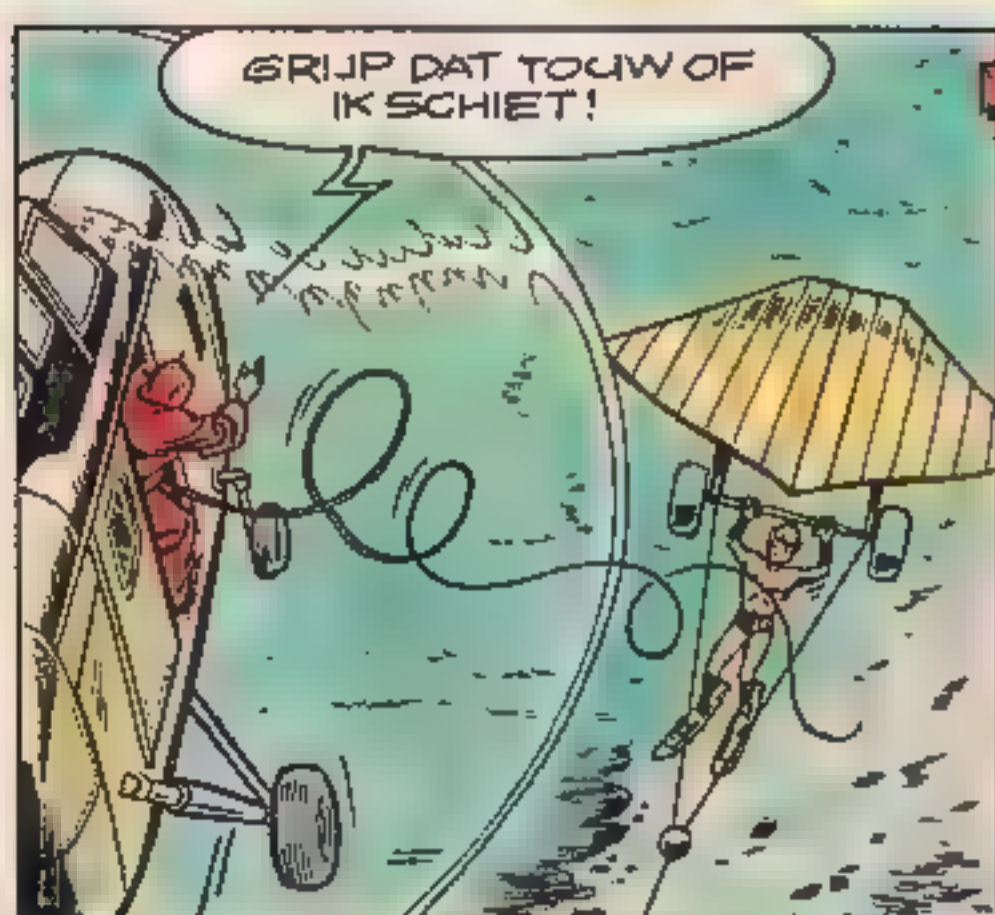
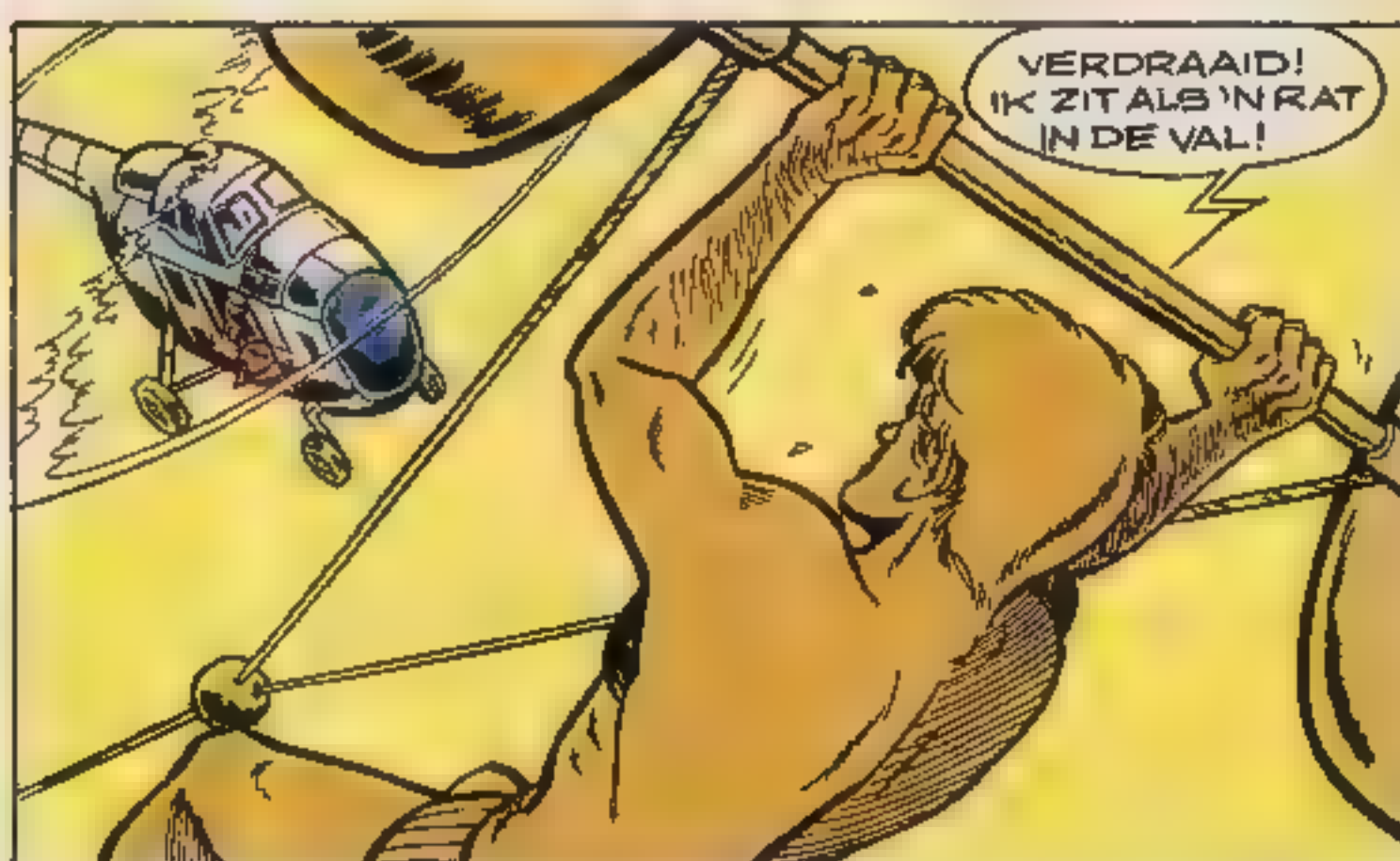
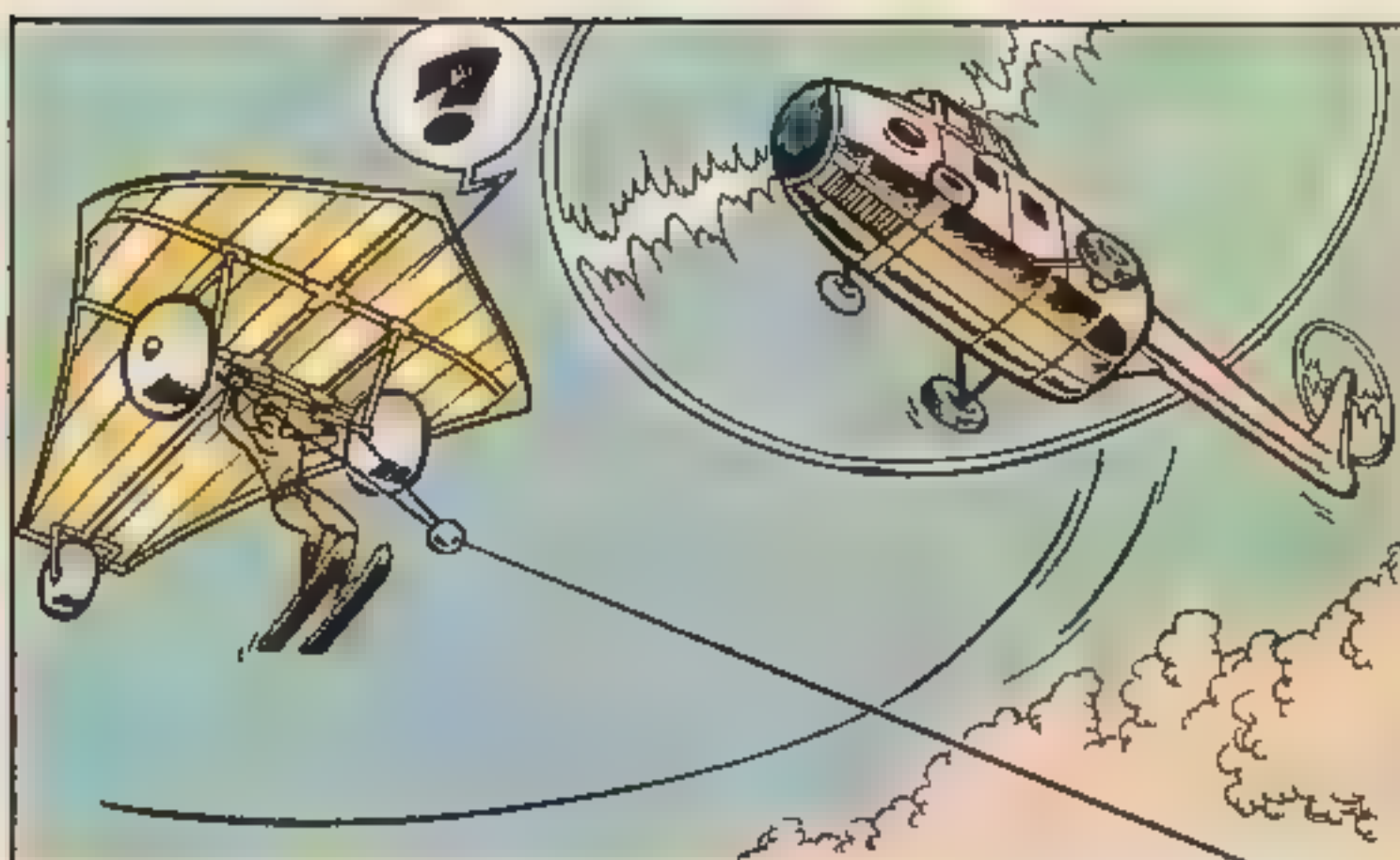
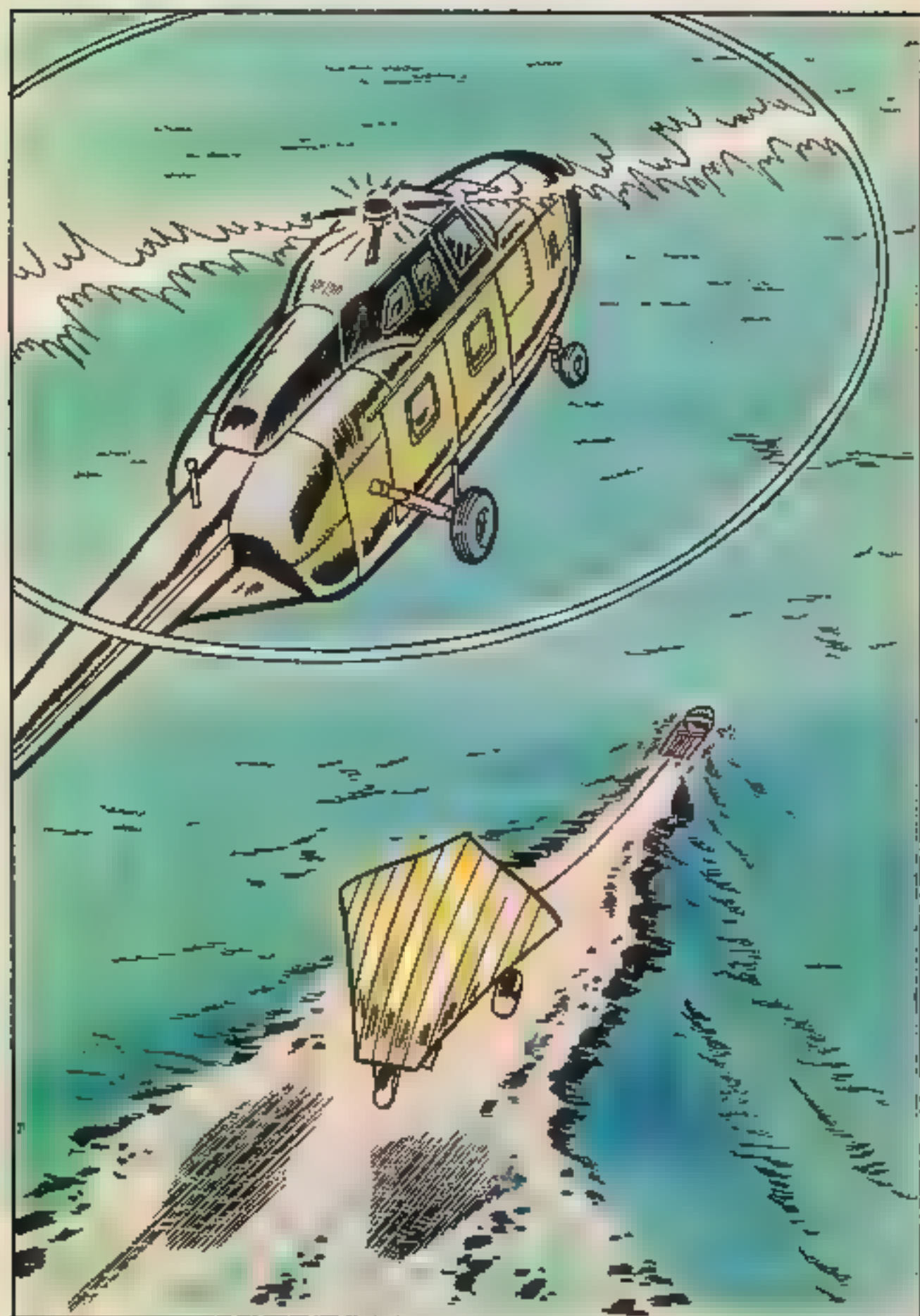
DE ARGONAUTJES

DOOR DICK MATENA

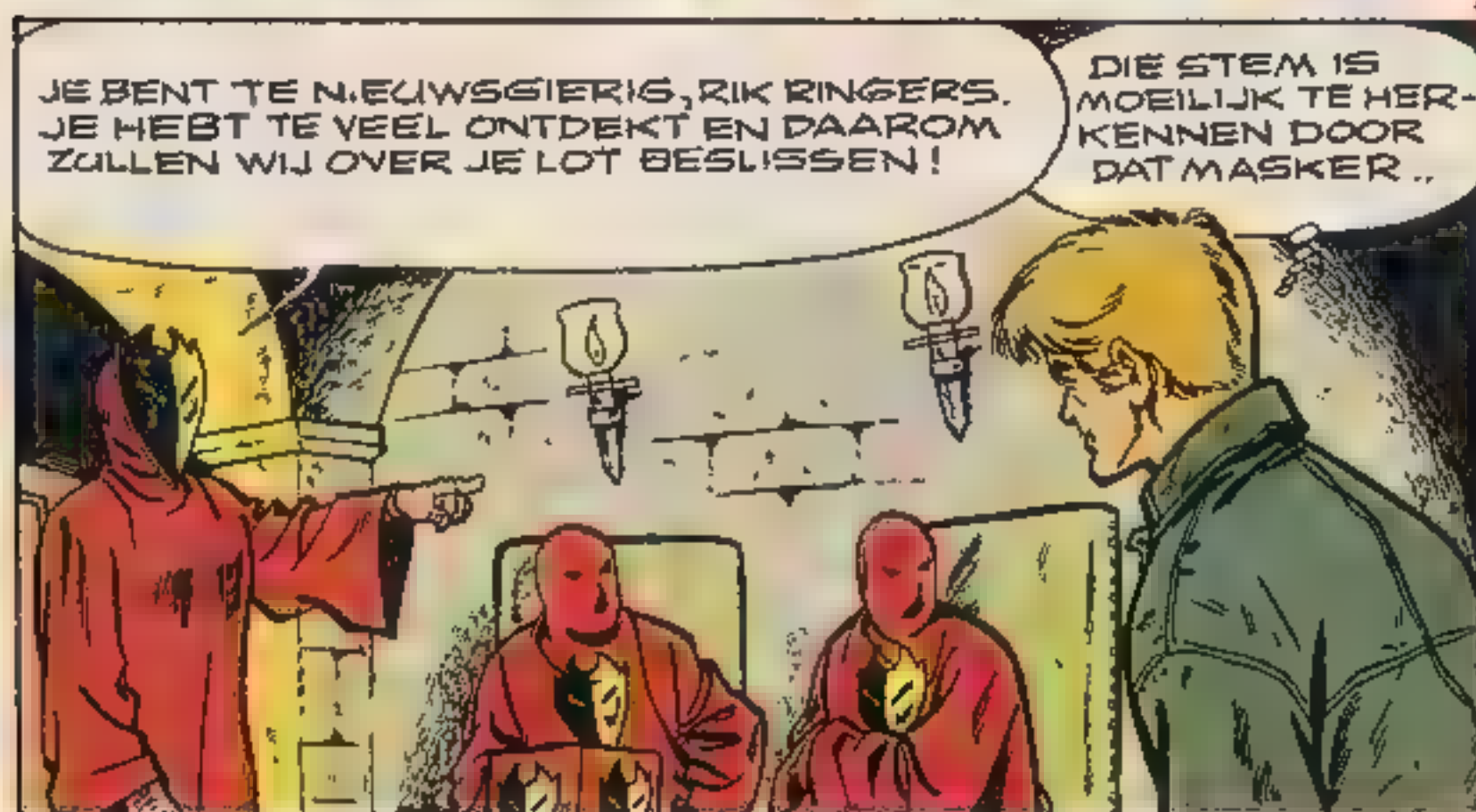
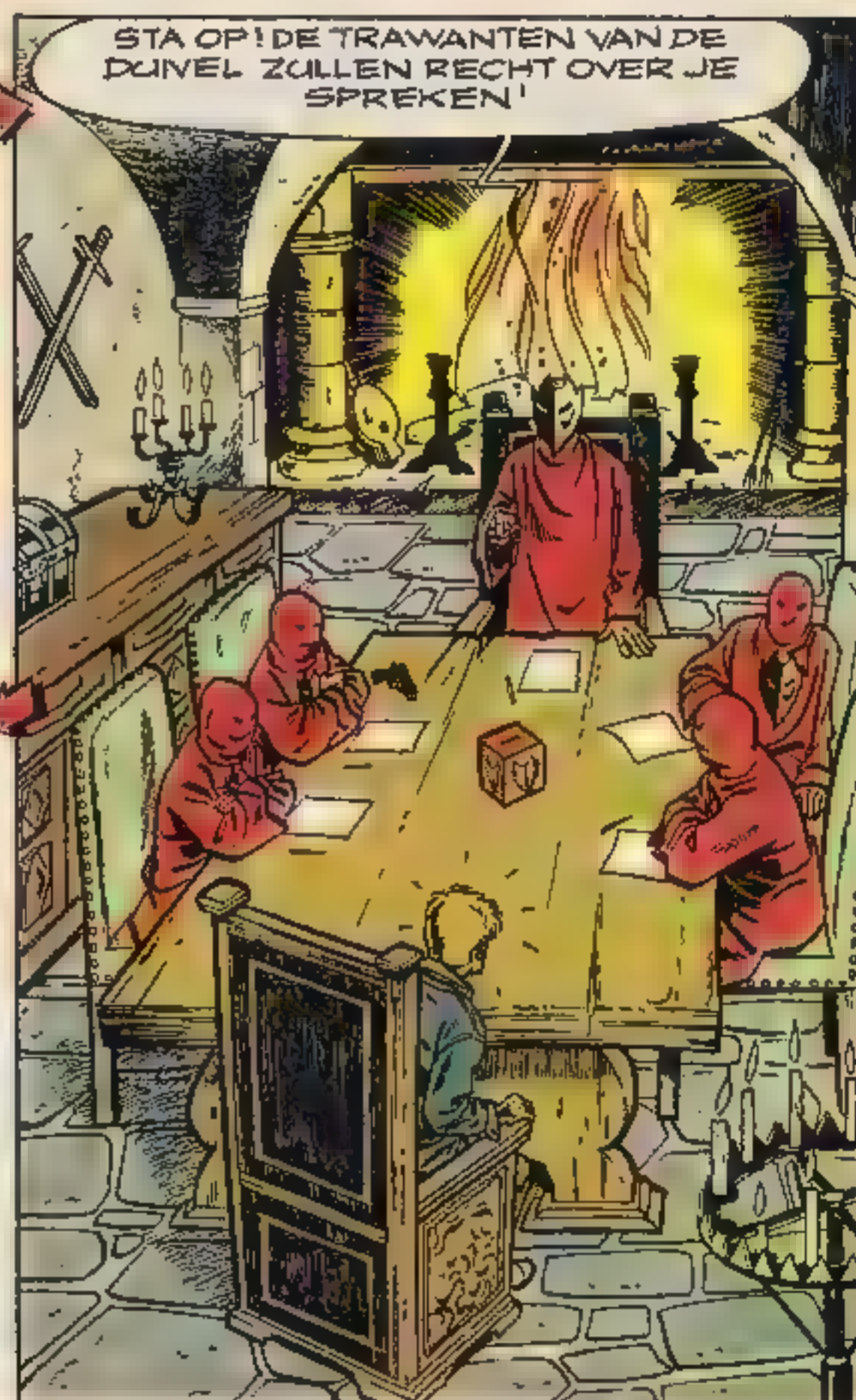
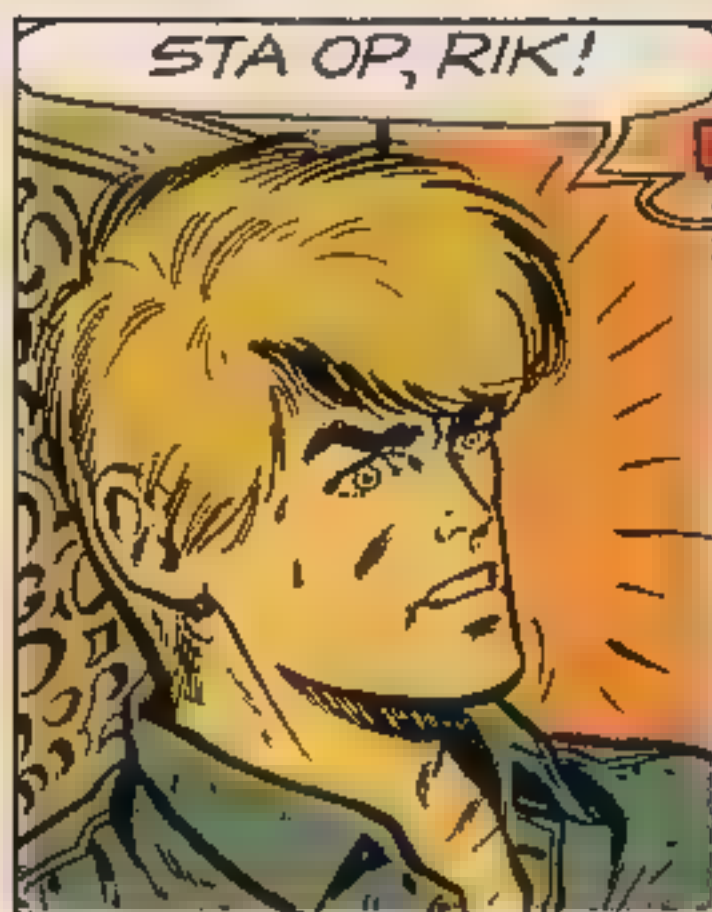

het zwaard van damocles

de trawanten van de duivel

WORDT VERVOLGD

PEP's lonely hearts club

Ongetwijfeld zul je in dit liederlijke stel The Faces herkennen. Volgende week staan ze in Pep. Over twee pagina's. Tja, je moet wat om je blad vol te krijgen.

Ook deze week weer een

HERSENBREKER

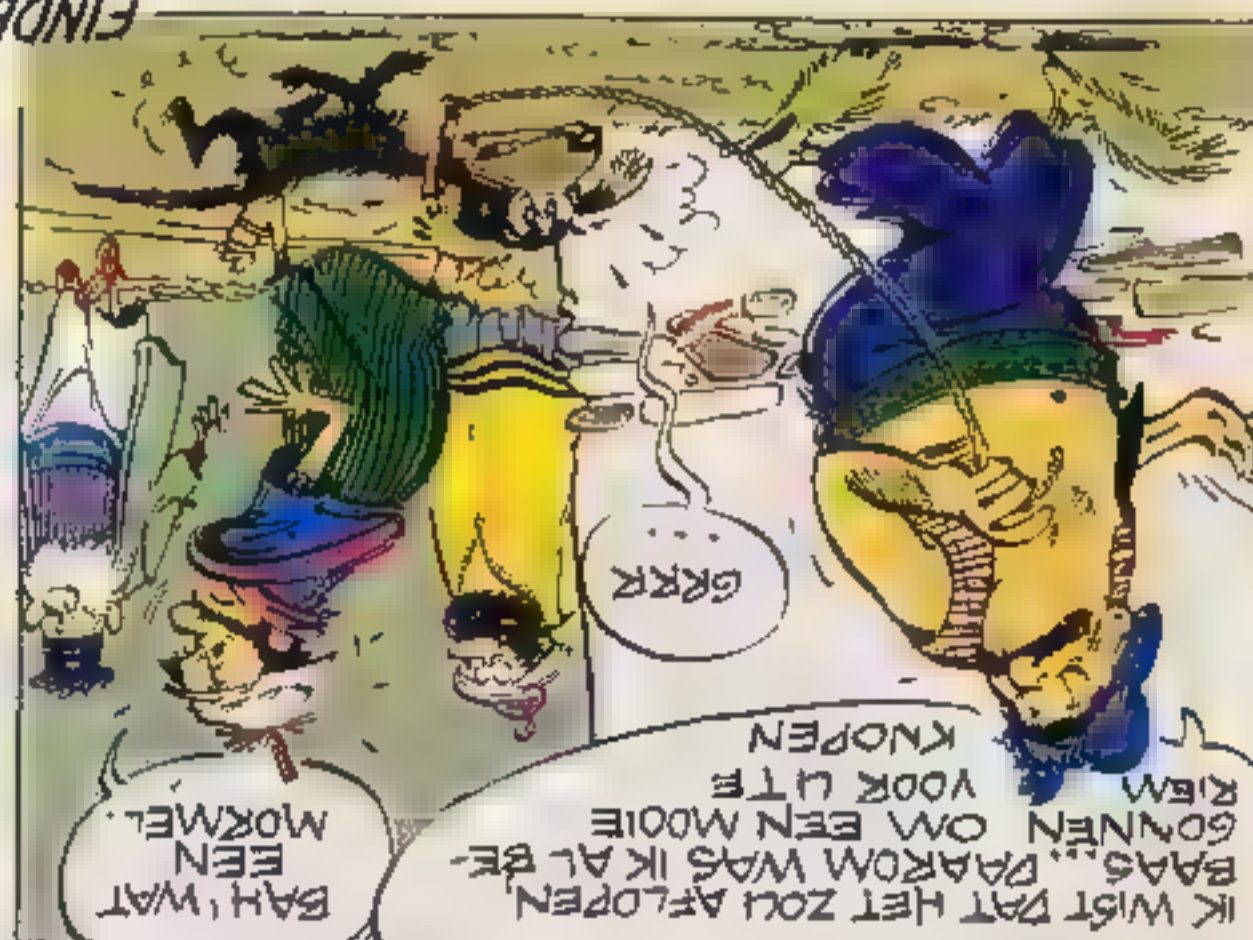
In het laatste plaatje van „De toverfluit” van Iznogoedh (PEP 25) is een foutje gesloten! Kun je het vinden?

EINDE

OPLOSSING:

EINDE

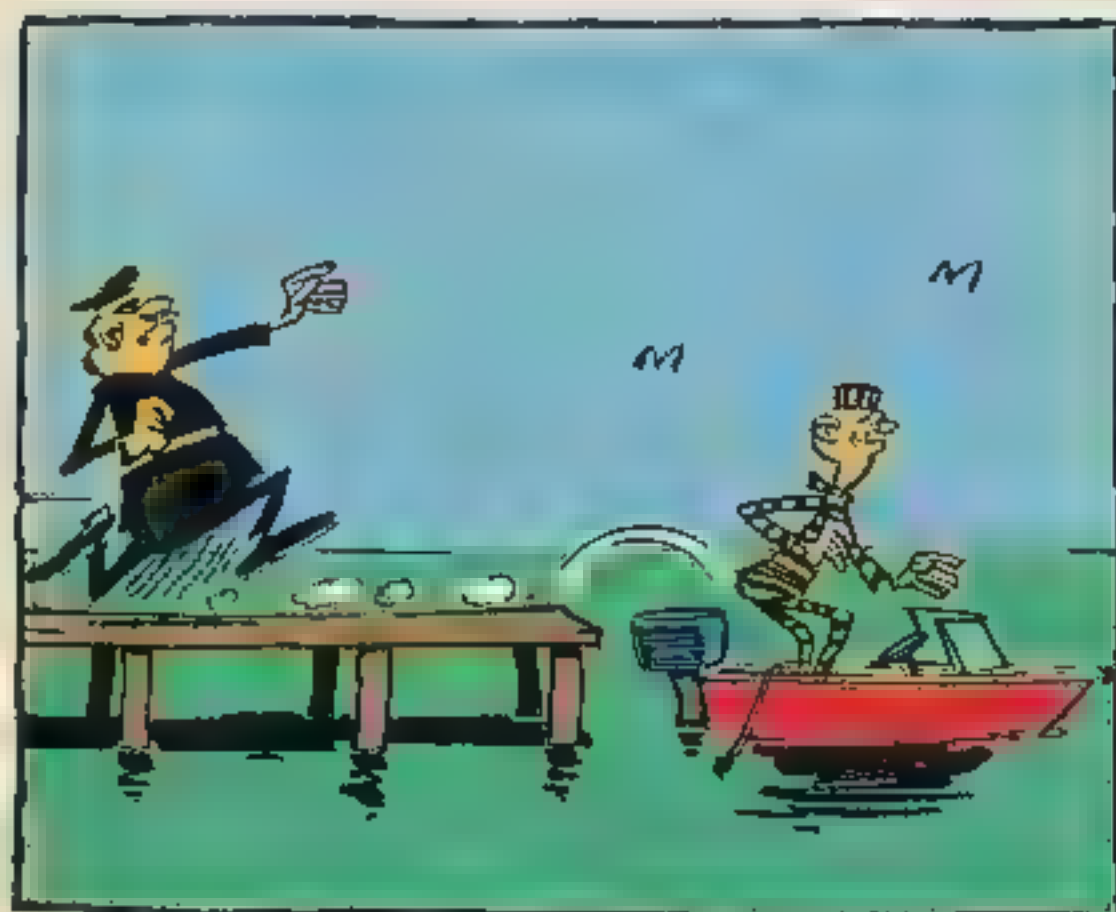
NOG TWEE WEKEN!

JE WEET WEL VAN WIE ER DAN EEN NIEUW AVONTUUR BEGINT, HÈ?

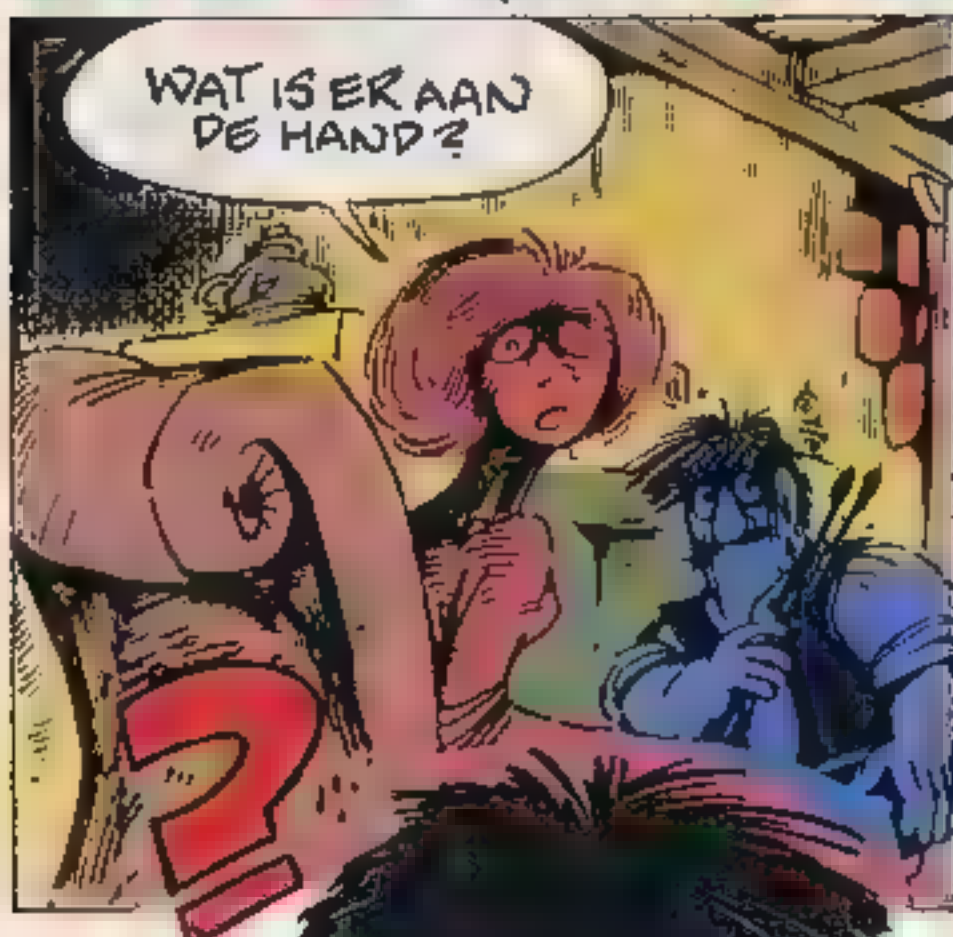
voortvluchtig

door Jan van Haasteren

PHILÉMON KOMT TERUG!

NOG TWEE WEEKJES
SLAPEN... DAN ROLT ER
EEN NIEUW VERHAAL UIT
DE DROOMKOKER VAN FRED.

WIE VERRE REIZEN DOET...

Volgende week duiken we in het zilte nat!
(Dit is Pepita niet, hoor! Truus ook niet).

IN HET VOLGENDE
NUMMER VAN

PEEP
IS
TRUUS

WEER LIJFELIJK
AANWEZIG.

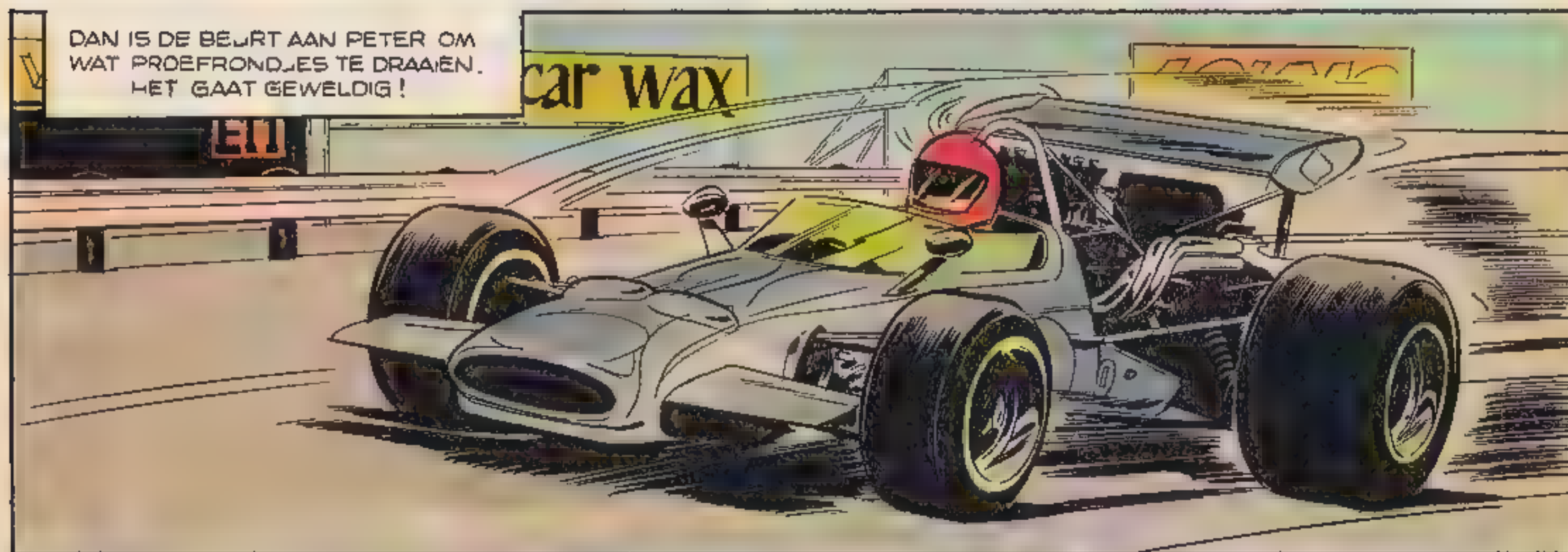
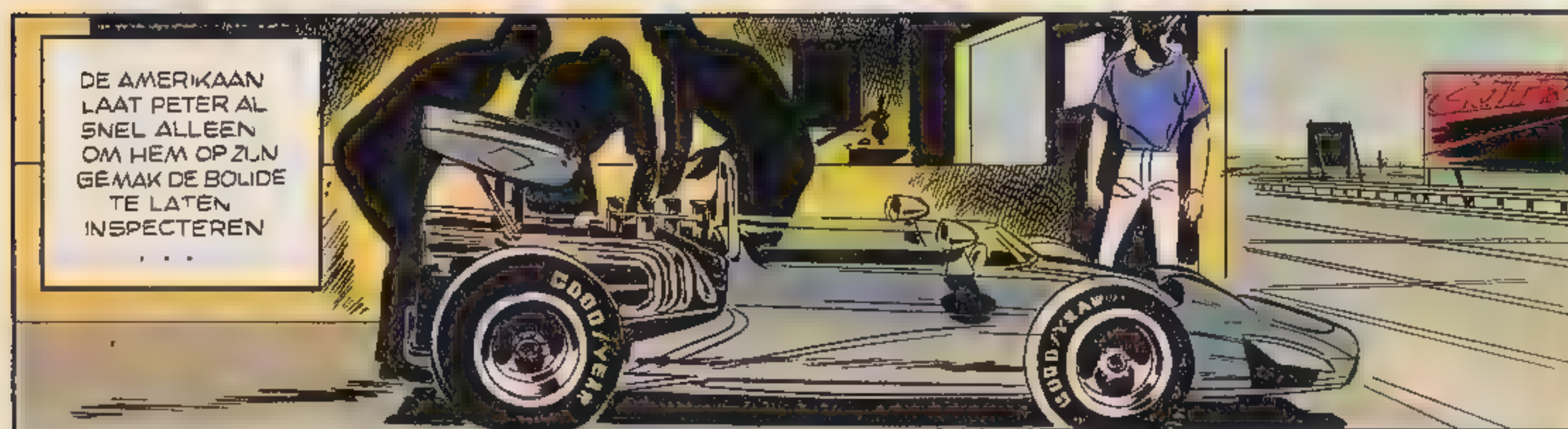
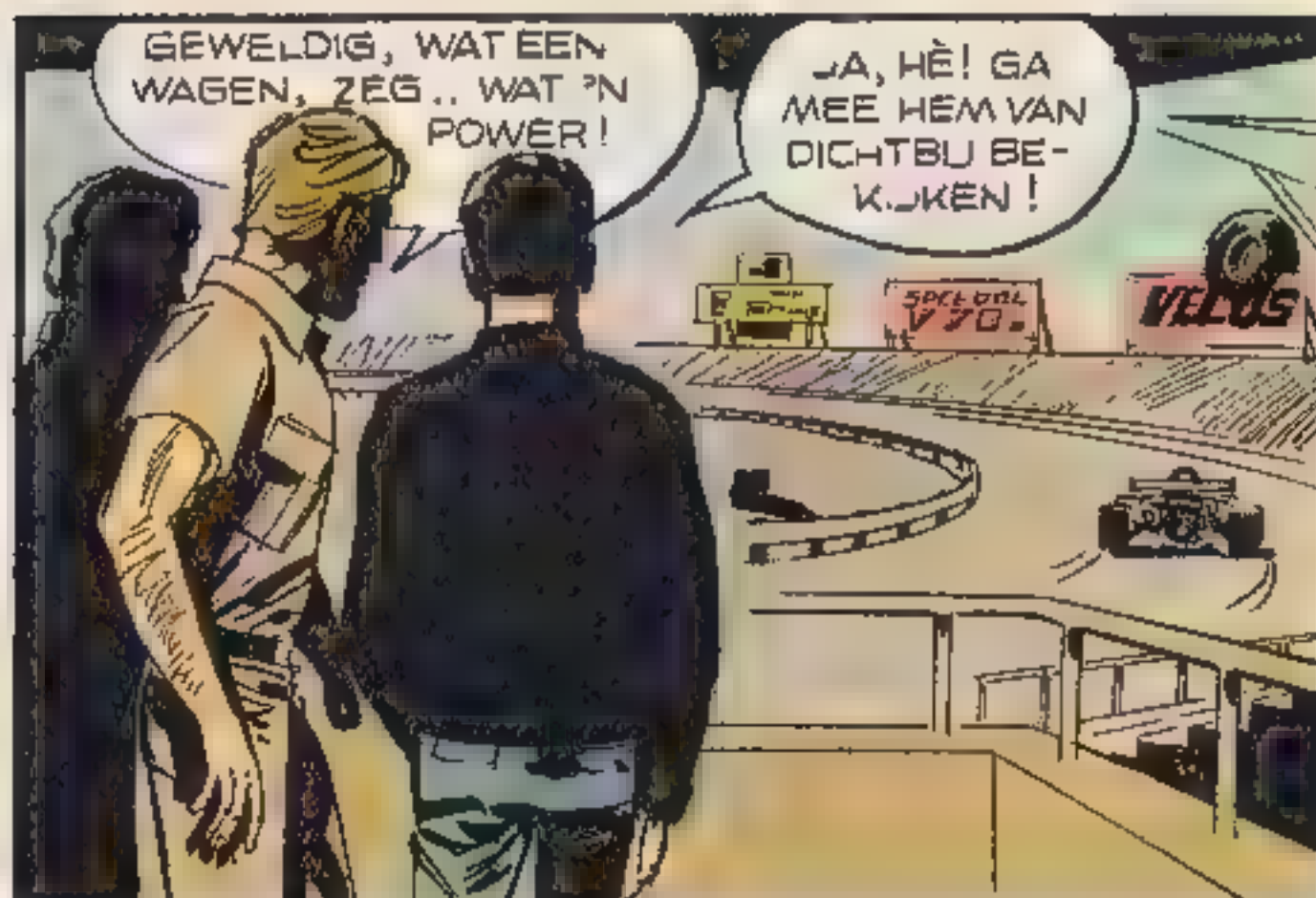
EN HOE!

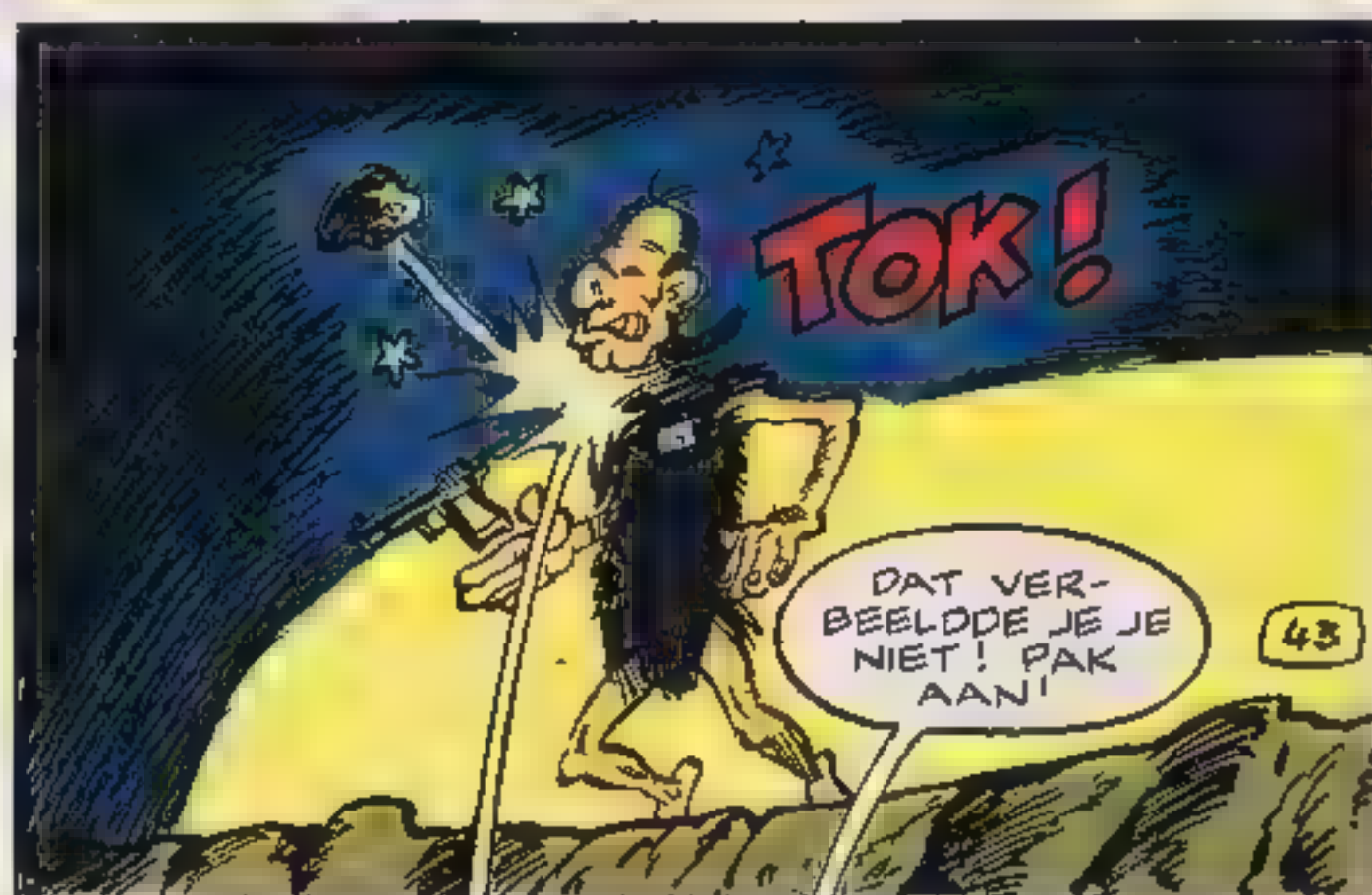
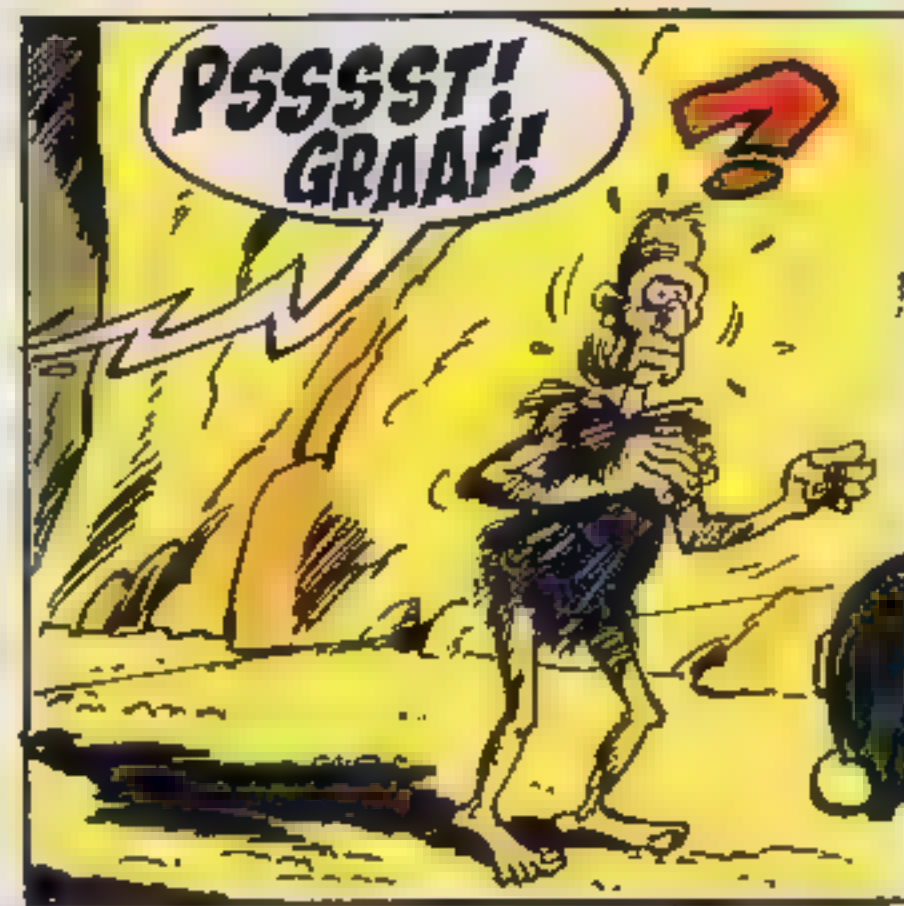
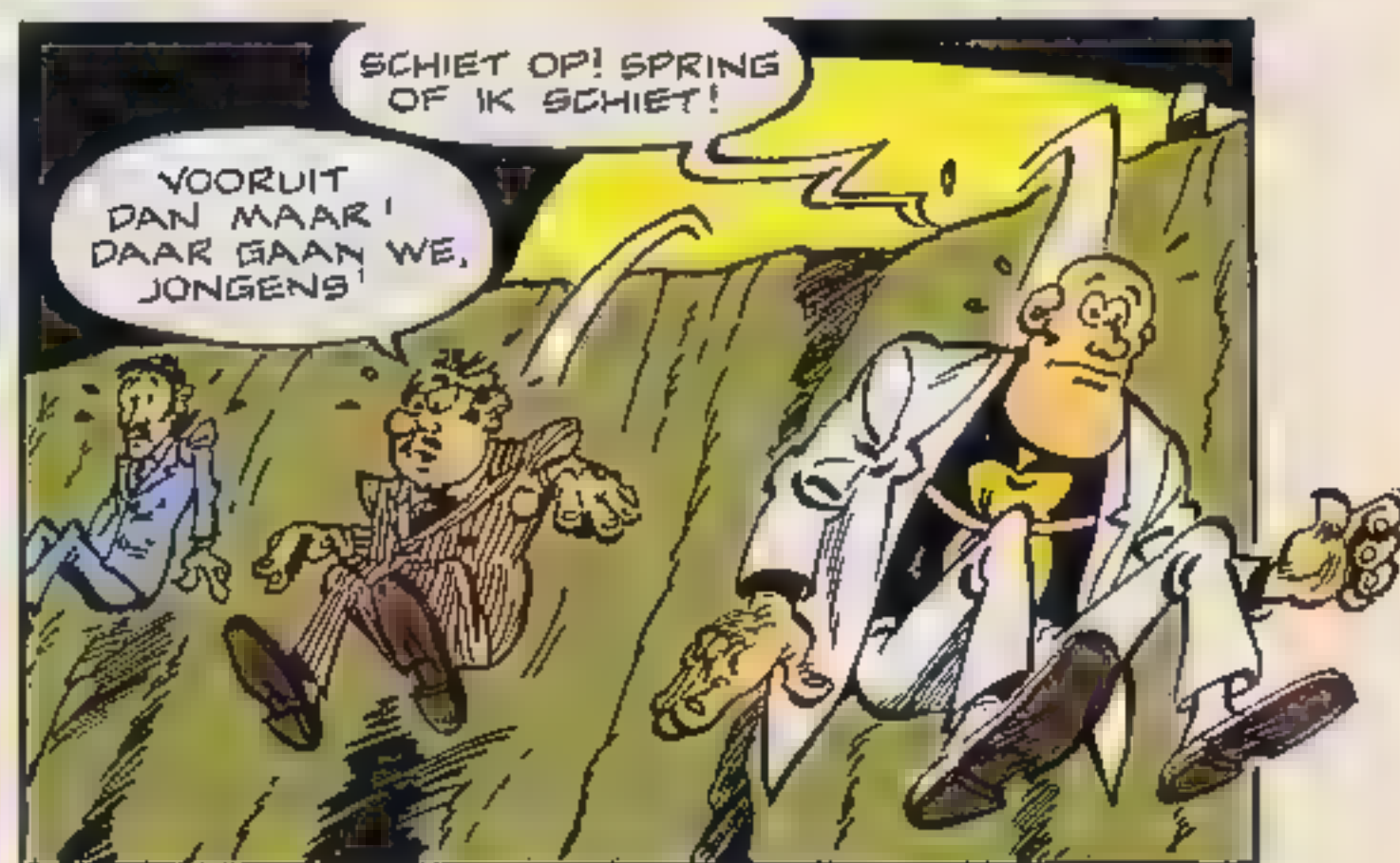
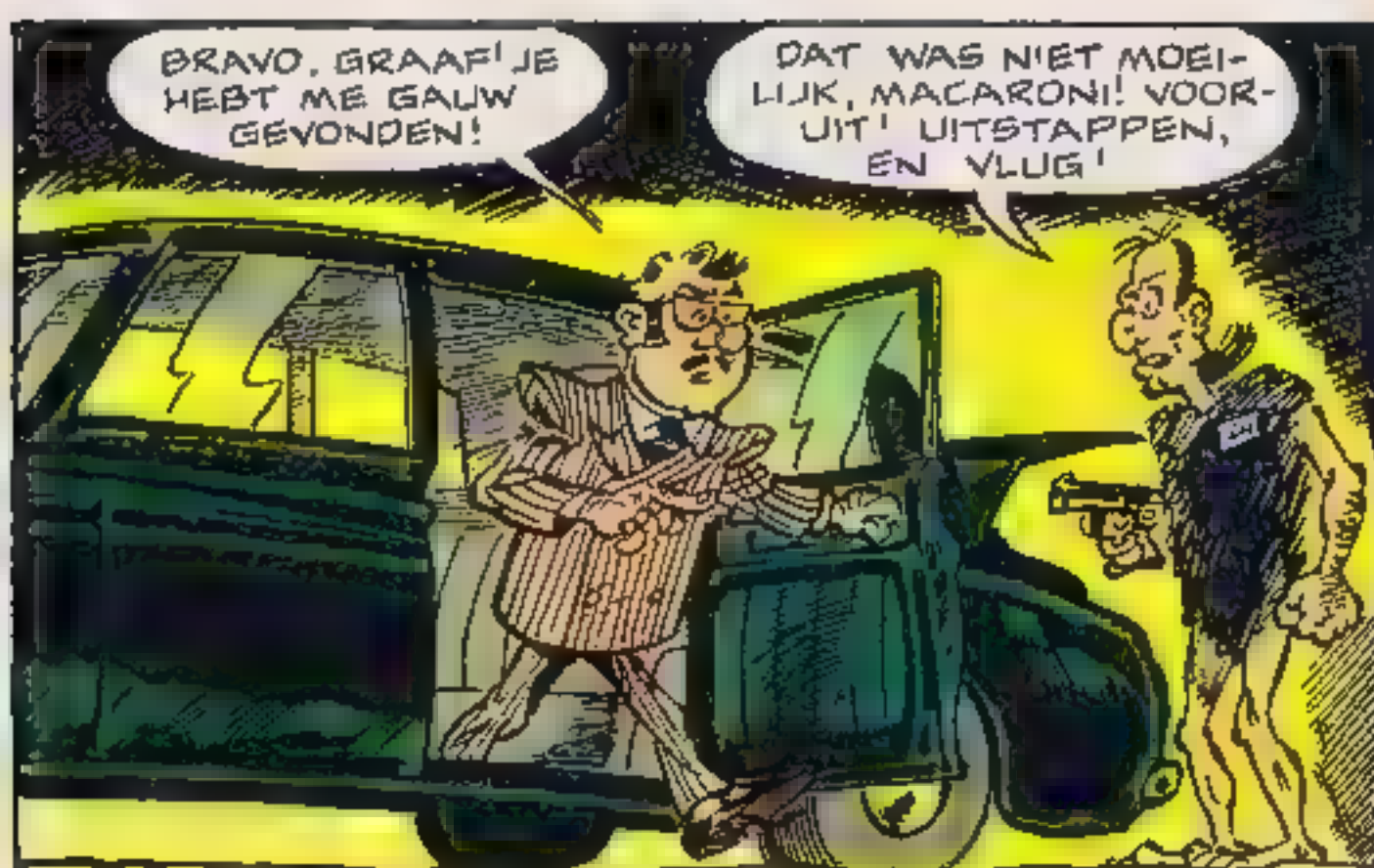
KNUT ANDERSEN

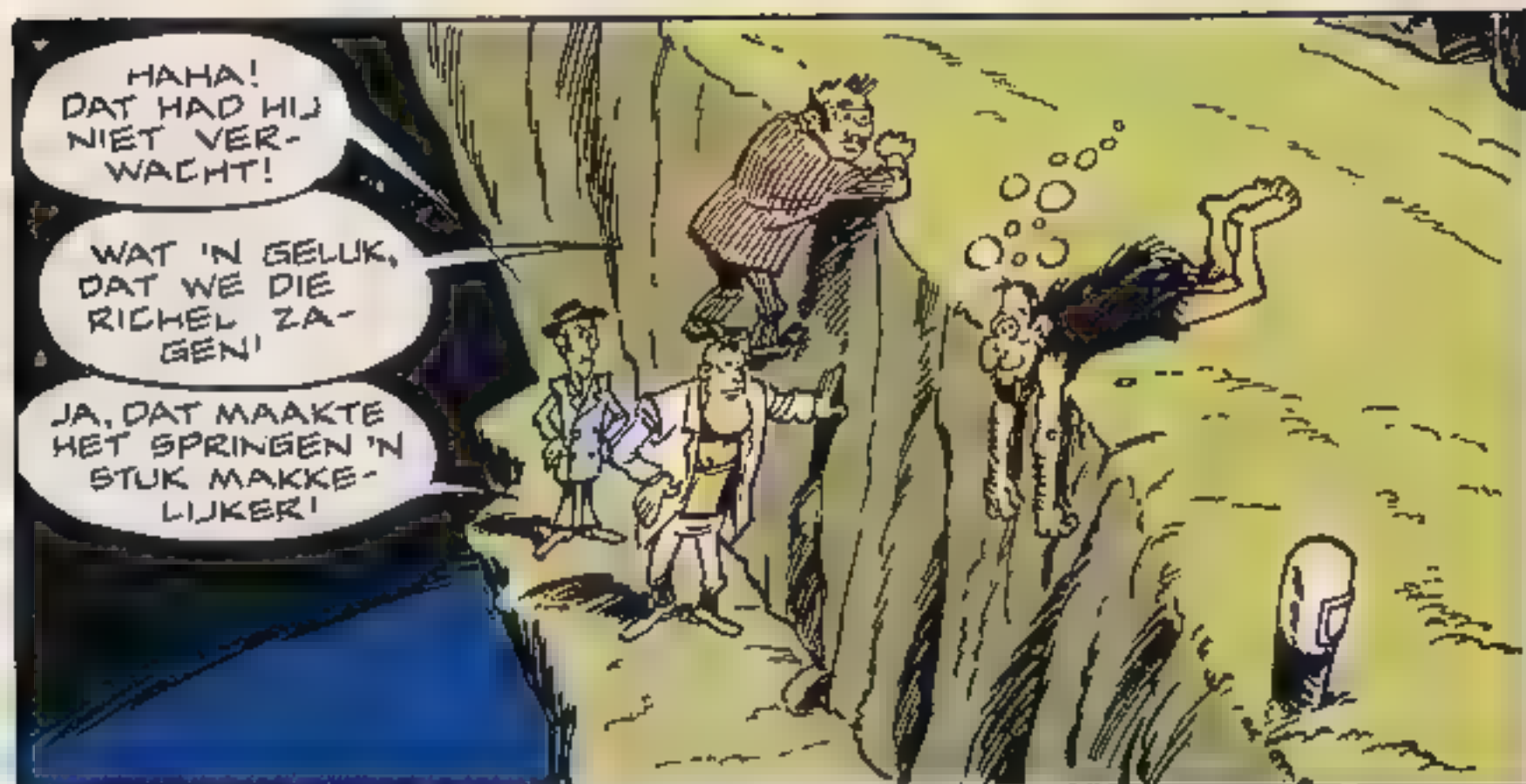
hell's angels

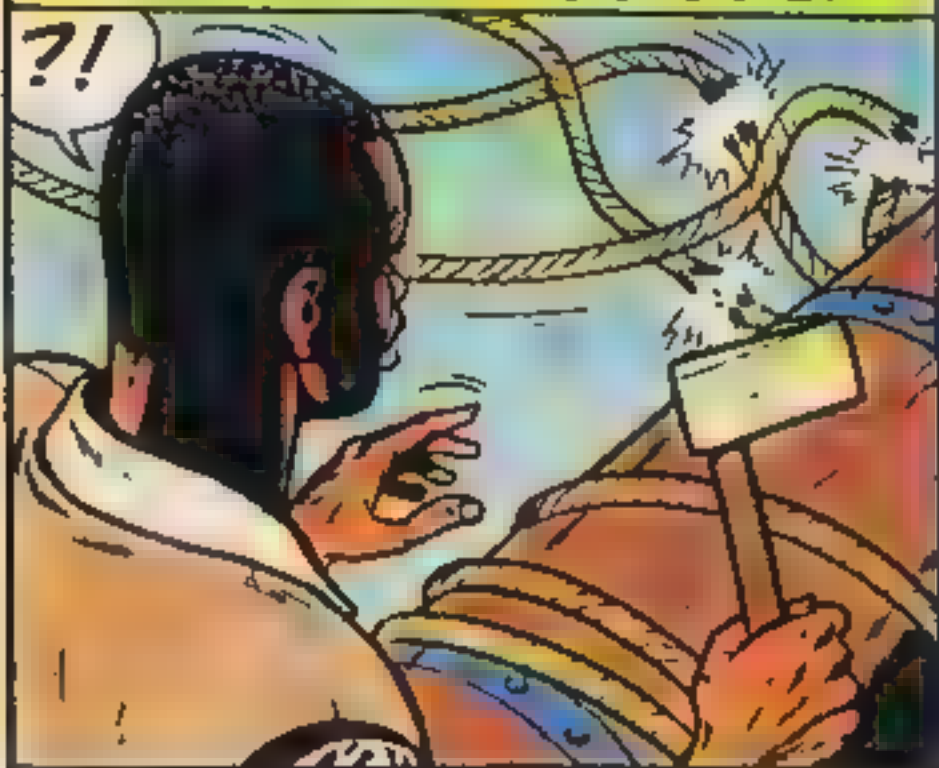
DE MACARONI'S

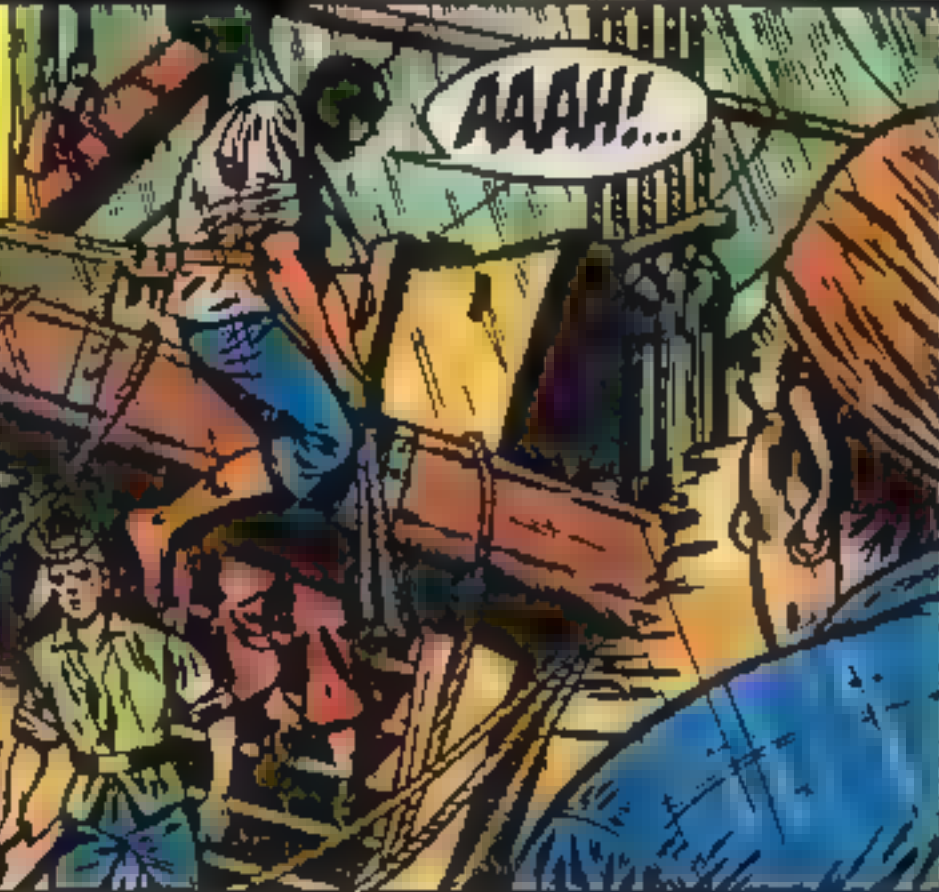
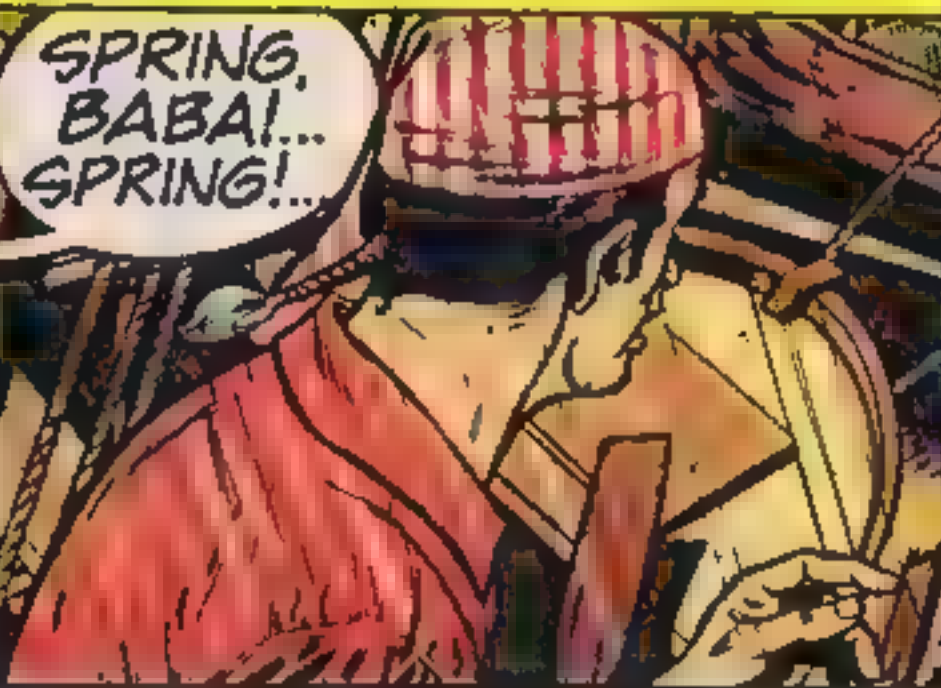
de wraak van de graaf

DE LAATSTE TOUWEN, DIE ONDER EEN ENORME SPANNING STAAN, SPRINGEN TEGELIJKERTIJD KNALLEND LOS.

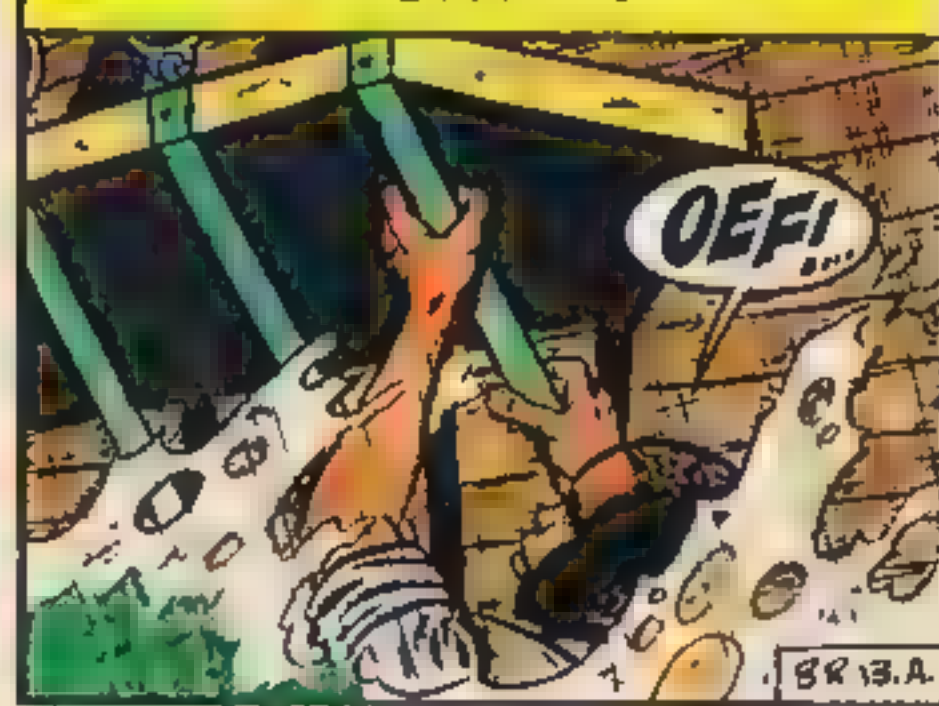
PLOTSELING BEVRIJD RIJKT DE GEBROKEN MAST ZICH LOS VAN DE BRUG EN GLUOT LANGZAAM DE ZEE IN. BABA, DIE VERLAMD IS VAN SCHRIK, SLEURT HIJ DAARBIJ ONVERBIDDELIJK DE ZEE IN...

OPGESCHRIKT DOOR HET GESCHREEUW VAN ERIK, DWARS DOOR HET GEBULDER VAN DE ORKAAN HEEN, MAAKT BABA INSTINCTIEF 'N ONTZAAGLIJKE SPRONG. HIJ WEEET TE VOORKOMEN DAT HIJ WORDT VERMORSELD.

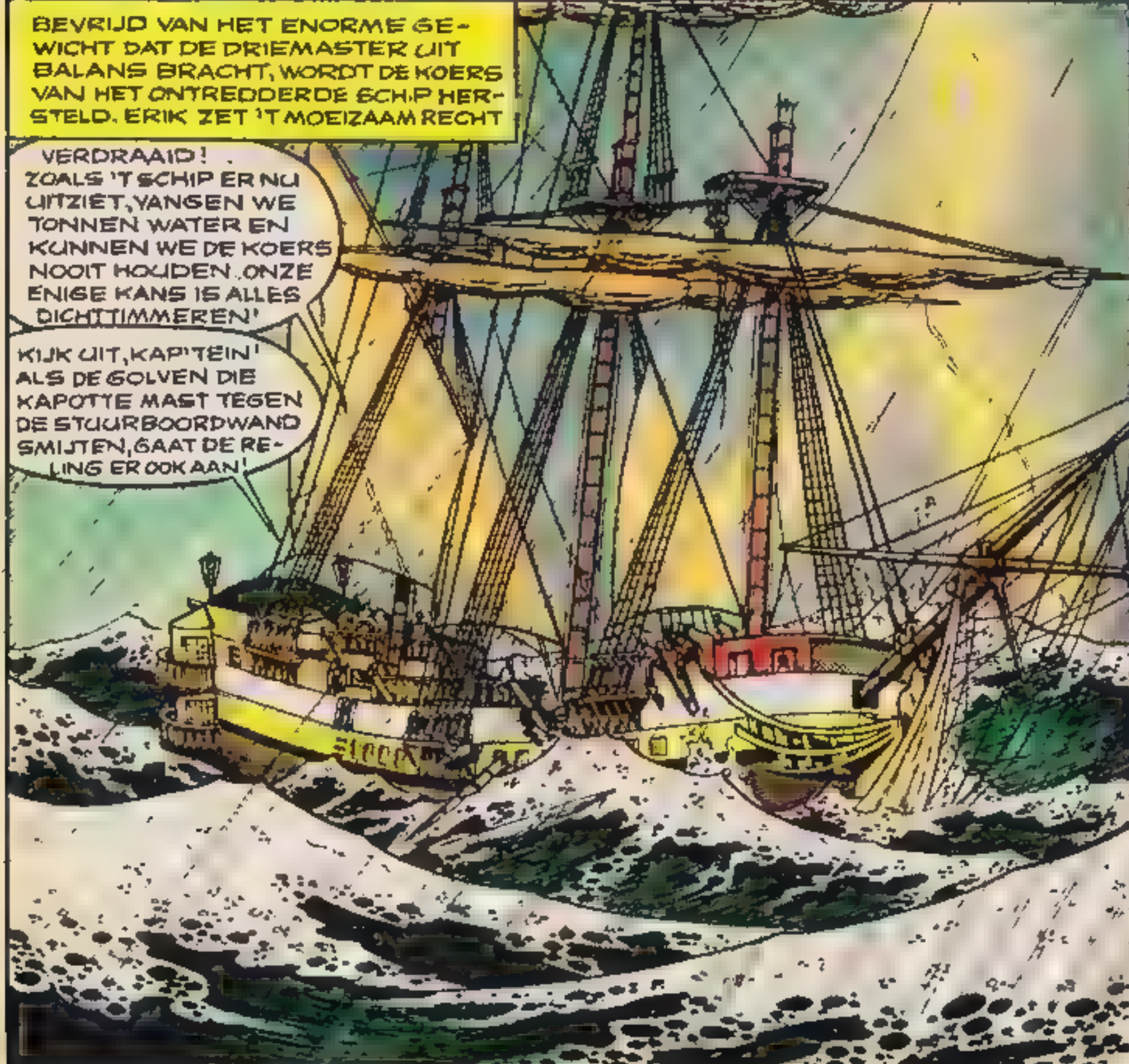
ALS DOOR EEN WONDER WEEET DE ZWARTE REUS EEN WANTSCHROEF TE GRIJPEN EN ZICH DAARAAN VAST TE KLEMMEN...

BEVRIJD VAN HET ENORME GEWICHT DAT DE DRIEMASTER UIT BALANS BRACHT, WORDT DE KOERS VAN HET ONTREDDERDE SCHIP HERSTELD. ERIK ZET 'T MOEIZAAM RECHT

VERDRAAD! ZOALS 'T SCHIP ER NU UITZIET, YANSEN WE TONNEN WATER EN KUNNEN WE DE KOERS NOOIT HOUDEN. ONZE ENIGE KANS IS ALLES DICHTTIMMEREN!

KIJK UIT, KAPITEIN! ALS DE GOLVEN DIE KAPOTTE MAST TEGEN DE STUURBOORDWAND SMIJTEN, GAAT DE RELING ER OOK AAN!

BEHOEDZAAM STUREND PROBEERT ERIK TE VOORKOMEN DAT DE GOLVEN ONOPHOUDDELIJK ZIJN SCHIP RAMMEN.

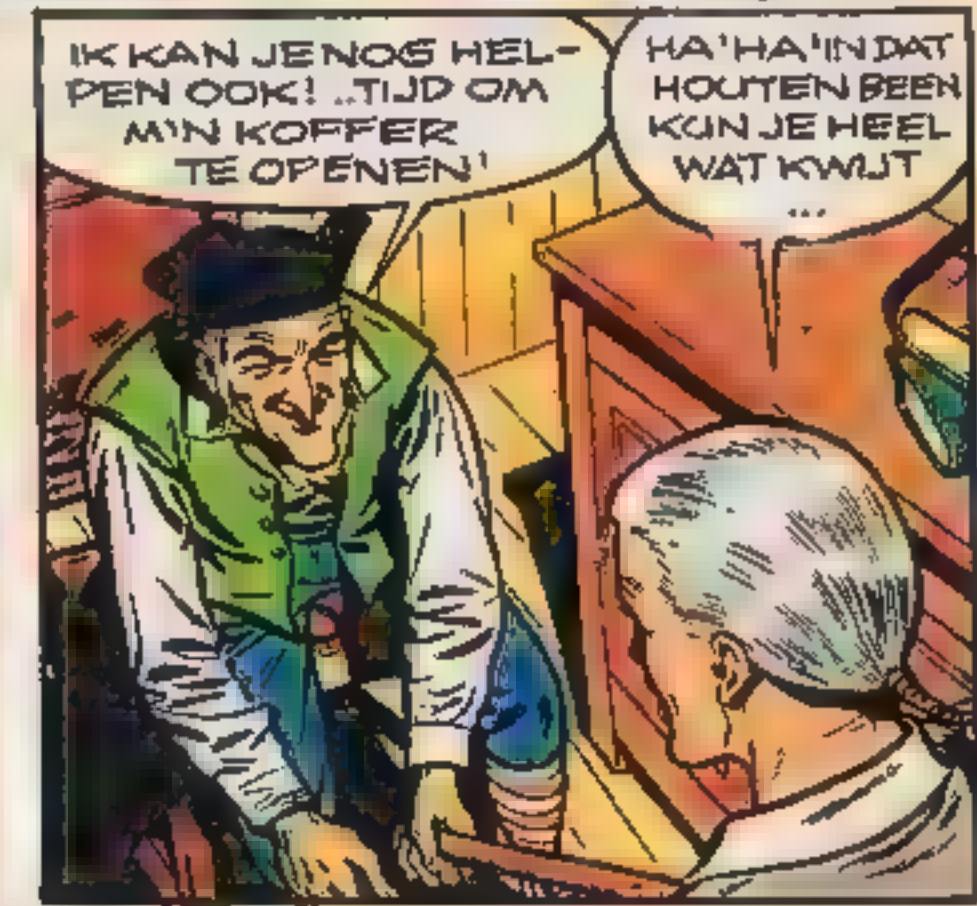
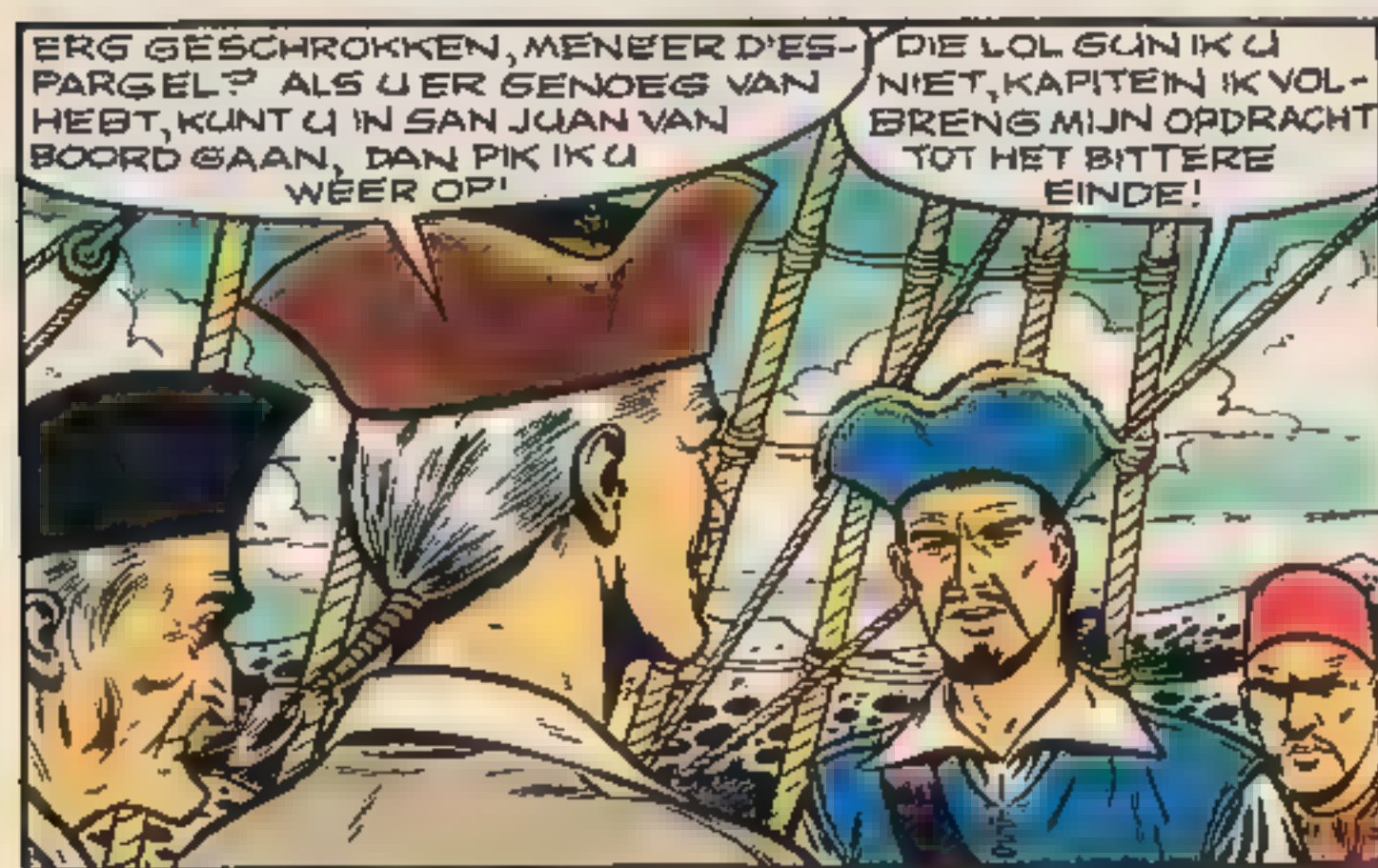

BIJ DAGERAAD, NA EEN UITPUTTENDE SLAG.

DE STORM IS AFGENOMEN... GERED! WE ZIJN GERED!

bevrijding van fort~de~france

WORDT VERVOLGD

DEKSELS!

ZWAAGERS!! WIE WIL DR MOOIE VERSE ZWAAGERS?

EEN RIKS DE KILO

JE HAD TOCH KIESPLIJN, ZEI JE Z GEEN WONDER!

PANG!

PANG!

PANG!

JA, MIJN OPA HEET WILLEM TELL!

WHAM! BAM! BAM!

EVEN LATER IN DE SALOON...

tsip!

LEVE KAMIL-
LETHEE SUPER-
EXTRA-SPEC AAL-AKTUEEL-
ZUIJZOEET-MET-VORK
EN MES!

LEVE
AUX!

LEVE
PEPITA!

DEKSELS! ALWEER EEN!

HO! JE GEDEISD, VREEMDELING! DAT IS EEN ECHTE RUZIE-ZOE-KER!

HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA!

NOU, ALS-IE HET ZOEK KAN IE HET KRIJ-GEN!

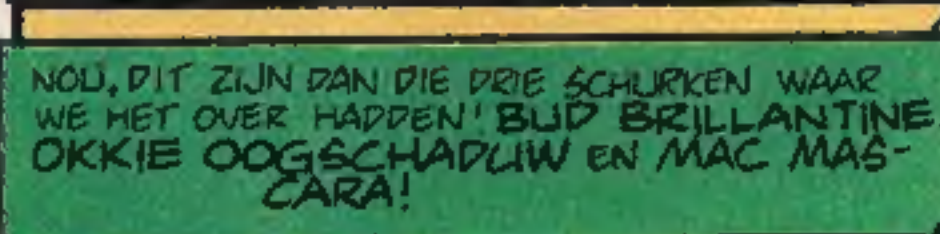
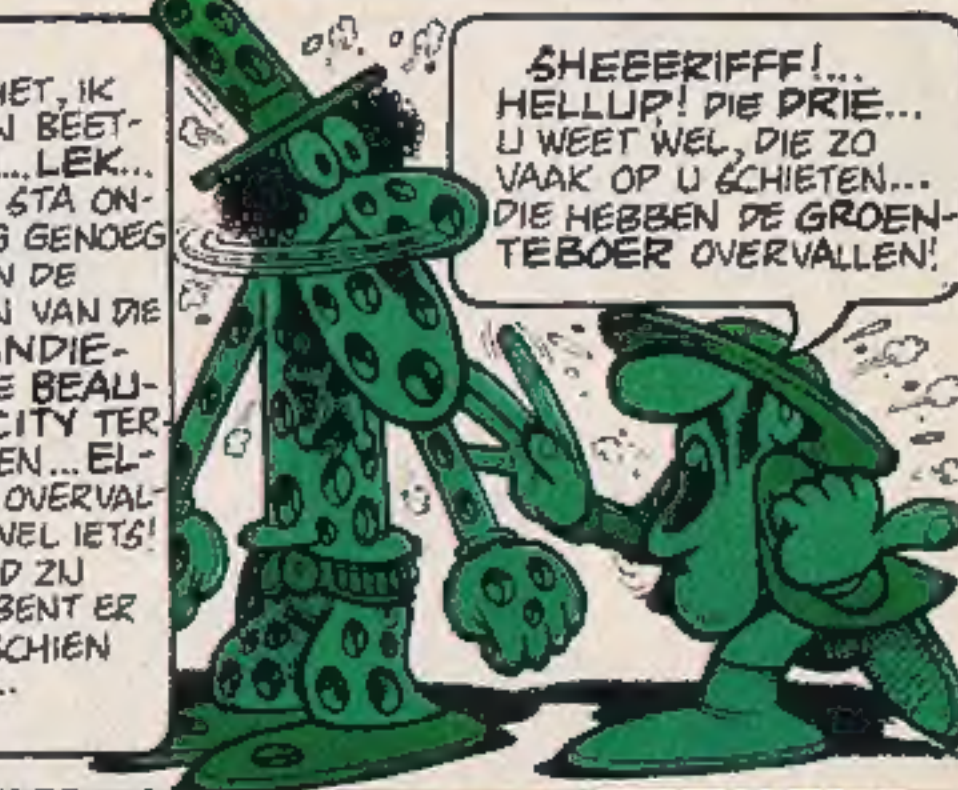
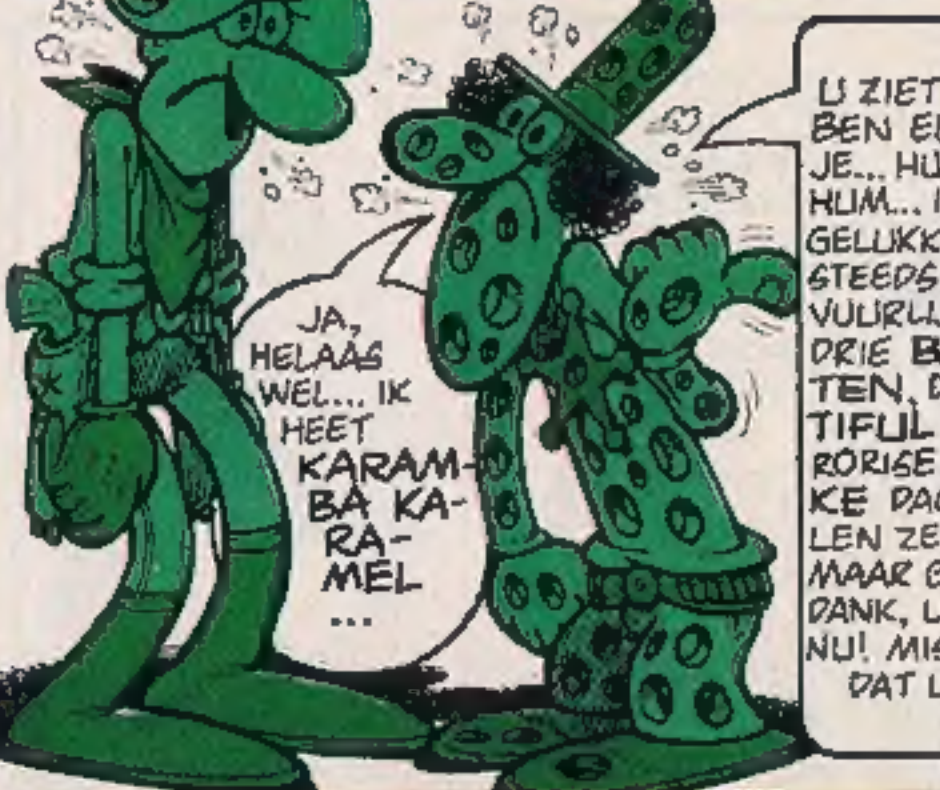
PANG! PANG! PANG! PANG! PANG!

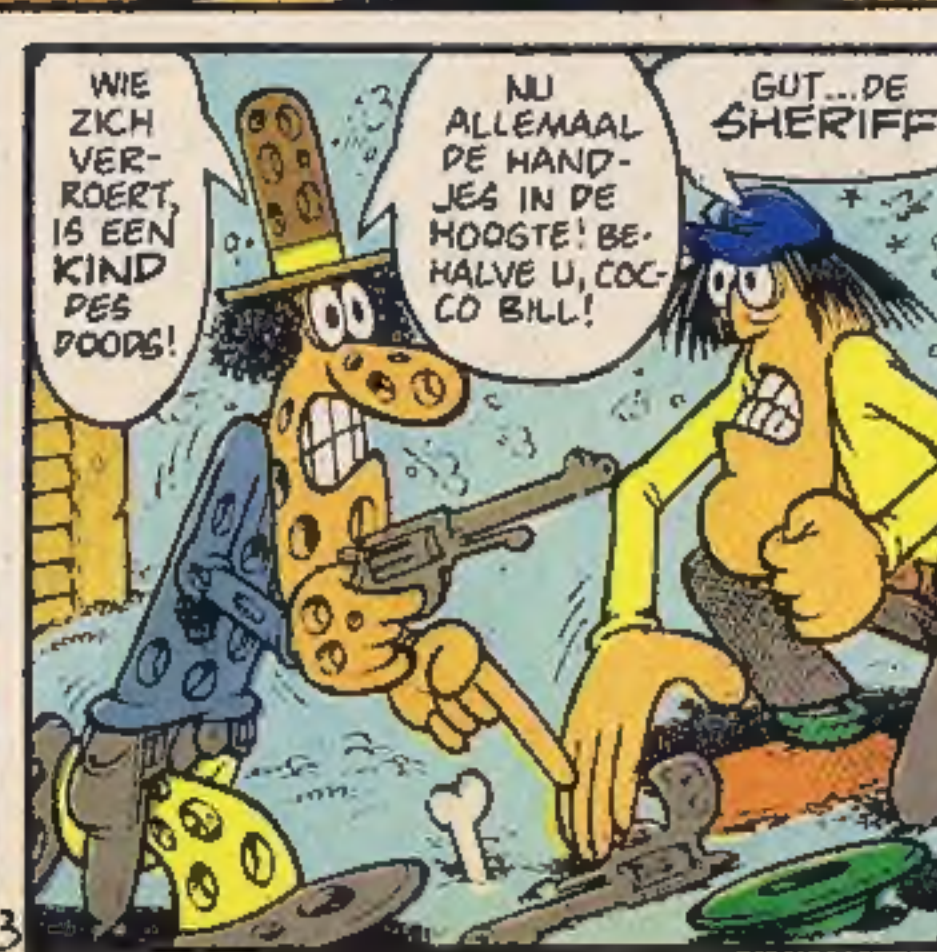
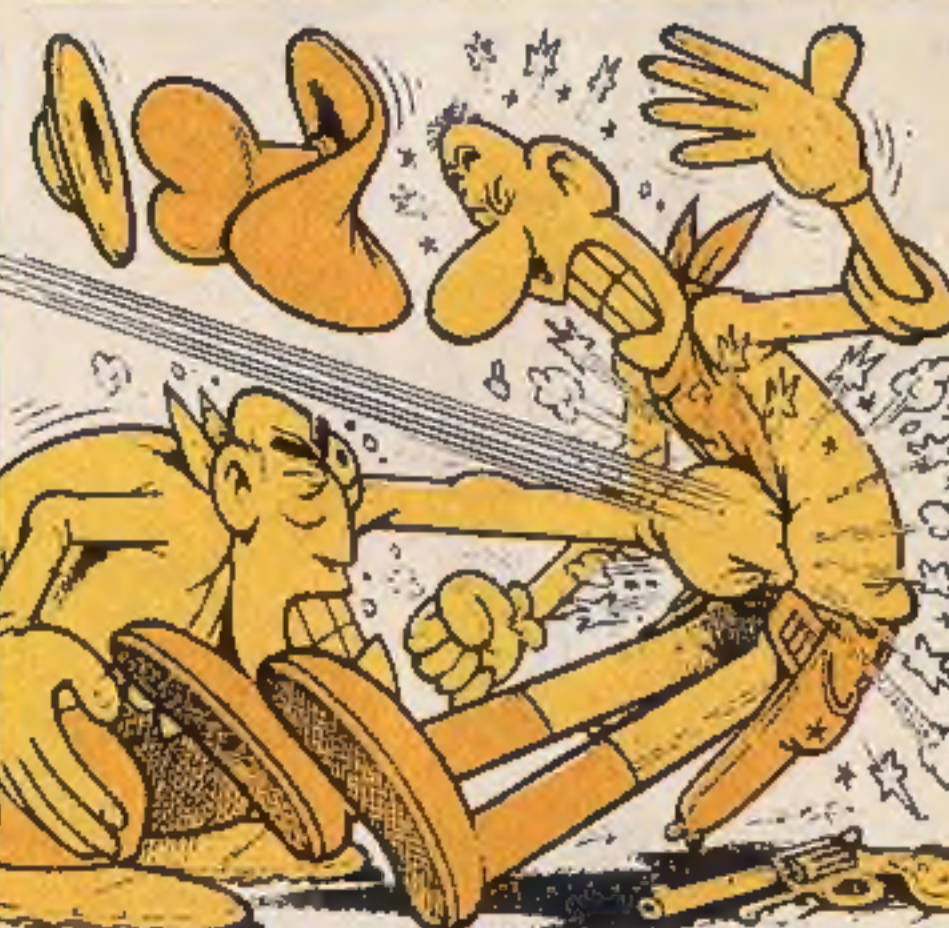
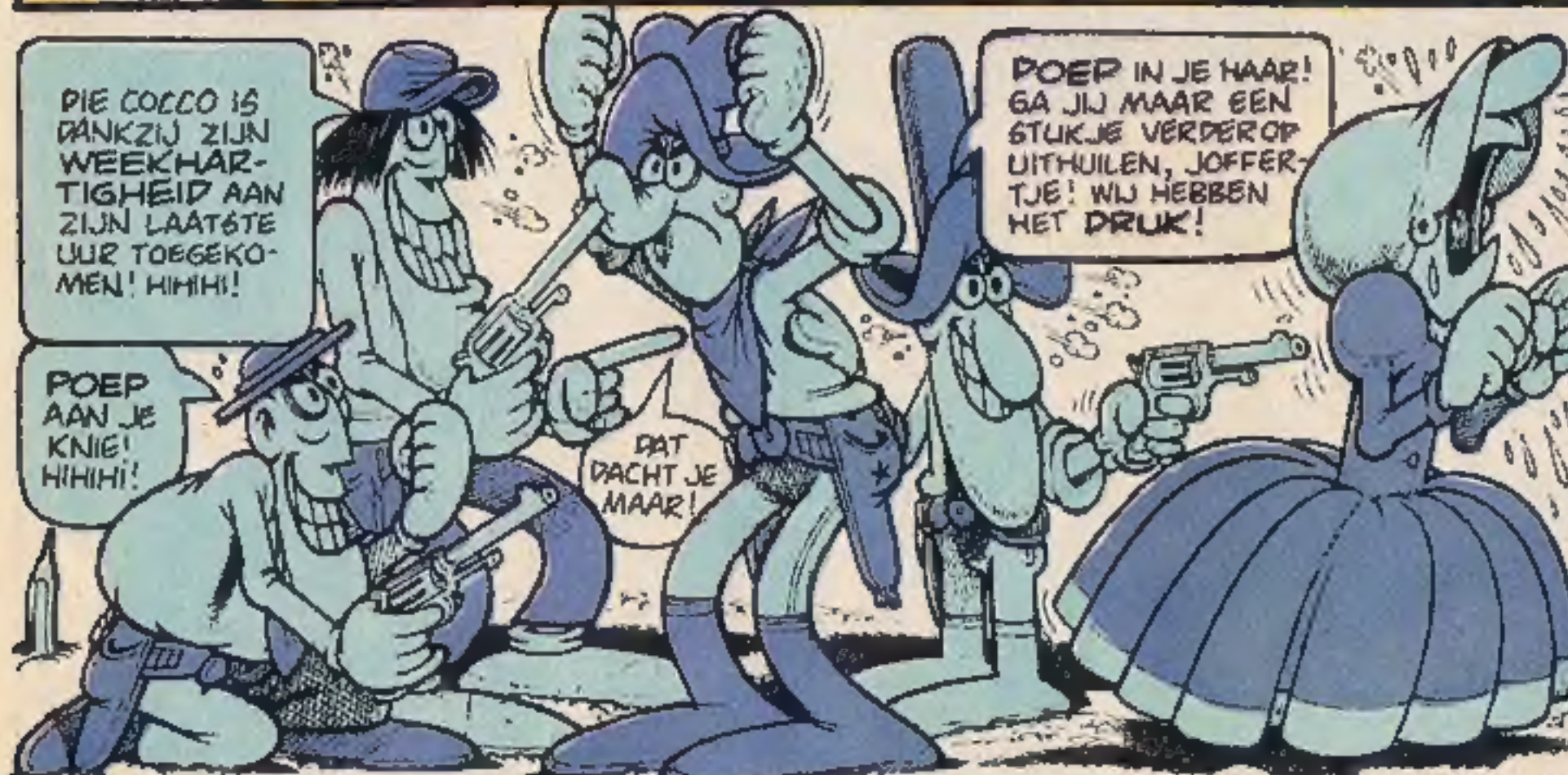
EN NOG EENTJIE. PANG!

OOH, MIJN ARME ARME TAND-JES..

NOU KAN IK NOOIT MEER LACHEN.. IK BEN ZE ALLE NEGEN-TIG KWIJT ..

JAC 72

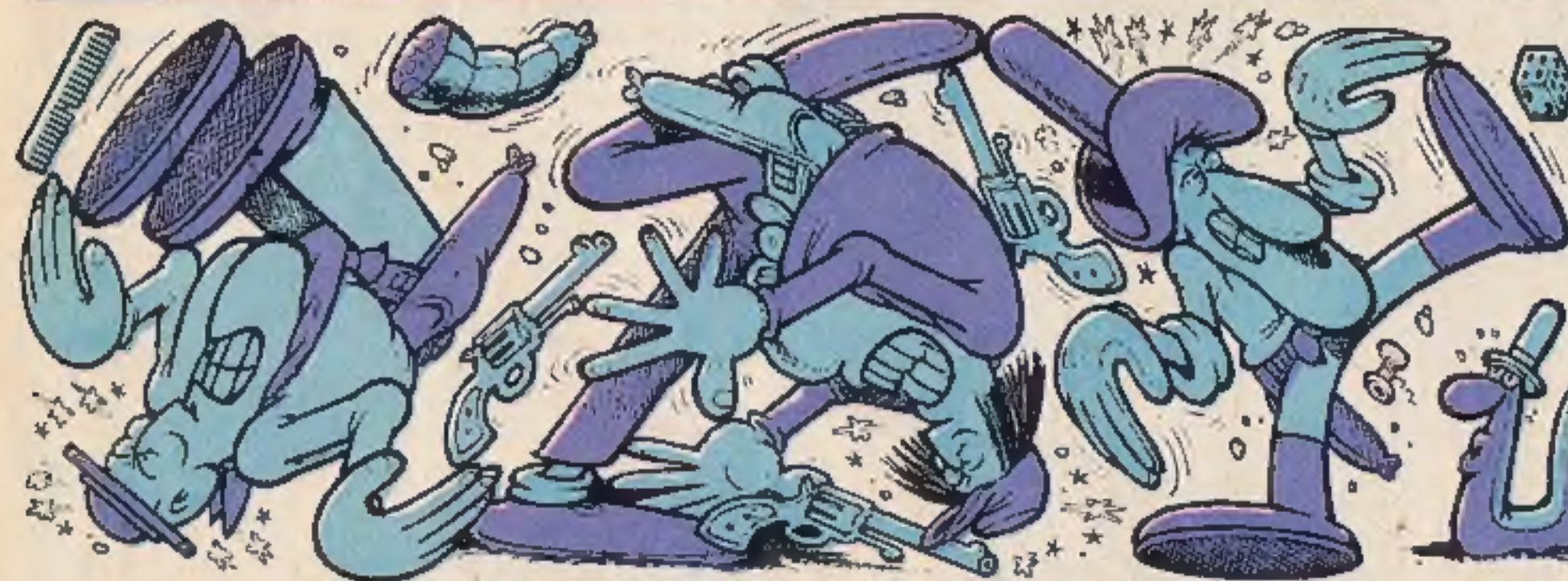
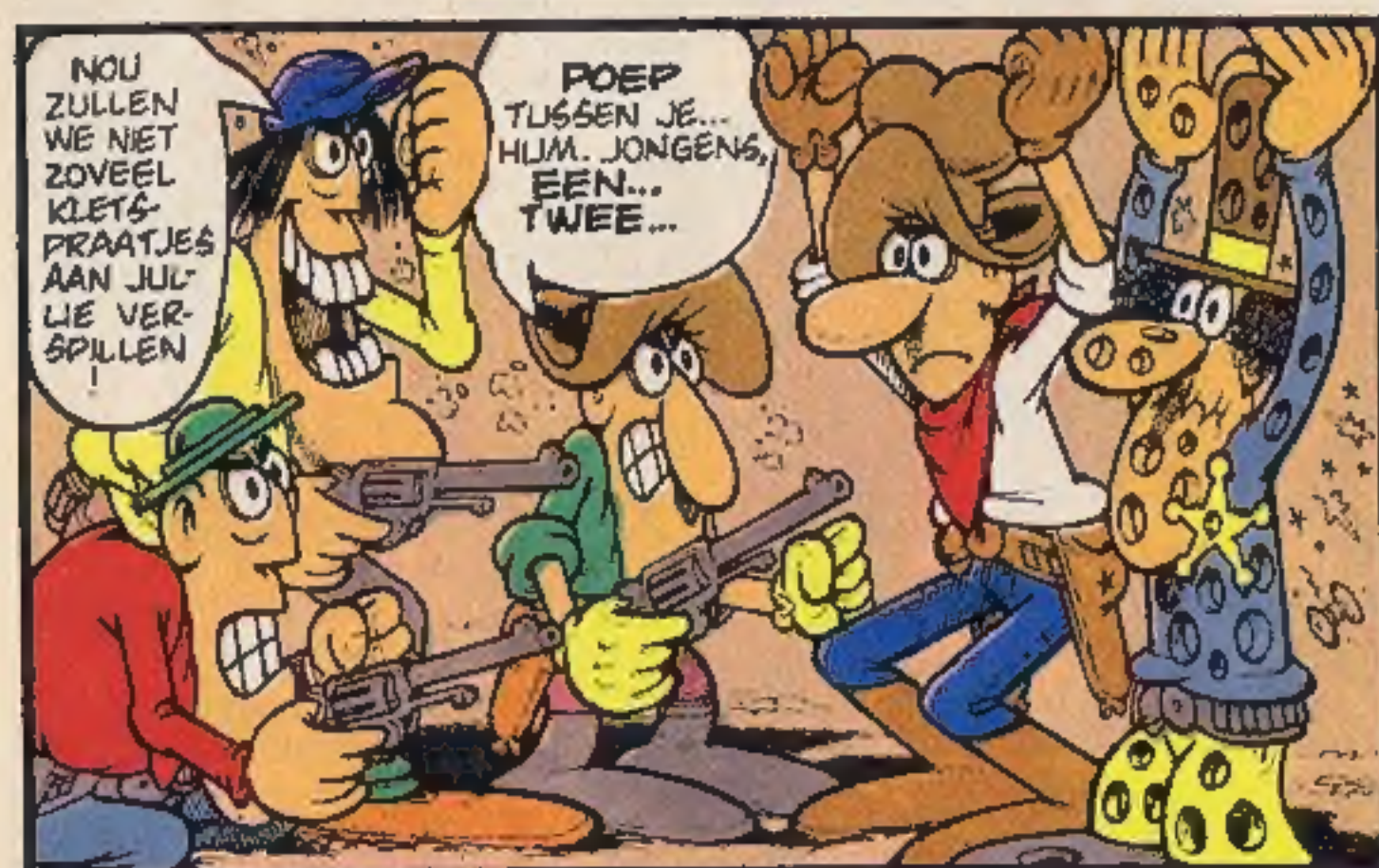
VERSLINDT
ALTO'S MET
HUID EN
HAAR!

IMMERS.
ZIJ WINNEN
ALTIJD!

EEN LEUK
HUIDDIER
VOOR STOLTE
KINDEREN!

© Corriere dei Ragazzi 1973

